

PROGRAMACIÓ DIDÀCTICA

2021-2022

DEPARTAMENT D'ANGLÉS

escola oficial
d'idiomes
València - Benicalap

ÍNDIX

	Pàgina
1. INTRODUCCIÓ	3
1.1. Justificació de la programació	3
1.2. Marc Legislatiu	4
1.3. Contextualització	4
2. OFERTA FORMATIVA DEL DEPARTAMENT D'ANGLÉS	5
3. METODOLOGIA	6
3.1. Consideracions metodològiques	6
3.2. Desenvolupament de la competència estratègica	9
3.2.1. Estratègies d'expressió i producció oral i escrita	10
3.2.2. Estratègies d'interacció oral i escrita	11
3.2.3. Estratègies de comprensió oral i escrita	11
3.2.4. Estratègies de mediació i plurilingües	12
3.2.5. Estratègies d'aprenentatge	12
4. CURRÍCULUM BÀSIC PER NIVELLS: OBJECTIUS, COMPETÈNCIES I CONTINGUTS	13
4.1. Nivell Bàsic A2	14
4.2. Nivell Intermedi B1	39
4.3. Nivell Intermedi B2	68
4.4. Nivell Avançat C1	94
4.5. Nivell Avançat C2	122
5. AVALUACIÓ: CRITERIS, INSTRUMENTS, TIPUS D'AVALUACIÓ, QUALIFICACIÓ, ACTIVITATS DE REFORÇ I AMPLIACIÓ	150
5.1. Nivells no conduents a la prova de certificació: 1A2, 1B1, 1B2, 1C1 i 1C2	151
5.2. Certificació del nivell bàsic 2A2	151
5.3. Nivells conduents a la prova de certificació: 2B1, 2B2 i 2C1	152
5.4. Proves de certificació (PUC)	153
5.5. Criteris de Correcció	153
5.6. Proves de nivell	154
5.7. L'autoavaluació de l'alumnat	154
5.8. Activitats de reforç i ampliació	155
6. UTILITZACIÓ DE LES TECNOLOGIES DE LA INFORMACIÓ I LA COMUNICACIÓ (TIC)	155
7. FORMACIÓ DEL PROFESSORAT	156
8. ATENCIÓ A LA DIVERSITAT	156
9. RECURSOS DIDÀCTICS I ORGANITZATIUS	157
9.1. Llibres de text curs 2021-2022	157
9.2. Altres recursos didàctics	158
9.3. Distribució temporal de les unitats didàctiques	162
10. ACTIVITATS EXTRAESCOLARS	
11. MEDiateca Lingüística: FOMENT DE LA LECTURA	
12. DINAMITZACIÓ DEL VALÈNCIÀ	

1. INTRODUCCIÓ

1.1. Justificació de la programació

Una programació didàctica té el caràcter estratègic de qualsevol intervenció pedagògica, i com a eina, ha de servir com a instrument de planificació, desenvolupament i avaluació del procés d'ensenyament i aprenentatge. Així doncs, aquesta programació didàctica del **Departament d'anglès** servirà de guia tant pels professors en la seua pràctica docent com per a l'alumnat, ja que en aquesta es detalla el currículum dels diferents nivells impartides en l'**EOI València-Benicalap**.

1.2. Marc legislatiu

Els ensenyaments d'idiomes tenen com a objecte capacitar l'alumnat per a l'ús adequat dels diferents idiomes, fora de les etapes ordinàries del sistema educatiu. Aquests ensenyaments s'organitzen en els nivells següents: bàsic, intermedi i avançat.

Legislació general

- ▷ Llei Orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'Educació (articles 59-62).
- ▷ Reial Decret 806/2006, de 30 de juny, pel qual s'estableix el calendari d'aplicació de la nova ordenació del sistema educatiu, establert per la Llei Orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'Educació.
- ▷ Ordre 3/2019, de 2 de juliol, de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esport, per la qual s'estableix la distribució geogràfica de les escoles oficials d'idiomes i es regulen les seccions i altres ubicacions per als seus ensenyaments.
- ▷ Resolució de 9 de juliol de 2021, del conseller d'Educació, Cultura i Esport, per la qual es regulen les seccions i altres ubicacions de les escoles oficials d'idiomes

Organització i funcionament

- ▷ Resolució de 20 de juliol de 2021, del secretari autonòmic d'Educació i Formació Professional, per la qual es dicten instruccions en termes d'ordenació acadèmica i organització de les escoles oficials d'idiomes valencianes durant el curs 2021-2022.
- ▷ Decret 167/2017, de 3 de novembre, del Consell, pel qual s'aprova el Reglament orgànic i funcional de les escoles oficials d'idiomes.
- ▷ Ordre 87/2013, de 20 de setembre, de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esport, per la qual es regula l'organització i el funcionament de les escoles oficials d'idiomes de la Comunitat Valenciana.

Currículums

- ▷ Decret 242/2019, de 25 d'octubre, d'establiment dels ensenyaments i del currículum d'idiomes de règim especial a la Comunitat Valenciana.
- ▷ Reial Decret 1041/2017, de 22 de desembre, pel qual queden fixades les exigències mínimes del nivell bàsic a efectes de certificació, s'estableix el currículum bàsic dels nivells Intermedi B1, Intermedi B2, Avançat C1 i Avançat C2, dels Ensenyaments d'idiomes de règim especial.

Avaluació

- ▷ Reial Decret 1/2019, de 11 de gener, pel qual s'estableixen els principis bàsics comuns d'avaluació aplicables a les proves de certificació oficial dels nivells Intermedi B1, Intermedi B2, Avançat C1, i Avançat C2 dels ensenyaments d'idiomes de règim especial.
- ▷ Ordre de 31 de gener de 2008 de la Conselleria d'Educació, per la qual es regula l'avaluació i promoció de les ensenyances d'idiomes de règim especial a la Comunitat Valenciana (DOCV 19.02.2008)
- ▷ Ordre 32/2011, de 20 de desembre, de la Conselleria d'Educació, Formació i Ocupació, per la qual es regula el dret de l'alumnat a l'objectivitat en l'avaluació, i s'estableix el procediment de reclamació de qualificacions obtingudes i de les decisions de promoció, de certificació o d'obtenció del títol acadèmic que corresponga.
- ▷ Resolució de 29 de març de 2021, de la Secretaria Autonòmica d'Educació i Formació Professional, per la qual es dicten instruccions per a l'adaptació del currículum, les programacions didàctiques i els criteris d'avaluació, promoció i titulació durant el curs 2020-2021, davant la situació ocasionada per la Covid-19

Proves de certificació

- ▷ Ordre, de 10 de març de 2008, de la Conselleria d'Educació, per la qual es regula la prova de certificació de les ensenyances d'idiomes de règim especial a la Comunitat Valenciana (DOCV 26.03.2008).
- ▷ Resolució, de 17 de febrer de 2021, de la Direcció General de Política Lingüística i Gestió del Multilingüisme, per la qual s'estableixen el calendari i el procés d'inscripció i matriculació per a la realització de la prova unificada de certificació dels nivells del Marc Europeu Comú de Referència per a l'aprenentatge, l'ensenyament i l'avaluació de llengües (MECR) dels ensenyaments d'idiomes de règim especial en les escoles oficials d'idiomes de la Comunitat Valenciana, corresponent a la convocatòria 2021.
- ▷ Resolució de 18 de desembre de 2020, del director general de Política Lingüística i Gestió del Multilingüisme, per la qual es nomenen els membres de la comissió coordinadora per al curs acadèmic 2020/2021 prevista en l'Ordre de 10 de març de 2008, de la Conselleria d'Educació, per la qual es regula la prova de certificació dels ensenyaments d'idiomes de règim especial a la Comunitat Valenciana.

1.3. Contextualització

Com a ciutadans i ciutadanes d'un món globalitzat, aprendre una segona llengua representa una habilitat capacitadora i duradora, en l'esfera professional però també en una de més personal, ja que el plurilingüisme facilita la mobilitat personal, i així, el coneixement i apreciació d'altres cultures i llengües. Ací, les escoles oficials d'idiomes juguen un paper essencial, ja que ofereixen un aprenentatge públic, universal i de qualitat, obert a tota la ciutadania.

L'Escola Oficial d'idiomes de València-Benicalap dona cabuda a una enorme varietat d'alumnat, amb diverses necessitats, objectius i motivacions.

Això també és cert per a les diferents seccions de l'EOI València-Benicalap: Sant Llorenç (IES Rascanya), Mislata (IES Molí de Sol) així com Alboraià (Centre Cívic Canonge Julià) i la Universitat Popular, on s'imparteixen grups de matí.

2. OFERTA FORMATIVA DEL DEPARTAMENT D'ANGLÉS

A les diferents seccions s'imparteixen els nivells **A2**, **B1**, **B2** i **C1** que consten de dos cursos cadascun, més el primer curs de **C2**. Aquests cursos són equivalents als següents nivells en el Marc Comú Europeu de Referència per a les llengües (MCER).

Aquest curs escolar, com a novetat, el Departament d'anglès amplia la seua oferta formativa amb un curs intensiu de **B2** amb una durada de 120 hores però agrupades de setembre a febrer i de febrer a maig. L'oferta formativa del departament d'anglès queda recollida en la següent taula

	BENICALAP	UNIVERSITAT POPULAR	SANT LLORENÇ	ALBORAIA	MISLATA
1A2	3 GRUPS		2 GRUPS	2 GRUPS	2 GRUPS
2A2	3 GRUPS		1 GRUP	2 GRUPS	
1B1	4 GRUPS	1 GRUP	2 GRUPS	2 GRUPS	2 GRUPS
2B1	4 GRUPS		2 GRUPS	1 GRUP	1 GRUP
1B2	4 GRUPS		2 GRUPS	2 GRUPS	1 GRUP
1B2 INTENSIU	1 GRUP				
2B2	3 GRUPS		1 GRUP	2 GRUPS	1 GRUP
2B2 INTENSIU	1 GRUP				
1C1	4 GRUPS		3 GRUPS	2 GRUPS	2 GRUPS
2C1	4 GRUPS	1 GRUP	2 GRUPS	1 GRUP	2 GRUPS
1C2	2 GRUPS				

L'EOI de València-Benicalap ofereix **cursos formatius específics** per a la pràctica d'activitats de llengua, la majoria dels quals se centren en la pràctica de la producció i coproducció de textos orals. Aquests cursos anomenats formatius tindran una durada de 60 hores lectives anuals, distribuïdes en dos dies a la setmana d'una hora cada dia.

Aquests cursos estan destinats específicament als alumnes que vulguen reforçar les seues competències orals o bé completar els seus estudis d'anglès en un determinat nivell per tal de revisar, reforçar i consolidar la seua preparació a nivell acadèmic i / o professional. La ràtio d'aquestes classes

serà de 16 alumnes màxim per destreses orals i 20 per a la resta de específics. En aquesta taula podeu trobar l'oferta formativa complementària del departament d'anglès per al curs 2020-2021.

CURS DE REFORÇ A2 DL/DC 19.30-20.30h Meritxell F	CURS DE REFORÇ NIVELL B1 DL/DC 19.30-20.30h Elena M.	CURS DE REFORÇ NIVELL B2 DL/DC 19.30-20.30h Rocío B.
CURS DE REFORÇ NIVELL C1 DT/DJ 17.40-19.30h Joan B.	PRÀCTICA D'EXPRESSIÓ I COMPREENSIÓ ORAL A2 DT/DJ 19.30-20.30h Cristina A.	PRÀCTICA D'EXPRESSIÓ ORAL C1 DL/DC 19.30-20.30h Núria F.
PREPARACIÓ PUC B1 DL/DC 19.30-20.30h Mar A.	PREPARACIÓ PUC B2 DL/DC 19.30-20.30h Daniel M.	PREPARACIÓ PUC C1 DL/DC 19.30-20.30h Encarni G.
PREPARACIÓ PUC C1 DT/DJ 19.30-20.30h Lara R.	INICIACIÓ AL IDIOMA DT/DJ 19.30-20.30h Aingeru L.	

ASSISTÈNCIA I PUNTUALITAT: Tant l'assistència a classe com la puntualitat de l'alumnat oficial presencial és **obligatòria** (Decret 39/2008 de 4 d'abril i Resolució de 10 de juny de 2014).

RENÚNCIA: Segons l'Ordre de 31 de gener de 2008 l'alumnat podrà sol·licitar al centre la renúncia de matrícula. N'hi ha dos tipus: no justificada (fins al 30 de gener de 2021) i justificada en els terminis i condicions establerts per el Consell Escolar del centre. Les renúncies, en cas de ser autoritzades, no es computaran a efectes de permanència màxima en el nivell. L'alumnat amb renúncia no justificada haurà de sotmetre's novament al procés d'admissió. En cas de renúncia justificada, l'alumnat podrà reincorporar-se als seus estudis en el curs següent al qual haja sigut acceptada la renúncia, matriculant-se en el primer període de setembre, abans del sorteig per a l'alumnat preinscrit.

REPETICIÓ DE CURS: L'alumnat disposa de 4 anys per a completar els seus estudis en cada nivell. En els nivells C1 i C2 disposen de 2 anys en cada nivell. Així les coses, seguint la *Resolució del 4 de maig*, el nombre d'anys màxim per cursar els diferents nivells de llengua s'amplia a un més per a l'alumnat oficial matricular en el curs 2021-2022.

PERMUTES: Tant sols s'admeten canvis d'horari si la persona interessada troba un altre/a alumne/a que vulga permutar la seua plaça. Les permutes es formalitzaran en secretaria. Als taulers d'anuncis del centre hi haurà un espai habilitat a tal efecte.

3. METODOLOGIA

3.1. Consideracions metodològiques

En les classes es prioritza l'enfocament comunicatiu, és a dir, la capacitat de reconèixer i produir llenguatge que no sols siga correcte, sinó també apropiat a la situació en què s'usa. El fi és ajudar

l'alumne a adquirir el grau adequat de competència en quatre destreses: comprensió oral, comprensió escrita, expressió i interacció oral i expressió i interacció escrita. Esta perspectiva implica **aprendre usant la llengua** per als fins per als que s'utilitza normalment; no n'hi ha prou amb realitzar actes de parla o activitats de llengua aïlladament --insisteix el MECR-- sinó que és necessari que estos s'integren en un context social més ampli, en una tasca, per a adquirir ple sentit.

A causa del **caràcter** eminentment **pràctic** de les sessions, la **participació de l'alumne** en classe és essencial. No obstant això, a més de les activitats comunicatives, també es prestarà atenció a la gramàtica, el vocabulari i la pronunciació de l'anglès, així com a aspectes culturals i sociolingüístics d'interès. Per descomptat, **la llengua anglesa** serà el vehicle de comunicació en l'aula.

Pel que fa a competències més generals, es pot assumir que l'alumnat d'ensenyances especialitzades posseeix el coneixement general del món que precisa tant per a l'aprenentatge com per a la comunicació. Tanmateix, el desenvolupament d'habilitats socioculturals requereix un coneixement de les **cultures** associades amb els idiomes objecte d'estudi que l'alumne pot no tindre i que ha d'adquirir, també a través de **tasques** en què s'utilitzen **materials autèntics**, adaptats a cada un dels nivells, que li permeten entrar en contacte directe amb els usos i característiques de les cultures en qüestió. D'altra banda, la **competència d'aprendre a aprendre**, encaminada a potenciar en l'alumne la seua capacitat d'autoaprenentatge, té també una importància definitiva en un procés del qual ha de responsabilitzar-se. En aquest sentit, caldrà desenvolupar en l'alumne, no sols les seues capacitats innates, sinó estratègies d'aprenentatge adequades per a la **formació autònoma**, així com actituds positives cap al procés d'ensenyança- aprenentatge.

S'haurà d'ajudar l'alumnat a reconèixer la gran importància d'este apartat en l'aprenentatge d'una llengua, en el que un bon establiment de les estratègies ha de servir com a base per al futur aprenentatge de l'idioma. Atès que les tasques, i totes les activitats relacionades amb elles, se centren fonamentalment en l'alumne i en la seua actuació, el **paper del professor o professora** serà el de presentador/a, impulsor/a i avaluador/a de l'activitat, **valorant l'ús adequat de l'idioma per damunt del coneixement del sistema teòric** del mateix i de la mera correcció formal.

S'haurà de recordar que els **errors** de l'alumne són inevitables, que han d'acceptar-se com a producte de la interllengua de transició, i per tant, no han de ser protagonistes del procés d'avaluació dins de l'aula, excepte quan siguen sistemàtics o interferisquen en la comunicació. Açò no exclou en absolut una anàlisi dels dits errors a fi que l'alumne reflexione sobre la seua actuació i la millore.

Per a potenciar l'ús adequat de l'idioma el professor presentarà una sèrie d'experiències d'aprenentatge que estimulen l'interès i sensibilitat cap a les cultures en què es parla la llengua objecte d'estudi, fomenten la confiança de l'alumne en si mateix a l'hora de comunicar-se, augmenten la motivació per a aprendre dins de l'aula i desenrotllen la capacitat per a aprendre de manera autònoma.

D'acord amb tot el que s'ha dit, l'ensenyança dels idiomes atindrà als següents **principis metodològics**:

a. Els objectius declarats se centren en l'**ús efectiu de l'idioma** per part de l'alumnat; per tant, les pràctiques d'ensenyança i aprenentatge s'orientaran de manera que l'actuació d'este ocupe el major temps possible.

b. El **paper del professorat** serà essencialment el de facilitar la participació de l'alumne en la

realització d'activitats comunicatives, avaluar la seua actuació, orientar-li respecte a esta i indicar-li com poden desenrotllar les seues competències i les seues pròpies estratègies d'aprenentatge.

c. D'acord amb els objectius generals i específics establerts, les activitats d'ensenyança i aprenentatge se centraran fonamentalment en aquelles a què l'alumnat haurà d'enfrontar-se en **situacions de comunicació real**, és a dir; activitats de comprensió, producció, interacció i mediació a través de tasques que impliquen aquestes activitats.

d. Les característiques de les **tasques** a dur a terme (textos o material de base utilitzat, tema, operacions que comporta, duració, nombre de participants, instruccions, etc.) i les seues condicions de realització (quan i com) s'establiran essencialment en funció dels objectius específics que es pretenen aconseguir.

e. Les classes s'impartiran en l'**idioma objecte** d'estudi per a garantir una major exposició directa al mateix, en la mesura que siga possible.

f. Les classes s'organitzaran de manera que s'emfatitze la comunicació entre l'alumnat i es proposaran diferents activitats en què es promoga la dinàmica de grup(s). Per a això, és important que l'**ambient de la classe** ho afavorisca; es crearà un clima de col·laboració, empatia, respecte i interès.

g. Els mitjans, mètodes i materials que s'utilitzen seran el més pròxims possible a aquells que l'alumnat pugua trobar-se en el curs de la seua experiència directa amb l'idioma objecte d'estudi, i se seleccionaran en funció de la seua idoneïtat per a assolir els objectius establerts.

h. La introducció de les **TIC** en l'ensenyança d'idiomes ha suposat una fita eficaç per a l'ensenyança/aprenentatge de llengües. Gràcies a elles l'aprenentatge de llengües s'ha fet molt més assequible i real, i han facilitat la comunicació i intercanvi d'experiències amb altres pobles més distants.

L'aprenentatge es basarà en **tasques** dissenyades a partir dels objectius específics, en la realització de les quals, l'alumnat haurà d'adquirir uns coneixements formals (desglossats en l'apartat de competència gramatical i lexico-semàntica), aprendre a utilitzar uns procediments discursius (desenrotllats en la competència pragmàtica i funcional) i unes estratègies de planificació, execució, control i reparació que es detallen a continuació. Tot això permetrà a l'alumnat comprendre i produir textos ajustats a les situacions de comunicació.

El professorat haurà d'ajudar l'alumnat a identificar i a aplicar les estratègies que ja usa en la seua llengua i a desenvolupar unes altres de noves. Per a tal fi, es podran utilitzar activitats específiques, però principalment es tractarà d'integrar el treball de les estratègies en el si de les activitats comunicatives. Serà també fonamental el foment de l'**autoaprenentatge**.

Pel que fa a **competències més generals**, l'alumnat ha d'adquirir - a través de tasques en què s'utilitzen materials autèntics - un coneixement de les cultures associades amb els idiomes objecte d'estudi. A més a més, caldrà desenvolupar en l'alumne estratègies d'aprenentatge adequades per a la formació autònoma, així com actituds positives cap al procés d'ensenyament-aprenentatge.

Les **experiències d'aprenentatge** que es presentaran intentaran estimular l'interès, fomentar la confiança, augmentar la motivació i desenvolupar l'autonomia de l'alumne. Les activitats, així com els mètodes i els materials hauran de ser pròxims a situacions de comunicació real i tindran com a objectiu

l'ús efectiu de l'idioma.

Cada professor/a usará la metodologia que consideri més convenient, sempre i quan es presenten i practiquen els continguts i destreses que porten al alumne a assolir el nivell requerit d'acord amb el curs en què està matriculat i en compliment de la present programació.

L'objectiu prioritari de l'ensenyament de l'anglès és desenvolupar la competència comunicativa, és a dir, la capacitat de reconèixer i produir el llenguatge que no només és correcte, sinó també adequat a la situació en què s'utilitza. Per això, **la llengua anglesa serà el vehicle de comunicació a l'aula en tot moment**, quedant la llengua materna per situacions puntuals d'aclariment o explicació de conceptes lingüístics més complexos en els nivells més bàsics.

Els i les alumnes han de ser els **protagonistes del seu aprenentatge**. Es tendirà a organitzar les classes de forma que es facilite la sociabilitat, la interacció entre els alumnes, la motivació cap a l'aprenentatge i l'augment del temps d'actuació de l'alumnat i de comunicació real.

L'ensenyament serà **cíclic i acumulatiu**. Partint de la prioritat de la llengua parlada en la vida real, s'adaptarà equilibradament a tots els aspectes d'entesa i producció oral i escrita. La gramàtica s'introduirà i consolidarà de forma aplicada a la pràctica de les destreses sempre que siga possible, en funció de les necessitats del procés d'aprenentatge de la llengua. A l'hora de programar **unitats didàctiques** s'han de tenir en compte aspectes com ara la motivació, la previsió de la tasca final i els passos necessaris per a realitzar-la, la temporització, els objectius d'aprenentatge, els continguts, l'avaluació, l'autoavaluació i els materials que caldrà fer servir.

3.2. Desenvolupament de les competències estratègiques

Les estratègies són la manera en què els parlants d'una llengua mobilitzen i avaluen els seus recursos, per tal d'activar habilitats i procediments i així completar les necessitats de la comunicació real i completar exitosament la tasca en qüestió de la manera més econòmica, comprensiva i possible depenent del seu propòsit.

El professorat haurà d'ajudar l'alumnat a identificar i a aplicar les estratègies que ja utilitza en la seua llengua i a desenvolupar altres de noves. Per a fer això, serà també imprescindible el foment de l'autoaprenentatge. Aquestes estratègies podran o no ser directament avaluables però tenen un paper fonamental en el procés d'aprenentatge.

3.2.1. Estratègies d'expressió oral i escrita

PLANIFICACIÓ	EXECUCIÓ
- Determinar els requeriments de la tasca i avaluar els propis coneixements i recursos lingüístics per al seu desenvolupament. - Mobilitzar i coordinar les pròpies competències generals i comunicatives a fi de realitzar eficaçment la tasca (repassar què sabem sobre el tema, què podem o volem dir, etc.)	- Expressar el missatge amb claredat i coherència. - Reajustar la tasca després de valorar les dificultats i els recursos disponibles. - Aprofitar els coneixements previs. - Provar noves expressions i, en general, ser capaç d'adoptar certs riscos sense bloquejar la comunicació. - Enfrontar-se de forma elemental a interrupcions de

- Planificar el missatge amb claredat, tot distingint la seua idea o idees principals i la seua estructura bàsica. - Adequar de forma bàsica el text (oral o escrit) al destinatari, context i canal, planificant el registre, estructura de discurs, etc. apropiats en cada cas. - Localitzar i usar adequadament recursos lingüístics o temàtics adequats al nivell (ús d'un diccionari o gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.)	la comunicació. - Compensar les carències lingüístiques per mitjà de procediments lingüístics, paralingüístics o paratextuals. - Realitzar hipòtesi basada en els coneixements previs, semblances entre llengües, etc. "Estrangeritzar" paraules de la seua llengua materna. - Modificar paraules de significat paregut. - Definir o parafrasejar un terme o expressió. - Usar sinònims, quasi-sinònims o antònims. - Ajustar o aproximar el missatge (fent-ho més simple o menys precís, etc.) - Demandar ajuda. - Assenyalar objectes, usar deictics o realitzar accions que aclareixen el significat. - Usar llenguatge corporal culturalment pertinent (gestos, expressions facials, postures, contacte visual o corporal, proxèmica). - Usar sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals.
--	---

SEGUIMENT,(AUTO)AVALUACIÓ I CORRECCIÓ

- Realitzar (per als textos orals) un seguiment de l'efecte o èxit de la comunicació, basant-se en la reacció de l'interlocutor o audiència, i modificar-lo si cal. - Corregir el text durant l'execució. - En l'expressió oral, gravar-se per tal de prendre consciència de les dificultats. - En l'expressió escrita, rellegir el que s'ha escrit per tal d'adonar-se dels errors i reescriure el text. - Corregir i reescriure el text tractant de superar les dificultats observades.

3.2.2. Estratègies d'interacció oral i escrita

PLANIFICACIÓ	EXECUCIÓ
- Seleccionar l'esquema d'interacció oral (model de diàleg situacional, etc.) o tipus de text d'escrit (carta informal, formal bàsica, etc.), adequats a l'activitat. - Anticipar el que els interlocutors coneixen o no per a ajustar la activitat.	- Fer ús de procediments per a començar, continuar o acabar una conversa. - Resoldre dubtes o bloquejos en la comunicació. - Referir-se amb claredat al missatge emès per l'altra persona i indicar clarament les característiques del missatge que s'espera (interacció escrita). - Cooperar amb l'interlocutor per tal de facilitar la comprensió mútua, demanant o facilitant ajuda o aclariment quan siga necessari.

- Invitar una altra persona a participar en l'intercanvi comunicatiu.

SEGUIMENT,(AUTO)AVALUACIÓ I CORRECCIÓ

- Efectuar les repeticions, aclariments i correccions necessàries.

3.2.3. Estratègies de comprensió oral i escrita

PLANIFICACIÓ	EXECUCIÓ
• Repassar què sabem sobre el tema. • Identificar el tipus de text o discurs. • Decidir per avançat a què es prestarà atenció: al sentit general o a la informació específica. • Realitzar hipòtesis sobre el contingut d'un text oral o escrit. • Usar adequadament recursos lingüístics o temàtics adequats al nivell (ús d'un diccionari o gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.) • Desenvolupar la capacitat d'entendre globalment, malgrat no entendre cadascun dels elements.	• Deduir i fer hipòtesis sobre el significat de paraules o frases per mitjà del context. • Distingir entre idees principals i secundàries d'un text. • Distingir de forma bàsica l'estructura del text, valent-se dels elements lingüístics, paralingüístics i paratextuals que assenyalen tal estructura i servint-se d'ella per a facilitar la comprensió. • Subratllar o prendre notes per a aconseguir una millor comprensió del text.
SEGUIMENT,(AUTO)AVALUACIÓ I CORRECCIÓ	
• Contrastar i verificar si s'ha comprés bé. • Assenyalar allò que no s'ha comprés. • Demanar aclariments, si cal.	

3.2.4. Estratègies de mediació i plurilingües

La mediació es quan l'usuari està actuant com a agent social, facilitador de la comunicació, creant ponts i ajudant a construir el missatge. Les activitats de mediació inclouen:

- ▶ Traducció informal de frases o textos, parlats o escrits, amb fins comunicatius o aprenentatge.
- ▶ Resumir la idea o idees principals d'un text escrit en llengua estàndard i basat en temes generals.
- ▶ Explicar o resumir dades en diagrames, gràfiques, infografies, etc.
- ▶ prendre notes per a tercers
- ▶ expressar una resposta personal a textos literaris
- ▶ col·laborar en la creació de significat (canviar el registre, explicar termes complicats, etc)
- ▶ actuar com a intermediari
- ▶ facilitar la comunicació en situacions delicades i de desacord.

Els textos que hauran de ser utilitzats per a les activitats de mediació han d'adequar-se a les característiques enunciades en la definició i objectius segons el nivell. Aquestes activitats s'integraran en

la pràctica de les quatre destreses i les competències, i comportaran el desenvolupament de les **estratègies** següents:

- Comprendre adequadament el text (oral o escrit) que serveix de base a la mediació, percebent el seu tema, significat i estructura fonamental.
- Per a aconseguir una millor comprensió del text que serveix de base a la mediació utilitzarem les eines que calguen, com el subratllat, anotacions, etc.
- Usar adequadament els recursos necessaris (ús d'un diccionari, obtenció d'ajuda, etc.) per a la realització de l'activitat.
- Distingir entre idees principals i secundàries.
- Utilitzar els coneixements i estratègies de la llengua materna i - si és el cas - d'altres llengües.
- Deduir les normes gramaticals i d'ús, i el significat de paraules o frases de la llengua estrangera per analogia amb les de la llengua materna o d'altres llengües conegudes.

3. 2. 4. Estratègies d'aprenentatge

Promoure l'aprenentatge autònom és essencial en les Escoles Oficials d'idiomes, no només perquè la majoria de l'alumnat pot no atendre a classe a causa de les seues obligacions professionals o familiars, també perquè les nostres classes són inherentment diverses, amb una gran varietat de necessitats, ritmes d'aprenentatge i contacte amb la llengua anglesa.

Moltes estratègies poden formar part ja de la forma conscient o inconscient d'aprendre la llengua dels alumnes; les farem servir intencionadament per a agilitzar l'aprenentatge de l'anglès.

ESTRATÈGIES METACOGNITIVES	• Comprendre la terminologia bàsica de l'aprenentatge de la llengua. • Comprendre els objectius de les diferents activitats. • Establir amb claredat i de forma realista els propis objectius i necessitats tant a curt com a llarg termini. • Organitzar adequadament el temps personal per a l'aprenentatge de la llengua. • Desenvolupar un estil d'aprenentatge i tècniques d'estudi i treball personals. • Reconèixer les dificultats i les formes de superar-les, així com valorar els èxits i els mitjans que han ajudat a aconseguir-los.	• Desenvolupar autonomia en l'aprenentatge, utilitzant els recursos disponibles tant dins com fora de l'aula i l'Escola, i buscant o creant oportunitats per a practicar la llengua. Es farà especial insistència en els recursos de les TICS. • Comprendre el paper dels errors en el procés d'aprenentatge i aprendre d'ells. • Utilitzar l'autoavaluació com a element de millora del procés d'aprenentatge.
----------------------------	--	---

ESTRATÈGIES COGNITIVES	• Usar eficaçment materials de consulta i autoaprenentatge (diccionaris, gramàtiques, llibres d'exercicis, noves tecnologies, etc.). • Prendre notes de paraules o conceptes clau, subratllar i fer resums. • Utilitzar els distints sentits per a entendre i recordar informació, utilitzant tècniques de memorització i organització personals, organitzar i classificar paraules, per exemple, mitjançant mapes conceptuals. • Utilitzar el llenguatge après a mesura que s'adquireix a fi d'assimilar-lo adequadament.	• Analitzar textos, frases i paraules tractant de comprendre l'estructura i construcció, a fi de percebre millor el significat. • Aplicar adequadament les regles d'ús i construcció d'una llengua. • Aprofitar adequadament la presència de parlants nadius o amb un nivell de competència lingüística més avançat per a aclarir, verificar o corregir.
ESTRATÈGIES AFECTIVES	• Perdre la por als errors i reconèixer-los com necessaris per a aprendre, sense perdre de vista l'interès per millorar. • Tolerar la comprensió parcial o vaga en una situació comunicativa.	• Valorar i reforçar la motivació com a clau de l'èxit en l'aprenentatge. • Entendre la relació professor-alumne com a element potenciador d'un bon procés d'aprenentatge.
ESTRATÈGIES SOCIALS	• Sol·licitar ajuda, correccions, aclariments o confirmacions. • Desenvolupar formes d'oci connectades amb l'aprenentatge de la llengua.	• Saber treballar en equip (pairwork, group work...)

4. CURRÍCULUM BÀSIC PER NIVELLS: OBJECTIUS, COMPETÈNCIES I CONTINGUTS

4.1. NIVELL BÀSIC A2

Els ensenyaments de nivell bàsic A2 tenen per objecte capacitar l'alumnat per a utilitzar l'idioma que aprèn com a mitjà de comunicació i d'expressió personal, tant a classe, com en les situacions quotidianes presencials o virtuals. Amb aquest fi, l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permeten usar l'idioma de manera suficient, receptivament i productivament, tant de manera parlada com escrita. A més, l'alumnat ha de poder intervindre entre parlants de diverses llengües, en situacions quotidianes i de necessitat immediata que requerisquen comprendre i produir textos breus en llengua estàndard, que versen sobre aspectes bàsics concrets de temes generals i que continguen expressions, estructures i lèxic d'ús freqüent. **Una vegada adquirides les competències corresponents al nivell bàsic A2, l'alumnat ha de ser capaç de:**

- ▷ Comprendre el sentit general, la informació essencial i informació específica clara de textos
- ▷ orals breus, molt estructurats, articulats clarament i amb pauses suficients per a assimilar-ne el significat. La llengua és l'estàndard amb una variació formal i informal. Les condicions acústiques han de ser òptimes i la comunicació, directa. Els textos han de versar principalment sobre l'àmbit personal i temes quotidians o d'una rellevància immediata per al·l'alumnat i es poden transmetre cara

a cara o per mitjans tècnics (telèfon, megafonia, televisió, etc.)

- ▷ Produir textos orals breus i bàsics des del punt de vista gramatical i lèxic, en llengua estàndard i en comunicació cara a cara; els textos tracten d'aspectes personals i quotidians.
- ▷ Comunicar-se de forma bàsica però comprensible, encara que siga necessari utilitzar molt sovint mitjans no verbals per a mantindre la comunicació, així com moltes pauses per a buscar expressions, la repetició i la cooperació dels interlocutors.
- ▷ Comprendre, sempre que es puga rellegir quan siga necessari, el sentit general, els punts principals i informació específica de textos breus d'estructura simple i molt clara. El vocabulari ha de ser d'ús molt freqüent i la gramàtica, senzilla. Els textos han d'anar acompanyats preferiblement d'imatges o il·lustracions i han de referir-se a la vida quotidiana.
- ▷ Escriure textos senzills i breus, en llengua estàndard i utilitzant adequadament les convencions ortogràfiques i de puntuació més elementals, així com un repertori limitat de recursos de cohesió, paraules i estructures. Els textos han de referir-se principalment a temes quotidians o de rellevància immediata per a l'alumnat.
- ▷ Retransmetre oralment (en la llengua B) d'una manera senzilla una sèrie d'instruccions curtes i senzilles que proporcione el discurs original (en la llengua A) articulat de forma clara i lenta.
- ▷ Transmetre (en llengua B) els aspectes principals continguts en converses curtes i simples o textos sobre temes quotidians d'interès immediat (en llengua A), sempre que s'expressen amb claredat i en un llenguatge senzill.
- ▷ Assumir un paper de suport en la interacció, sempre que altres interlocutors parlen lentament i reba ajuda per a participar-hi i expressar els seus suggeriments.
- ▷ Enumerar per escrit (en llengua B) informació específica continguda en textos senzills (escrits en llengua A) sobre temes quotidians d'interès immediat o necessitat.
- ▷ Transmetre dades rellevants contingudes en textos curts, senzills i informatius amb estructuració clara, sempre que els temes i el textos siguen concrets i es formulen en un llenguatge quotidià senzill.

OBJECTIUS, CONTINGUTS, COMPETÈNCIES I CRITERIS D'AVUACIÓ PER DESTRESES

4.1.1. Activitats de comprensió de textos orals

Objectius

- ▶ Identificar de forma general el tema d'una conversa del seu entorn que es realitze lentament i amb claredat.
- ▶ Reconèixer quan els parlants estan d'acord o discrepen en una conversa lenta i clara.
- ▶ Seguir intercanvis socials generals, breus i senzills, realitzats de manera molt lenta i clara.

- ▶ Seguir una presentació o demostració molt senzilla i molt estructurada, sempre que s'il·lustre amb diapositives, exemples concrets o diagrames, es faça de manera lenta i clara amb repeticions i el tema siga conegut.
- ▶ Comprendre informació simple esquematitzada que es dona en una situació predictable, com per exemple, una visita guiada.
- ▶ Comprendre i seguir una sèrie d'instruccions per a activitats familiars i quotidianes com per exemple esports, cuina, etc., sempre que es donen de forma lenta i clara.
- ▶ Entendre avisos i instruccions directes (per exemple, un enregistrament telefònic, un anunci de ràdio d'un programa de cinema o esdeveniment esportiu, d'un tren endarrerit o de productes per la megafonia en un supermercat), sempre que l'enregistrament siga lent i clar.
- ▶ Comprendre instruccions senzilles sobre com arribar d'X a Y, a peu o en transport públic,
- ▶ instruccions bàsiques sobre hores, dates, números, etc., tasques quotidianes i peticions que s'hagen de dur a terme
- ▶ Comprendre la informació més important continguda en anuncis i emissions curtes de ràdio, com, per exemple, les previsions meteorològiques, anuncis de concerts, resultats esportius o temps lliure, sempre que parlen lentament i amb claredat.
- ▶ Comprendre els aspectes importants d'una història i aconseguir seguir la trama, sempre que
- ▶ la història es conte lentament i amb claredat.
- ▶ Identificar el tema principal d'una notícia, un anunci de televisió, un tràiler o una escena d'una pel·lícula, on les imatges complementen els textos.

Competències i continguts

■ Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la comprensió del text dels aspectes socioculturals i sociolingüístics bàsics i habituals relatius a:

- la vida quotidiana (activitats diàries, alimentació, compres, treball, oci, festes, horaris);
- condicions de vida (habitatge, entorn, condicions laborals);
- relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts);
- cinèsica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual físic);
- cultura i costums (tradicions, celebracions) i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament, pautes de comportament social).

■ Competència i continguts estratègics

- Coneixement i ús de les estratègies bàsiques de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos orals breus i senzills:
- activació d'esquemes i informació prèvia sobre el tipus de tasca i el tema;

- identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió;
- distinció del tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants);
- formulació d'hipòtesis sobre contingut i context;
- inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics (suport, imatges, etc.) en textos i enunciat curts que tracten de temes quotidians concrets;
- comprensió del significat de paraules a partir del sentit general;
- comprovació d'hipòtesis: adaptació de les claus d'inferència als esquemes de partida;
- reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió d'elements nous;
- reinterpretació del text a partir de la comprensió d'elements nous

■ Competència i continguts funcionals

Comprensió de les funcions comunicatives següents mitjançant els seus exponents bàsics, segons l'àmbit i el context comunicatiu, en la llengua oral

- iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar; convidar; acceptar i rebutjar una invitació; agrair; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; assentir i negar; recordar una cosa a algú; demanar disculpes;
- descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats; ús de números, quantitats, preus, horaris i hores;
- intercanvi d'informació personal (procedència, residència, estat civil, número de telèfon, nacionalitat, edat, família, treball, aficions, adreça electrònica, lloc i data de naixement);
- narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs;
- petició i oferta d'informació, indicacions, advertències i avisos;
- formulació de consells, suggeriments i oferiments;
- expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi;
- expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, l'ordre, el permís i la prohibició.
- expressió de la possessió, del gust i la preferència, l'interès i el desinterès, la sorpresa, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

■ Competència i continguts discursius

Coneixement i comprensió de models contextuais i patrons textuais bàsics propis de la llengua oral

monològica i dialògica:

- característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions i intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc i temps);
- expectatives generades pel context i el cotext: tipus, format i estructura textuals; varietat de
- llengua i registre; tema i contingut; patrons sintàctics, lèxics i foneticofonològics;
- organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (per exemple, conversa > conversa informal); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació) i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques, lèxiques i cotextuals i per referència al context).

■ Competència i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques bàsiques pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatius, per a expressar de manera senzilla:

- l'entitat i les seues propietats: in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau);
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació i distància);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat i simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu i habitual;
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deontica (volició, permís, obligació, prohibició);
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals simples i ordre dels constituents);
- l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;
- relacions lògiques bàsiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, causa i finalitat.

■ Competència i continguts lèxics

Comprensió de lèxic oral bàsic d'ús comú relatiu a la identificació personal; descripció física; habitatge i entorn; activitats de la vida diària; relacions humanes i socials; família i amics; treball, educació i estudis; llengua; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i símptomes; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport i serveis; clima, condicions atmosfèriques i entorn natural i tecnologies de la informació i la comunicació.

■ Competència i continguts foneticofonològics

Reconeixement dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació bàsics d'ús més comú i comprensió dels significats i les intencions comunicatives generals que hi estan associats.

- Identifica la intenció comunicativa, el tema i la informació rellevant, formula hipòtesis de contingut i confirma detalls predictibles, comprèn el registre formal o informal en textos breus, senzills i contextualitzats (contactes socials quotidians, converses per a satisfer les necessitats més bàsiques, avisos i anuncis, predicció del temps, explicacions i enregistraments sobre temes quotidians, instruccions i consells senzills, descripcions i relats breus), emesos amb claredat, en bones condicions acústiques, sempre que en pugua tornar a escoltar les parts més difícils.
- Coneix els aspectes socioculturals i sociolingüístics comuns relatius a la vida quotidiana, relacions interpersonals i convencions socials de les cultures en què s'usa l'idioma.
- Sap aplicar en general les estratègies bàsiques més adequades per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i les idees principals i els detalls més rellevants del text.
- Distingeix globalment la funció comunicativa més rellevant del text.
- Reconeix amb problemes ocasionals el lèxic oral d'ús freqüent relatiu a temes quotidians de caràcter general i pot inferir del context i del cotext, de vegades de manera correcta, els significats d'algunes paraules i expressions que desconeix.
- Discrimina en general els patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú i reconeix globalment les intencions comunicatives i els significats que generalment s'hi associen.

4.1.2. Activitats de producció i coproducció de textos orals

Objectius

- Narrar de manera senzilla una història o descriure un fet o aspectes quotidians del seu entorn com, per exemple, persones, llocs, una ocupació professional o una experiència d'estudi.
- Enumerar les seues capacitats i incapacitats (p. e., quant a esports, jocs, habilitats i assignatures).
- Donar indicacions simples per a arribar d'un lloc a un altre, utilitzant expressions bàsiques i connectors seqüencials.
- Presentar la seua opinió en termes senzills, sempre que els oients hi col·laboren.
- Oferir anuncis i informes breus de continguts predictibles apresos que són intel·ligibles si els oients estan disposats a concentrar-se.
- Fer una presentació breu sobre un tema que correspon a la vida quotidiana, donar motius i explicacions senzilles de forma breu d'opinions, plans i accions.
- Xatejar amb un llenguatge senzill, fer preguntes i entendre les respostes relacionades amb la majoria de les qüestions quotidianes.
- Fer invitacions i suggeriments, demanar disculpes i respondre-hi.
- Expressar les seues preferències i sentiments amb expressions comunes molt bàsiques.
- Expressar i intercanviar opinions de manera limitada, expressant que està d'acord i en desacord amb els altres.
- Organitzar plans, fer propostes i respondre-hi.

- ▶ Obtindre de manera senzilla tota la informació necessària de tipus no especialitzat sobre viatges i transport públic (autobusos, trens i taxis), demanar i donar indicacions i comprar entrades.
- ▶ Preguntar per serveis i fer transaccions senzilles en botigues, oficines de correus o bancs i donar i rebre informació sobre quantitats, números, preus, etc.
- ▶ Fer front a necessitats quotidianes pràctiques: esbrinar i transmetre informació directa sobre fets, hàbits, passatemp, activitats fetes en el passat, plans i les intencions i respondre-hi.
- ▶ Sol·licitar, donar i seguir indicacions i instruccions senzilles, com, per exemple, explicar com arribar a algun lloc.
- ▶ Comunicar-se en tasques simples i rutinàries que requereixen un intercanvi d'informació senzill i directe sobre temes familiars (per exemple, treball i temps lliure).
- ▶ Fer preguntes senzilles sobre un esdeveniment i respondre-hi, p. e., preguntar on i quan va tindre lloc, qui hi havia i com va ser.
- ▶ Comprendre continguts d'una entrevista i comunicar idees i informació sobre temes coneguts, sempre que puga demanar aclariment i ajuda ocasionalment per a expressar el que vol.
- ▶ Utilitzar les telecomunicacions amb els seus amics per a intercanviar informació simple, fer plans i concertar cites.
- ▶ Fer aclariments i participar en una conversa telefònica curta i senzilla amb una persona coneguda sobre un tema predictable, p. e., temps d'arribada, compromisos que cal complir i confirmar detalls.

Competències i continguts

■ Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la producció i coproducció de textos orals dels aspectes socioculturals i sociolingüístics bàsics relatius a:

- la vida quotidiana (activitats diàries, alimentació, compres, treball, oci, festes, horaris);
- condicions de vida (habitatge, entorn, condicions laborals);
- relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts);
- cinèsica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual i físic);
- cultura i costums (tradicions, celebracions) i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament, pautes de comportament social).

■ Competència i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies bàsiques de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos orals, breus i senzills:

- activar esquemes mentals específics sobre l'estructura de l'activitat i el text (p. e., presentació, transacció...);
- identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que es pot sobreentendre;
- concebre el missatge amb una certa claredat i distingir-ne sovint la idea o idees principals i l'estructura bàsica;
- adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant en general el registre i les característiques discursives adequades a cada cas;
- aprofitar sovint els coneixements previs (utilitzar un llenguatge estereotipat, etc.);
- localitzar i usar adequadament recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o llibre de text, obtenció d'ajuda, etc.);
- expressar el missatge amb una certa claredat ajustant-se, amb limitacions, als models i les fórmules de cada tipus de text;
- reajustar la tasca (simplificant-la) o el missatge (generalitzar el que realment li agradaria expressar) després de valorar les dificultats i els recursos disponibles;
- compensar les mancances lingüístiques mitjançant procediments paralingüístics o paratextuals (p. e., demanar ajuda); assenyalar objectes, utilitzar díctics o dur a terme accions que aclarisquen el significat; usar llenguatge corporal culturalment pertinent (cinèsica i proxèmica) o sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals;
- controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant una petició i un oferiment d'aclariment i reparació de la comunicació.

■ Competència i continguts funcionals

Acompliment de les funcions comunicatives següents mitjançant els seus exponents més bàsics en la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatiu:

- iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar; convidar; acceptar i rebutjar una invitació; agrair; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; assentir i negar; recordar una cosa a algú; demanar disculpes;
- descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats;
- ús de números, quantitats, preus, horaris i hores;
- intercanvi d'informació personal (procedència, residència, estat civil, número de telèfon, nacionalitat, edat, família, treball, aficions, adreça electrònica, lloc i data de naixement);
- narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs;
- petició i oferta d'informació, indicacions, advertències i avisos;
- formulació de consells, suggeriments i oferiments;

- expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi;
- expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, l'ordre, el permís i la prohibició;
- expressió de la possessió, del gust i la preferència, l'interès i el desinterès, la sorpresa, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

■ Competència i continguts discursius

Coneixement i aplicació de models contextuals i patrons textuais bàsics, propis de la llengua escrita:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).
- Selecció de patrons i característiques textuais requerides pel context i el cotext: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua i registre; tema i contingut; patrons sintàctics, lèxics i foneticofonològics.
- Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (per exemple, conversa > conversa informal); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació) i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques, lèxiques i cotextuals i per referència al context).

■ Competència i continguts sintàctics

Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i ús d'estructures sintàctiques bàsiques pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatiu, per a expressar:

- l'entitat i les seues propietats: in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau);
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació i distància);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat i simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu i habitual;
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals simples i ordre dels constituents);
- l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;
- relacions lògiques bàsiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, causa i finalitat.

■ Competència i continguts lèxics

Coneixement, selecció i ús de lèxic oral bàsic d'ús comú relatiu a la identificació personal; descripció

física; habitatge i entorn; activitats de la vida diària; relacions humanes i socials; família i amics; treball, educació i estudis; llengua; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i símptomes; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport i serveis; clima, condicions atmosfèriques i entorn natural i tecnologies de la informació i la comunicació.

■ Competència i continguts foneticofonològics

Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i producció de patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació bàsics d'ús més comú, a pesar que siga evident l'accent estranger i que de vegades siga difícil la comprensió.

Críteris d'avaluació

- Aplica a la producció del text oral, tant monològic com dialògic, els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits, respectant les normes de cortesia més freqüents en els contextos respectius i, segons la modalitat discursiva, en un registre, neutre o informal.
- Coneix i sap aplicar algunes estratègies bàsiques per a produir textos orals breus d'estructura simple i clara, utilitzant una sèrie de procediments senzills per a adaptar o reformular el missatge i reparar la comunicació.
- Du a terme les funcions principals demanades pel propòsit comunicatiu, seguint els patrons discursius d'ús més freqüent en cada context.
- Gestiona un repertori bàsic memoritzat de frases i fórmules per a comunicar-se amb una fluïdesa acceptable, amb pauses per a buscar expressions i organitzar o reestructurar el discurs, o reformular o aclarir el que ha dit.
- Interactua de manera senzilla en intercanvis clarament estructurats, utilitzant fórmules o gestos simples per a prendre o mantindre el torn de paraula, encara que de vegades tendisca a concentrar-se en la producció mateixa i dificulta la participació de l'interlocutor o vacil·le a l'hora d'intervindre quan l'interlocutor acapara la comunicació.
- Utilitza algunes estructures sintàctiques bàsiques d'ús freqüent segons el context comunicatiu i emprant els recursos de cohesió textual més comuns (entonació, repetició lèxica, el·lipsi, dixi personal, espacial i temporal, marcadors discursius i conversacionals i connectors comuns), enllaçant una sèrie d'elements breus, concrets i senzills per a crear una seqüència cohesionada i lineal.
- Coneix i utilitza adequadament un repertori lèxic oral suficient per a comunicar informació relativa a temes coneguts, generals, d'actualitat o relacionats amb els interessos propis en situacions habituals i quotidianes, tot i que encara comet errors importants.
- Utilitza patrons bàsics d'oracions memoritzades, sintagmes de poques paraules i fórmules estereotipades per a comunicar-se.
- Transmet informació limitada en situacions quotidianes simples.
- Utilitza estructures simples correctament, però encara comet de manera sistemàtica errors bàsics.
- Interactua utilitzant expressions molt breus, a pesar que les pauses, els començaments incorrectes i la reformulació són molt evidents.

- Formula preguntes i afirmacions senzilles i hi respon.
- Indica quan segueix la conversa, però poques vegades és capaç de comprendre prou per a mantindre-la sense la col·laboració de l'interlocutor.
- Enllaça oracions i sintagmes amb connectors simples com i, però i perquè.
- Pronuncia i entona en general de manera intel·ligible i de forma suficientment clara per a ser entès, encara que els interlocutors hagen de demanar una repetició de tant en tant. A més, la forta influència d'altres llengües que parla en l'accent, el ritme i l'entonació poden afectar la intel·ligibilitat i requerirà la col·laboració dels interlocutors. No obstant això, la pronunciació de paraules familiars és clara.

4.1.3. Activitats de comprensió de textos escrits

Objectius

- Comprendre textos breus i senzills, com, per exemple, cartes informals o correus electrònics, sobre temes familiars concrets que sorgeixen amb molta freqüència en la llengua quotidiana que contenen el vocabulari quotidià i una proporció d'internacionalismes.
- Comprendre tipus bàsics de cartes i faxos normals (consultes, comandes, cartes de confirmació, etc.) sobre temes coneguts.
- Trobar informació específica en textos pràctics, concrets i predictibles escrits en un llenguatge senzill (p. e., guies de viatge, receptes).
- Comprendre la informació principal en descripcions breus i senzilles de mercaderies en fullets i llocs web (p. e., dispositius digitals portàtils, càmeres, etc.).
- Trobar informació específica i predictable en textos senzills quotidians, com, per exemple, anuncis, prospectes, menús, llistes de referències i horaris, i aïlla la informació requerida (p. e., utilitzar un navegador per a trobar un servei o un comerç).
- Comprendre senyals i avisos quotidians, etc., en llocs públics (com, per exemple, carrers, restaurants, estacions de ferrocarril o llocs de treball), com ara adreces, instruccions i advertències de risc.
- Comprendre informació específica en textos escrits simples, com, per exemple, cartes i fullets breus o textos periodístics que descriuen esdeveniments. Segueix l'esquema general d'una notícia sobre un esdeveniment conegut, sempre que els continguts siguin familiars i previsibles.
- Triar la informació principal en informes periodístics breus o articles senzills en els quals consten números i noms i les il·lustracions i els títols tinguen un paper destacat i donen suport al significat del text.
- Comprendre textos que descriuen persones, llocs, vida quotidiana i cultura, etc., sempre que estiguen escrits en un llenguatge senzill.

Competències i continguts

- Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la comprensió del text dels aspectes socioculturals i sociolingüístics més bàsics relatius a:

- la vida quotidiana (activitats diàries, alimentació, compres, treball, oci, festes, horaris);
- condicions de vida (habitatge, entorn, condicions laborals);
- relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts);
- cinèsica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual i físic);
- cultura i costums (tradicions, celebracions) i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament, pautes de comportament social).

■ Competència i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies més bàsiques de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos escrits:

- activació d'esquemes i informació prèvia sobre el tipus de tasca i el tema;
- identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió;
- distinció del tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants);
- formulació d'hipòtesis sobre contingut i context;
- inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics (suport, imatges, etc.) en textos i enunciat curts que tracten de temes quotidians concrets;
- comprensió del significat de paraules a partir del sentit general;
- comprovació d'hipòtesis: adaptació de les claus d'inferència als esquemes de partida;
- reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió d'elements nous;
- reinterpretació del text a partir de la comprensió d'elements nous.

■ Competència i continguts funcionals

Comprensió de les funcions comunicatives més bàsiques mitjançant els seus exponents més comuns, segons l'àmbit i el context comunicatiu, en la llengua escrita:

- iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se, presentar algú; saludar, donar la benvinguda; acomiadar; convidar, acceptar i rebutjar una invitació, agrair, felicitar, interessar-se per algú o alguna cosa, assentir i negar, recordar una cosa a algú, demanar disculpes;
- descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats;
- ús de números, quantitats, preus, horaris i hores;
- intercanvi d'informació personal (procedència, residència, estat civil, número de

- telèfon, nacionalitat, edat, família, treball, aficions, adreça electrònica, lloc i data de naixement);
- narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs;
- petició i oferta d'informació, indicacions, advertències i avisos;
- formulació de consells, suggeriments i oferiments;
- expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi;
- expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, l'ordre, el permís i la prohibició;
- expressió de la possessió, del gust i la preferència, l'interès i el desinterès, la sorpresa, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

■ Competència i continguts discursius

Coneixement i comprensió de models contextuals i patrons textuais més bàsics propis de la llengua escrita:

- característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps); expectatives generades pel context i el cotext: tipus, format i estructura textuais; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i ortotipogràfics;
- organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (per exemple, correspondència > correu electrònic); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació) i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques, lèxiques i cotextuals i per referència al context).

■ Competència i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques bàsiques pròpies de la llengua escrita, segons l'àmbit i el context comunicatiu, per a expressar de manera senzilla:

- l'entitat i les seues propietats: in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau);
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació i distància);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat i simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu i habitual;
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deontica (volició, permís, obligació, prohibició);
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització

(estructures oracionals simples i ordre dels seus constituents);

- l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;
- relacions lògiques bàsiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, causa i finalitat.

■ Competència i continguts lèxics

Comprensió de lèxic escrit d'ús comú relatiu a la identificació personal; descripció física; habitatge i entorn; activitats de la vida diària; relacions humanes i socials; família i amics; treball, educació i estudis; llengua; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i símptomes; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport i serveis; clima, condicions atmosfèriques i entorn natural i tecnologies de la informació i la comunicació.

■ Competència i continguts ortotipogràfics

Reconeixement i comprensió general dels significats i les intencions comunicatives associats als formats, patrons i elements gràfics, i convencions ortogràfiques, d'ús comú: alfabet, caràcters, puntuació, majúscules i minúscules, ortotipografia (cursiva i negreta) i signes ortogràfics (accent, apòstrof, dièresi, guió).

Criteris d'avaluació

- Reconeix els valors i els significats associats a convencions de format, tipogràfiques, ortogràfiques i de puntuació d'ús comú, així com abreviatures i símbols d'ús freqüent.
- Coneix i aplica de forma bàsica a la comprensió del text els aspectes socioculturals i sociolingüístics comuns relatius a la comunicació escrita en les cultures en què s'usa l'idioma, extraient-ne claus per a interpretar-los.
- Coneix les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i les idees principals i els detalls més rellevants del text, adaptant-hi la modalitat i la velocitat de lectura.
- Identifica la intenció comunicativa, el tema, els aspectes principals i els detalls rellevants de textos sobre temes quotidians, senzills, breus i convenientment contextualitzats (missatges, cartes, documents autèntics freqüents, fullets turístics i comercials, anuncis, instruccions i relats).
- Coneix els constituents i l'organització d'estructures sintàctiques d'ús freqüent en la comunicació escrita.
- Comprèn lèxic escrit d'ús freqüent relatiu a temes generals quotidians i a aspectes relacionats amb els seus interessos personals, educatius o ocupacionals, i pot inferir del context i del cotext els significats d'algunes paraules i expressions que desconeix.

4.1.4. Activitats de producció i coproducció de textos escrits

Objectius

- Escriure un text amb connectors sobre aspectes quotidians del seu entorn, p. e., persones, llocs, el treball o una experiència d'estudi.

- ▶ Escriure descripcions molt breus i bàsiques d'esdeveniments, activitats passades i experiències personals.
- ▶ Explicar una història senzilla (per exemple, sobre esdeveniments en un dia de festa).
- ▶ Escriure una sèrie de frases i oracions senzilles sobre la seua família, condicions de vida, antecedents educatius, treball actual o l'ocupació laboral anterior.
- ▶ Escriure entrades d'un diari personal que descriuen activitats (p. e., rutines diàries, eixides, esports, aficions), persones i llocs, utilitzant vocabulari bàsic concret i frases simples amb connectors senzills com i, però i perquè.
- ▶ Escriure la introducció d'una història o continuar-la, sempre que es puga consultar un diccionari i el manual de classe (p. e., taules de temps verbals del llibre de text).
- ▶ Expressar les seues impressions i opinions per escrit sobre temes d'interès personal (p. e., estils de vida, cultura, relats) utilitzant vocabulari i expressions bàsiques quotidianes.
- ▶ Intercanviar informació mitjançant missatges de text, correu electrònic o cartes breus, responent a preguntes de l'altra persona (per exemple, sobre un nou producte o activitat).
- ▶ Escriure notes, correus electrònics i missatges de text curts i simples (per exemple, enviar una invitació o respondre, confirmar o canviar una cita), expressant agraïment i disculpes, per a transmetre informació personal rutinària.
- ▶ Escriure un text curt en una targeta de felicitació (per exemple, per a l'aniversari d'una persona o per a desitjar un bon Nadal).
- ▶ Omplir dades personals i d'altres tipus en la majoria de formularis quotidians, p. e., per a sol·licitar una exempció de visat o obrir un compte bancari.
- ▶ Presentar-se i gestionar intercanvis senzills en línia, fent preguntes, responent i intercanviant idees sobre temes quotidians predictibles, sempre que tinga temps suficient per a formular les respostes i que interactue només amb un interlocutor alhora.
- ▶ Fer breus publicacions descriptives en línia sobre temes quotidians, activitats socials i sentiments, amb detalls clau senzills i fer comentaris sobre les publicacions en línia d'altres persones, sempre que estiguen escrites en un llenguatge senzill, reaccionant amb sentiments de sorpresa, interès i indiferència d'una manera simple.
- ▶ Utilitzar formes estereotipades per a respondre als problemes habituals que sorgeixen en les transaccions en línia (p. e., disponibilitat de models i ofertes especials, data de lliurament, adreces, etc.).
- ▶ Interactuar en línia amb un interlocutor col·laborador en una tasca conjunta simple, seguint instruccions bàsiques i demanant aclariments, sempre que hi haja ajudes visuals, com per exemple imatges, estadístiques o gràfics per a aclarir els conceptes en qüestió.
- ▶ Fer transaccions senzilles en línia (com per exemple demanar productes o inscriure's en un curs), omplint un formulari o un imprès en línia, proporcionant dades personals, confirmant l'acceptació de termes i condicions o rebutjant serveis addicionals, etc.

- Formular preguntes bàsiques sobre la disponibilitat d'un producte o la funció que té.

Competències i continguts

■ Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la producció i coproducció de textos escrits dels aspectes socioculturals i sociolingüístics més bàsics relatius a:

- la vida quotidiana (activitats diàries, alimentació, compres, treball, oci, festes, horaris);
- condicions de vida (habitatge, entorn, condicions laborals);
- relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts);
- cinèsica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual i físic);
- cultura i costums (tradicions, celebracions) i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament, pautes de comportament social).

■ Competència i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies bàsiques de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos escrits:

- activar esquemes mentals específics sobre l'estructura de l'activitat i el text (p. e., escriure una nota, un correu electrònic...);
- identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que es pot sobreentendre;
- concebre el missatge amb certa claredat i expressar la idea o idees principals d'acord amb una estructura bàsica;
- identificar el lector i adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant-hi en general el registre i les característiques discursives adequades a cada cas;
- reajustar la tasca (simplificant-la) o el missatge (generalitzar el que realment li agradaria expressar) després de valorar-ne les dificultats i els recursos disponibles;
- controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant petició i oferiment d'aclariment i reparació de la comunicació.

■ Competència i continguts funcionals

Acompliment de les funcions comunicatives següents mitjançant els exponents més bàsics d'aquestes, segons l'àmbit i el context comunicatiu, en la llengua escrita:

- iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se, presentar algú, saludar, donar la benvinguda, acomiadar, convidar, acceptar i rebutjar una invitació, agrair, felicitar, interessar-se per algú o alguna cosa, assentir i negar, recordar una cosa a algú, demanar disculpes;
- descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats;
- ús de números, quantitats, preus, horaris i hores;

- Intercanvi d'informació personal (procedència, residència, estat civil, número de telèfon, nacionalitat, edat, família, treball, aficions, adreça electrònica, lloc i data de naixement);
- narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs;
- petició i oferta d'informació, indicacions, advertències i avisos;
- formulació de consells, suggeriments i oferiments;
- expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.
- expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, l'ordre, el permís i la prohibició;
- expressió de la possessió, del gust i la preferència, l'interès i el desinterès, la sorpresa, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

■ Competència i continguts discursius

Coneixement i aplicació de models contextuais i patrons textuais més bàsics propis de la llengua escrita a la producció i coproducció del text:

- característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions i intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc i temps);
- selecció de patrons i característiques textuais requerides pel context i el cotext: tipus, format i estructura textuais; registre; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i ortotipogràfics;
- organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (per exemple, correspondència > entrada de xat); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació) i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques, lèxiques i contextuais i per referència al context).

■ Competència i continguts sintàctics

Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i ús d'estructures sintàctiques bàsiques pròpies de la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatiu per a expressar de manera senzilla:

- l'entitat i les seues propietats: in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau);
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació i distància);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat i simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu i habitual;
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís,

obligació, prohibició);

- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals simples i ordre dels seus constituents);
- l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;
- relacions lògiques bàsiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, causa i finalitat.

■ Competència i continguts lèxics

Coneixement, selecció i ús del lèxic escrit d'ús comú relatiu a la identificació personal; descripció física; habitatge i entorn; activitats de la vida diària; relacions humanes i socials; família i amics; treball, educació i estudis; llengua; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i símptomes; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport i serveis; clima, condicions atmosfèriques i entorn natural i tecnologies de la informació i la comunicació.

■ Competència i continguts ortotipogràfics

Selecció, segons la intenció comunicativa, i ús dels patrons gràfics i les convencions ortogràfiques fonamentals: alfabet, caràcters, puntuació, majúscules i minúscules, ortotipografia (cursiva i negreta) i signes ortogràfics (accent, apòstrof, dièresi, guió).

Criteris d'avaluació

- Aplica a la producció i coproducció del text escrit els coneixements socioculturals i sociolingüístics bàsics adquirits, respectant les normes de cortesia més freqüents en els contextos respectius i segons la modalitat discursiva, en un registre neutre o informal.
- Coneix i sap aplicar estratègies bàsiques per a produir textos escrits breus, coherents i d'estructura simple i clara adaptats a contextos habituals, p. e., copiant models segons el gènere i el tipus textual, o fent un guió o esquema per a organitzar la informació o les idees.
- Du a terme les funcions principals bàsiques demanades pel propòsit comunicatiu.
- Mostra un control bàsic d'estructures sintàctiques d'ús freqüent i empra mecanismes simples de cohesió.
- Coneix i utilitza un repertori lèxic escrit bàsic d'ús freqüent suficient per a comunicar informació breu, simple i directa en situacions habituals i quotidianes.
- Utilitza els signes de puntuació elementals (p. e., el punt, la coma) i les regles ortogràfiques bàsiques (p. e., ús de majúscules i minúscules), així com les convencions formals més habituals de redacció de textos, tant en paper com en suport digital.

4.1.5. Activitats de mediació

Objectius

- Transmetre de forma oral (en llengua B) informació específica i rellevant continguda en textos breus senzills, com, per exemple, etiquetes i avisos, instruccions i anuncis (escrits en llengua A) sobre temes familiars, sempre que aquests s'expressen de manera lenta i clara en un llenguatge senzill (en

llengua A), a pesar que pot ser que haja de simplificar el missatge i buscar paraules.

- ▶ Transmetre per escrit (en llengua B) informació específica continguda en textos breus informatius senzills (escrits en llengua A), sempre que els textos tracten de temes concrets i familiars i estiguen escrits en un llenguatge quotidià senzill.
- ▶ Interpretar i descriure (en llengua B) gràfics senzills sobre temes familiars (per exemple, un mapa meteorològic o un gràfic bàsic amb text) (en llengua A), a pesar que puguen aparèixer pauses, començaments erronis i reformulacions del discurs.
- ▶ Informar (en llengua B) dels punts principals d'informacions senzilles de televisió o ràdio (en llengua A) sobre esdeveniments, esports, accidents, etc., sempre que els temes siguen coneguts i el missatge siga lent i clar.
- ▶ Resumir (en llengua B) els punts principals d'un text informatiu senzill (en llengua A) que tracte de temes quotidians, complementant el seu repertori limitat amb altres mitjans (p. e., gestos, dibuixos, paraules en altres idiomes) per a dur-lo a terme.
- ▶ Enumerar una llista (en llengua B) amb la informació rellevant continguda en textos breus senzills (en llengua A), sempre que tracten de temes concrets i familiars i estiguen escrits de manera senzilla amb vocabulari quotidià.
- ▶ Interpretar (en llengua B) la idea general de textos curts i senzills quotidians (p. e., fullets, avisos, instruccions, cartes o correus electrònics) escrits en llengua A.
- ▶ Proporcionar una traducció oral senzilla (en llengua B) d'informació escrita sobre temes quotidians amb oracions senzilles (en llengua A) (p. e., informació personal, narracions curtes, indicacions, avisos o instruccions).
- ▶ Prendre notes simples en una presentació/demostració on el contingut és familiar i previsible i el presentador aclareix dubtes.

■ Competència i continguts interculturals

Aplicació dels coneixements, destreses i actituds interculturals que permeten dur a terme activitats de mediació en situacions quotidianes senzilles: coneixements culturals generals, consciència sociolingüística, observació, atenció, relacions i respecte, especialment les del nivell A2:

- Reconeix i aplica convencions culturals bàsiques associades a intercanvis socials quotidians (per exemple, diversos rituals de salutació).
- Actua de manera apropiada en salutacions quotidianes, comiats i expressions d'agraïment i disculpes, a pesar que té dificultats per a afrontar qualsevol variació de la rutina.
- Reconeix que el seu comportament en una transacció quotidiana pot transmetre un missatge diferent del que es pretén i pot tractar d'explicar-lo de manera simple.
- Reconeix quan es produeixen dificultats en la interacció amb membres d'altres cultures, a pesar que pot no saber molt bé com comportar-se.
- Comprèn missatges, instruccions, anuncis habituals breus i articulats de manera clara, combinant

el que entén de les versions disponibles en diversos idiomes.

- Empra advertències simples, instruccions i informació del producte proporcionades en paral·lel en diversos idiomes per a trobar informació rellevant.
- Activa el seu repertori limitat en diversos idiomes per a explicar un problema o demanar ajuda o aclariments.
- Utilitza paraules i frases de diversos idiomes del seu repertori plurilingüe per a dur a terme una tasca simple, una transacció pràctica o un intercanvi d'informació.
- Utilitza una paraula d'un altre idioma del seu repertori plurilingüe per a fer-se comprendre en una situació rutinària quotidiana quan no se li ocorre una expressió adequada en la llengua en la qual està parlant.

Criteris d'avaluació

- Coneix els aspectes més bàsics que caracteritzen les comunitats de parlants corresponents i les diferències i similituds més significatives quant als costums, usos, actituds, relacions i valors que prevalen, i és, en general, capaç d'actuar-hi en conseqüència, encara que de vegades recórrega a l'estereotip.
- Identifica de vegades, aplicant les estratègies necessàries, la informació clau que ha de transmetre, així com algunes intencions bàsiques dels emissors i receptors.
- Interpreta, de vegades correctament, les claus de comportament i comunicatives explícites que s'observen en els emissors o destinataris per a adaptar el seu discurs a les funcions requerides, encara que sovint no ho faci de manera fluida.
- Pren notes d'alguna informació necessària que considera important traslladar als destinataris.
- Transmet els aspectes principals continguts en textos breus i senzills sobre temes quotidians d'interès immediat, sempre que s'expressen amb claredat en un llenguatge senzill.
- Col·labora en tasques senzilles i pràctiques, preguntant què n'opinen els altres, fent suggeriments i comprenent les respostes, sempre que pugui demanar repeticions o reformulacions ocasionalment.
- Contribueix a la comunicació, utilitzant paraules senzilles per a convidar persones a explicar coses, indicant quan entén les coses o quan hi està d'acord. Transmet el tema fonamental del que s'ha dit en situacions quotidianes predictibles sobre desitjos i necessitats personals.
- Reconeix quan els parlants estan en desacord o quan es produeixen dificultats i utilitza recursos lingüístics de manera senzilla per a buscar compromís i acord.

4.1.6. CONTINGUTS LINGÜÍSTICS NIVELL BÀSIC A2

L'ORACIÓ
▪ Oració declarativa: oracions amb verbs atributius (<i>seem, look</i>). Respostes curtes en el temps verbals del nivell. ▪ Oració exclamativa: interjeccions més usals i combinacions de <i>what</i> seguit de sintagma

- nominal i *how* seguit de sintagma adjectiu (*Oh, dear! What a pity! How wonderful!*).
- Oració imperativa afirmativa i negativa amb inclusió del parlant: *let's / let's (+ not)* seguit d'infinitiu sense *to*.
- Oracions compostes adverbials en l'expressió de relacions lògiques amb les conjuncions més freqüents: temporals de simultaneïtat (*when, while*), finalitat (*to*), concessió (*although*), consecució (*so*), expressió de la condició amb *if* en condicionals dels tipus 0 (veritats universals) i 1 (possibilitat), expressió del resultat (*He was so tired that he fell asleep*), iniciació a l'expressió de la comparació (*She is shorter than I was at that age; It is not as expensive as I thought*).
- Oracions compostes de relatiu: introducció a les oracions especificatives de persona, objecte, lloc i temps.
- Introducció a les oracions compostes substantives d'objecte directe amb verbs d'opinió i de llengua més freqüents (*She said she wanted to come*)..

EL NOM	EL PRONOM
▪ Classes: comuns: comptables i in comptables. Contrast amb les llengües oficials de la Comunitat Valenciana. Substantius in comptables més comuns que difereixen respecte a aquestes (<i>mobles-furniture; consell-advice</i>). ▪ Modificació del substantiu mitjançant oracions de relatiu especificatives senzilles (<i>It is something that...; An actor is a person who...; This is the town where...; Monday is the day when...</i>). ▪ Altres categories gramaticals en funció de sintagma nominal (formes verbals en -ing, infinitius, adverbis, adjectius, etc.).	▪ Personals: introducció a l'el·lipsi del pronom en funció de subjecte (<i>Love that song</i>). Introducció a l'ordre de paraules en el seu ús com a complement de verbs seguits de complement de règim (multi-word verbs). ▪ Possessius. ▪ Substitutius: ús de <i>the one / ones (the red ones)</i>. ▪ Indefinits més freqüents (<i>some, any, much, many</i>) i indefinits compostos de <i>some-, any-, no-, every</i> amb <i>-body, -one, -thing</i>. Introducció als compostos amb <i>-where</i> i <i>-time</i>. ▪ Relatius: <i>who, which, that, whose, where, when</i>. ▪ Introducció als pronoms reflexius i recíprocs en els usos més freqüents en expressions comunes pròpies del nivell.
L'ARTICLE	L'ADJECTIU
▪ Articles: determinat i indeterminat. Usos més comuns i omisió. ▪ Quantificadors: indefinits (<i>some, any, much, many, every</i>). Introducció a l'ús de <i>little, few, other, another, both, all, too + adjectiu, too much / many + nom, enough</i>. ▪ Mesures bàsiques del sistema mètric, expressions partitives i recipients utilitzats com a quantificadors.	▪ Grau: comparatiu de superioritat, inferioritat i igualtat. Introducció al superlatiu. Formes irregulars més comunes del comparatiu i superlatiu. ▪ Introducció als participis acabats en <i>-ing / -ed</i> com a adjectiu. Ús actiu en contextos comuns i freqüents. ▪ Modificació de l'adjectiu mitjançant sintagma adverbial (<i>too, enough</i>). ▪ Règim preposicional d'adjectius més comuns en els usos propis del nivell. ▪ Ordre dels components del sintagma adjectival (<i>long fair hair</i>) amb un màxim de tres elements.
EL VERB	
Tipus: ▪ <i>have</i> com a auxiliar; verbs modals més comuns (<i>can, could, will, would, should, must, shall</i>). ▪ Verbs seguits de complement de règim (multi-	Modalitat: ▪ Imperatiu: afirmatiu i negatiu amb inclusió del parlant (<i>let's [not]</i>). ▪ Necessitat: <i>must / have to / need to</i>.

word verbs). Introducció a perífrasis verbals substitutives de verbs modals d'ús freqüent en el nivell (<i>be able to</i>). Introducció als verbs ditransitius (<i>buy somebody something</i>). ▪ Temps cronològic i temps verbal (time / tense): ▪ Expressió del present. Present continu: ús per a accions que tenen durada en el present i contrast amb el present simple; introducció al present perfect simple (present perfect simple), la seua morfologia i ús per a donar notícies i parlar d'experiències vitals, i introducció del seu ús amb <i>ever</i> en preguntes; contrast bàsic del present perfect amb el present i el passat simple, i amb els temps verbals de les llengües oficials de la Comunitat Valenciana; introducció a l'ús del present perfect amb <i>just</i>, <i>yet</i>, <i>already</i> per a marcar diferències temporals. ▪ Expressió del passat: introducció al present perfect simple (present perfect simple) [vegeu el punt anterior]; passat continu (past continuous), la seua morfologia i ús per a expressar accions que tenen durada en el passat i en descripcions i narracions senzilles; contrast bàsic entre el passat i el present perfect; contrast bàsic entre el passat simple i el continu. ▪ Expressió del futur: perífrasi <i>am / is / are / was / were + going to</i> seguida d'infinitiu per a fer prediccions de futur (<i>I think he's going to be angry</i>). Present continu per a expressar accions planificades en el futur. Futur simple, la seua morfologia i ús per a parlar del futur i expressar prediccions. ▪ Introducció a l'ús del futur simple per a expressar decisions espontànies, fer promeses o oferiments. ▪ Contrast bàsic entre l'ús del present continu i el futur simple en l'expressió del futur.	▪ Obligació: <i>must / have to</i>. ▪ Absència d'obligació o necessitat: <i>don't have to, don't need to</i>. ▪ Consell o suggeriment: <i>could, would like</i>; introducció a l'ús de <i>should</i> i <i>shall</i>. ▪ Capacitat / habilitat: <i>can / can't / could / be able to</i>. ▪ Permís: <i>can / may</i>. ▪ Possibilitat: <i>can / can't</i> i <i>may</i>. ▪ Prohibició: <i>mustn't</i>. ▪ Oferiment: <i>can, shall</i>. Veu: introducció a la veu passiva en les formes del present i passat simple. ▪ Formes no personals del verb i els seus usos més habituals en el nivell: infinitiu (amb auxiliars, el seu ús en oracions de finalitat senzilles, després de certs verbs [<i>let, make</i>], amb adjectius en expressions comunes [<i>Sorry to hear that!</i>], després de paraules que comencen per <i>wh-</i> en expressions freqüents i senzilles [<i>I don't know- how to do that</i>]); gerundi (després de preposició, substantivació i després de certs verbs [<i>go, start</i>]); participi utilitzat com a adjectiu comú. ▪ Ordre dels components del sintagma verbal: en oracions enunciatives, interrogatives i imperatives, en oracions afirmatives i negatives amb les formes i perífrasis verbals pròpies del nivell. Introducció a l'ordre en l'ús de verbs seguits de complement de règim (<i>multi- word verbs</i>) amb pronoms personals en funció de complement directe. ▪ Introducció a l'ordre amb verbs ditransitius amb preposició i sense per al complement indirecte.
L'ADVERBI	LA PREPOSICIÓ
▪ classes (temps, especialment introducció de l'ús de <i>already</i>, (not) <i>yet</i>, <i>ever</i>, <i>just</i> amb el present perfect; quantitat; moviment [<i>round, up, down, away</i>]; afirmació i negació [<i>too / either</i>]). ▪ Grau: positiu, comparatiu i superlatiu. Formes sintètiques i irregulars. ▪ Modificació de l'adverbi mitjançant sintagma adverbial (<i>right now</i>). ▪ Posició dels elements dins del sintagma i dins	▪ Classes (durada, especialment introducció a l'ús de <i>for</i> i <i>since</i> amb el present perfect i contrast amb <i>during</i>; moviment [<i>over, into, through</i>]; direcció; pertinença; agent); locucions preposicionals d'ús molt comú. ▪ Adjectius i verbs que regeixen preposicions d'ús habitual en els textos propis del nivell (<i>worried about, listen to, tired of, wait for</i>). ▪ Ús de <i>-ing</i> després de preposició (<i>be good at -ing</i>).

de l'oració, en funció del tipus d'adverbi d'aquells més comuns propis del nivell A2.

- Posició dels elements dins del sintagma preposicional i de la frase

DISCURS	
ADEQUACIÓ	COHERÈNCIA I COHESIÓ
- Marcadors discursius més freqüents per a expressar cortesia (<i>can vs. could you [help me]</i>) o formalitat de forma senzilla. - Marcadors conversacionals més freqüents en les funcions pròpies de les competències del nivell: per a cridar l'atenció sobre un problema o corregir algú de manera educada (<i>Excuse me, I think there is a mistake with the bill</i>), interactuar, sol·licitar ajuda, etc. - Fórmules i expressions bàsiques relacionades amb el control de la comunicació: reformular, explicar (<i>[Gaspaxo] is a kind of [cold tomato soup]</i>), confirmar la informació (<i>Is this the book you wanted?</i>), etc.	- Convencions i marcadors lingüístics més comuns del nivell A2 en els textos orals i escrits més habituals (en iniciar o finalitzar cartes o converses telefòniques, en fer o rebutjar invitacions, en narració d'històries senzilles, biografies personals, en contrastar el present i el passat, en presentacions orals senzilles [<i>Today I want to talk to you about</i>], etc.). - Connectors més freqüents per a expressar relacions lògiques en el nivell i ordenar els textos orals i escrits (en l'ampliació de la informació [<i>The man I told you about is here</i>], en l'expressió senzilla de la condició com a possibilitat real o com a marcador de cortesia, en l'expressió de la causa o la conseqüència, etc.). - Marcadors lingüístics més freqüents per a ordenar el discurs i recursos senzills per a contextualitzar-lo. - Marcadors lingüístics més freqüents de concordança lògica i referencialitat entre lesdiferents parts de l'oració, especialment en oracions compostes, i les parts d'un text. - Expressions idiomàtiques més freqüents i senzilles associades a les nocions pròpies del nivell i rellevants en els contextos discursius d'aquest (<i>easy as pie; later, alligator; in a hurry</i>). - Entonació i puntuació discursiva bàsica.

LÈXIC I SEMÀNTICA	
VOCABULARI	SIGNIFICAT
- Vocabulari més freqüent en els camps semàntics propis de les competències del nivell A2. Incidència en la necessitat de l'alumnat d'ampliar en funció de les seues necessitats específiques (laborals, tipus d'habitatge, etc.). - Règim de verbs, adjectius i preposicions més comuns en els tipus de text i situacions propis del nivell. - Exponents més freqüents per a les funcions i competències pròpies del nivell (<i>Have you ever eaten insects? You can come with me, if you want</i>). - Multi-word verbs d'ús freqüent en els	- Sinonímia i antonímia en paraules comunes d'ús freqüent. Paraules habituals de significatpròxim. - Frases fetes d'ús freqüent en els contextos i competències típics del nivell A2 (<i>white as snow</i>). - Unitats fraseològiques (collocations) més comunes en els contextos i competències delnivell (<i>make a mistake</i>). - Falsos amics més freqüents (<i>library</i>). - Diferències lèxiques entre les varietats més comunes (British / American English) en el vocabulari d'ús freqüent en els camps semàntics propis de les competències del

contextos, situacions i competències propis del nivell (narracions, etc.).	nivell (pavement / sidewalk).
--	-------------------------------

PRONUNCIACIÓ I ORTOGRAFIA
PRONUNCIACIÓ
- Consolidació de la interpretació dels símbols fonètics. - Sons i fonemes vocàlics: sistema vocàlic. Consolidació de la seua identificació i producció. Parells mínims. - Sons i fonemes consonàntics: sistema consonàntic. Consolidació de la seua identificació i producció. Contrast entre /b/ i /v/; /d/ i /ð/; /ʃ/ i /z/; /j/ i /ç/. - Inicis de consolidació dels processos fonològics. Alternances morfofonològiques: assimilació (<i>ten pounds</i>), epèntesi, sonorització en plural, amb reflex ortogràfic i sense, sinalefa entre paraules que acaben en so consonàntic amb la següent quan comença per so vocàlic, <i>linking /r/</i>, i introducció a la inclusió de sons /j/ i /w/ en frontera de síl·laba (<i>go inside, happy and safe</i>), reducció en síl·labes àtones. - Altres aspectes rellevants: continuació en la introducció a les principals diferències entre la varietat estàndard britànica i estatunidenca. - Accent i atonicitat: patrons tonals en el sintagma. Formes fortes i febles. Consolidació. Patrons d'entonació, accent i ritme per a les funcions comunicatives estudiades
ORTOGRAFIA
- Consolidació de l'ortografia de paraules comunes i d'ús freqüent que presenten especial dificultat. - Introducció a la consistència en l'ús de varietats comunes divergents ortogràficament (British vs American English spelling: <i>colour / color, travelling / traveling</i>).

4.2. NIVELL INTERMEDI B1

Els ensenyaments de nivell intermedi B1 tenen per objecte capacitar l'alumnat per sortir-se'n en la majoria de les situacions que poden sorgir quan viatja per llocs en què s'utilitza l'idioma; en l'establiment i el manteniment de relacions personals i socials amb usuaris d'altres llengües, tant cara a cara com a través de mitjans tècnics; i en entorns educatius i ocupacionals en què es produeixen intercanvis senzills de caràcter factual.

Amb aquest fi, l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permetin utilitzar l'idioma amb una certa flexibilitat, una facilitat relativa i una correcció raonable en situacions quotidianes i menys habituals en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional, per comprendre, produir, coproduir i processar textos orals i escrits breus o d'extensió mitjana, en un registre formal, informal o neutre i en una varietat estàndard de la llengua, que versin sobre assumptes personals i quotidians o aspectes concrets de temes generals, d'actualitat o d'interès personal, i que continguin estructures senzilles i un repertori lèxic comú no gaire idiomàtic. **Una vegada adquirides les competències corresponents al nivell intermedi B1, l'alumnat escapaç de:**

- ▷ Comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds explícites dels parlants en textos orals breus o d'extensió

mitjana, ben estructurats, clarament articulats a una velocitat lenta o mitjana i transmesos deviva veu o per mitjans tècnics en una varietat estàndard de la llengua, que tractin d'assumptes quotidians o coneguts, o sobre temes generals, o d'actualitat, relacionats amb les seves experiències i interessos, i sempre que les condicions acústiques siguin bones, es pugui tornar a escoltar el que s'ha dit i se'n puguin confirmar alguns detalls.

- ▷ Produir i coproduir, tant en comunicació cara a cara com a través de mitjans tècnics, textos
- ▷ orals breus o d'extensió mitjana, ben organitzats i adequats al context, sobre assumptes quotidians, de caràcter habitual o d'interès personal, i sortir-se'n amb una correcció i una fluïdesa suficients per mantenir la línia del discurs, amb una pronunciació clarament intel·ligible, encara que de vegades siguin evidents l'accent estranger, les pauses per fer una planificació sintàctica i lèxica, o reformular el que s'ha dit o corregir errors quan l'interlocutor indica que hi ha un problema, i sigui necessària una certa cooperació d'aquell per mantenir la interacció.
- ▷ Comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més
- ▷ rellevants i les opinions i actituds explícites de l'autor en textos escrits breus o d'extensió mitjana, clars i ben organitzats, en llengua estàndard i sobre assumptes quotidians, aspectes concrets de temes generals, de caràcter habitual, d'actualitat o d'interès personal.
- ▷ Produir i coproduir, independentment del suport, textos escrits breus o d'extensió mitjana,
- ▷ senzills i clarament organitzats, adequats al context (destinatari, situació i propòsit comunicatiu), sobre assumptes quotidians, de caràcter habitual o d'interès personal, utilitzant amb una correcció raonable un repertori lèxic i estructural habitual relacionat amb les situacions més predictibles i els recursos bàsics de cohesió textual i respectant les convencions ortogràfiques i de puntuació fonamentals.
- ▷ Mitjançar entre parlants de la llengua meta o de diferents llengües en situacions de caràcter
- ▷ habitual en què es produeixen intercanvis senzills d'informació relacionats amb assumptes quotidians o d'interès personal.

OBJECTIUS, CONTINGUTS, COMPETÈNCIES I CRITERIS D'AVUACIÓ PER DESTRESES

4.2.1. Activitats de comprensió de textos orals.

Objectius.

- ▶ Comprendre amb prou detall anuncis i missatges que continguin instruccions, indicacions o una altra informació, donades cara a cara o per mitjans tècnics, relatives al funcionament d'aparells o dispositius d'ús freqüent, la realització d'activitats quotidianes, o el seguiment de normes d'actuació i de seguretat en els àmbits públic, educatiu i ocupacional.
- ▶ Comprendre la intenció i el sentit generals, i els aspectes importants, de declaracions breus i articulades amb claredat, en llenguatge estàndard i a una velocitat normal (p. e. durant una celebració privada o una cerimònia pública).
- ▶ Comprendre les idees principals i els detalls rellevants de presentacions, xerrades o

- conferències breus i senzilles que versin sobre temes coneguts, d'interès personal o de l'especialitat pròpia, sempre que el discurs estigui articulat de manera clara i en una varietat estàndard de la llengua.
- Entendre, en transaccions i gestions quotidianes i menys habituals, l'exposició d'un problema o la sol·licitud d'informació respecte d'aquesta (p. e. en el cas d'una reclamació), sempre que se'n pugui demanar confirmació sobre alguns detalls.
- Comprendre el sentit general, les idees principals i els detalls rellevants d'una conversa o discussió informal que té lloc en la seva presència, sempre que el tema sigui conegut i el discurs estigui articulat amb claredat i en una varietat estàndard de la llengua.
- Comprendre, en una conversa o discussió informal en què participa, tant de viva veu com per mitjans tècnics, descripcions i narracions sobre assumptes pràctics de la vida diària, i informació específica rellevant sobre temes generals, d'actualitat o d'interès personal, i captar sentiments com la sorpresa, l'interès o la indiferència, sempre que no hi hagi interferències acústiques i que els interlocutors parlin amb claredat, a poc a poc i directament, evitin un ús molt idiomàtic de la llengua i estiguin disposats a repetir o reformular el que han dit.
- Identificar els punts principals i els detalls rellevants d'una conversa formal o un debat que es presència, breu o de durada mitjana, i entre dos o més interlocutors, sobre temes generals, coneguts, d'actualitat o de l'interès propi, sempre que les condicions acústiques siguin bones, que el discurs estigui ben estructurat i articulat amb claredat, en una varietat de llengua estàndard, i que no es faci un ús gaire idiomàtic o especialitzat de la llengua.
- Comprendre, en una conversa formal en què es participa, en l'àmbit públic, acadèmic o ocupacional, i independentment del canal, una gran part del que es diu sobre activitats i procediments quotidians, i menys habituals si està relacionat amb el camp propi d'especialització, sempre que els interlocutors evitin un ús molt idiomàtic de la llengua i pronunciïn amb claredat, i quan es puguin plantejar preguntes per comprovar que s'ha comprès el que l'interlocutor ha volgut dir i aconseguir aclariments sobre alguns detalls.
- Comprendre les idees principals de programes de ràdio o televisió, com ara anuncis publicitaris, butlletins informatius, entrevistes, reportatges o documentals, que tracten de temes quotidians, generals, d'actualitat, d'interès personal o de l'especialitat pròpia, quan s'articulen de manera relativament lenta i clara.
- Comprendre moltes pel·lícules, sèries i programes d'entreteniment que s'articulen amb claredat i en un llenguatge senzill, en una varietat estàndard de la llengua, i en què els elements visuals i l'acció condueixen una gran part de l'argument.

Competències i continguts.

■ Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics.

Coneixement i aplicació a la comprensió del text dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (activitats diàries, hàbits d'estudi i de treball, oci, festivitats, horaris); condicions de vida (habitatge, entorn, estructura social); relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i

desconeguts); cinèsica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual i físic); cultura, costums i valors (institucions, tradicions, celebracions, cerimònies, manifestacions artístiques), iconvencions socials (fórmules de cortesia i tractament i pautes de comportament social).

■ Competència i continguts estratègics.

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos orals:

- Mobilització d'esquemes i informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.
- Distinció de tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants).
- Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics.
- Comprovació d'hipòtesis: ajust de les claus d'inferència amb els esquemes de partida.
- Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió d'elements nous.

■ Competència i continguts funcionals.

Comprensió de les funcions comunicatives següents mitjançant els seus exponents més comuns, segons l'àmbit i el context comunicatius, en la llengua oral:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar
- algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar-se; convidar; acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; expressar condol; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; lamentar; demanar disculpes.
- Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.
- Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs.
- Petició i oferiment d'informació, indicacions, advertències i avisos.
- Formulació de consells, suggeriments i oferiments. Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la promesa, l'ordre, el permís i la prohibició.
- Expressió del gust i la preferència, l'interès i el desinterès, la sorpresa, l'admiració, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, la decepció, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

■ Competència i continguts discursius.

Coneixement i comprensió de models contextuals i patrons textuais comuns propis de la llengua oral monològica i dialògica:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa
- específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).
- Expectatives generades pel context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua,
- registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i foneticofonològics.
- Organització i estructuració del text segons el (macro) gènere (p. e. conversa > conversa formal); (macro) funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques contextuals i per referència al context).

■ Competència i continguts sintàctics.

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques senzilles pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatiu, per expressar:

- l'entitat i les seves propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)].
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició).
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat).
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu.
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deontica (volició, permís, obligació, prohibició); la manera.
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents).
- l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació.
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

■ Competència i continguts lèxics.

Comprensió de lèxic oral d'ús comú relatiu a la identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; relacions humanes i socials; treball i ocupacions; educació i estudi; llengua i comunicació; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i cures físiques; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport, béns i serveis; clima i entorn natural; i tecnologies de la informació i la comunicació.

■ Competència i continguts foneticofonològics.

Percepció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú, i comprensió dels significats i les intencions comunicatives generals associats a aquests.

Criteris d'avaluació.

- Coneix, i aplica a la comprensió del text, extraient-ne claus per interpretar-lo, els aspectes socioculturals i sociolingüístics comuns relatius a la vida quotidiana, les condicions de vida, les relacions interpersonals, la cinèsica i la proxèmica, els costums i els valors i les convencions socials de les cultures en què s'usa l'idioma.
- Sap aplicar les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i les idees principals i els detalls més rellevants del text.
- Distingeix la funció o les funcions comunicatives més rellevants del text i un repertori comú dels seus exponents, així com patrons discursius bàsics relatius a l'organització textual.
- Aplica a la comprensió del text els coneixements sobre els constituents i l'organització de patrons sintàctics d'ús freqüent en la comunicació oral.
- Reconeix sense dificultat lèxic oral d'ús freqüent relatiu a assumptes quotidians, de caràcter general, o relacionats amb els interessos propis, i pot inferir del context i del cotext, generalment de manera correcta, els significats d'algunes paraules i expressions que desconeix.
- Discrimina els patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú i reconeix les intencions comunicatives i els significats generalment associats a aquests.

4.2.2. Activitats de producció i coproducció de textos orals.

Objectius.

- Fer declaracions públiques breus i assajades, sobre un tema quotidià dins del camp propi o d'interès personal, que són clarament intel·ligibles malgrat que vagin acompanyades d'un accent i una entonació inconfusiblement estrangers.
- Fer presentacions preparades, breus o d'extensió mitjana, ben estructurades, i amb suport visual (gràfics, fotografies, transparències o diapositives), sobre un tema general, o de l'interès o l'especialitat propis, amb prou claredat perquè es pugui seguir sense dificultat la major part del temps i les idees principals del qual estiguin explicades amb una precisió raonable, així com respondre a preguntes complementàries breus i senzilles dels oients sobre el contingut del que s'ha presentat, encara que pot ser que hagi de demanar que les hi repeteixin si es parla amb rapidesa.
- Sortir-se'n en transaccions comunes de la vida quotidiana com són els viatges, l'allotjament, els àpats i les compres, així com enfrontar-se a situacions menys habituals i explicar el motiu d'un problema (p. e. per fer una reclamació o fer una gestió administrativa de rutina), intercanviant,

comprovant i confirmant informació amb el detall degut, plantejant els raonaments i punts de vista propis amb claredat i seguint les convencions socioculturals quedemana el context específic.

- ▶ Participar amb eficàcia en converses informals, cara a cara o per telèfon o altres mitjans tècnics, sobre temes quotidians, d'interès personal o pertinents per a la vida diària (p. e. família, aficions, treball, viatges o fets d'actualitat), en què es descriuen amb un cert detall fets, experiències, sentiments i reaccions, somnis, esperances i ambicions, i es responadequadament a sentiments com la sorpresa, l'interès o la indiferència; es narren històries, així com l'argument de llibres i pel·lícules, indicant-hi les reaccions pròpies; s'ofereixen i es demanen opinions personals; es fan comprensibles les opinions o reaccions pròpies respecte a les solucions possibles de problemes o qüestions pràctiques, i s'invita altres persones a expressar els seus punts de vista sobre la manera de procedir; s'expressen amb amabilitat creences, acords i desacords, i s'expliquen i es justifiquen de manera senzilla opinions i plans.
- ▶ Prendre la iniciativa en entrevistes o consultes (per exemple, per plantejar un tema nou),
- ▶ encara que es depengui molt de l'entrevistador durant la interacció, i utilitzar un qüestionari preparat per fer una entrevista estructurada, amb algunes preguntes complementàries.
- ▶ Prendre part en converses i discussions formals habituals, en situacions predictibles en els àmbits públic, educatiu i ocupacional, sobre temes quotidians i que comporten un intercanvi d'informació sobre fets concrets o en què es donen instruccions o solucions a problemes pràctics, i plantejar-hi un punt de vista amb claredat, oferint raonaments breus i explicacions d'opinions, plans i accions, i reaccionant de manera senzilla davant els comentaris dels interlocutors, sempre que pugui demanar que se'n repeteixin, se n'aclareixin o se n'elaborin els punts clau si és necessari.

Competències i continguts.

■ Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics.

Coneixement, i aplicació a la producció i coproducció del text oral, dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (activitats diàries, hàbits d'estudi i de treball, oci, festivitats, horaris); condicions de vida (habitatge, entorn, estructura social); relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts); cinèsica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual i físic); cultura, costums i valors (institucions, tradicions, celebracions, cerimònies, manifestacions artístiques), i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament i pautes de comportament social).

■ Competència i continguts estratègics.

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos orals:

- ☐ Activar esquemes mentals sobre l'estructura de l'activitat i el text específics (p. e. presentació o transacció).
- ☐ Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que es pot donar per descomptat.

- ☐ Concebre el missatge amb claredat i distingint-ne la idea o les idees principals i l'estructura bàsica.
- ☐ Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant-hi el registre i les característiques discursives adequades a cada cas. – Basar-se en els coneixements previs i treure'n el màxim partit (utilitzar llenguatge «prefabricat», etc.).
- ☐ Expressar el missatge amb claredat, coherència, estructurant-lo adequadament i ajustant-se als models i les fórmules de cada tipus de text.
- ☐ Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment es voldria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.
- ☐ Compensar les mancances lingüístiques mitjançant procediments lingüístics (p. e. modificar paraules d'un significat semblant, o definir o parafrasejar un terme o expressió), paralingüístics o paratextuals (p.e. demanar ajuda; assenyalar objectes, usar dítics o fer accions que aclareixen el significat; usar llenguatge corporal culturalment pertinent (gestos, expressions facials, postures, contacte visual o corporal, proxèmica), o usar sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals).
- ☐ Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant una petició i un oferiment d'aclariment i una reparació de la comunicació.

■ Competència i continguts funcionals.

Acompliment de les funcions comunicatives següents mitjançant els seus exponents més comuns en la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatiu:

- ☐ Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar-se; convidar; acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; expressar condol; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; lamentar; demanar disculpes.
- ☐ Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.
- ☐ Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs.
- ☐ Petició i oferiment d'informació, indicacions, advertències i avisos.
- ☐ Formulació de consells, suggeriments i oferiments.
- ☐ Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.
- ☐ Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la promesa, l'ordre, el permís i la prohibició.
- ☐ Expressió del gust i la preferència, l'interès i el desinterès, la sorpresa, l'admiració, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, la decepció, el disgust,

el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

■ Competència i continguts discursius.

Coneixement i aplicació de models contextuals i patrons textuais comuns propis de la llengua oral a la producció de textos monològics i dialògics:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).
- Selecció de patrons i característiques textuais que demana el context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i foneticofonològics.
- Organització i estructuració del text segons el (macro) gènere (p. e. conversa > conversa informal); (macro) funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques contextuals i per referència al context).

■ Competència i continguts sintàctics.

Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i ús d'estructures sintàctiques senzilles pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatius, per expressar:

- l'entitat i les seves propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)].
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició).
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat).
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu.
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deontica (volició, permís, obligació, prohibició). La manera.
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents).
- l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació.
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

■ Competència i continguts lèxics.

Coneixement, selecció i ús de lèxic oral comú relatiu a la identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; relacions humanes i socials; treball i ocupacions; educació i

estudi; llengua i comunicació; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i cures físiques; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport, béns i serveis; clima i entorn natural; i tecnologies de la informació i la comunicació.

■ Competència i continguts foneticofonològics.

Selecció, segons la intenció comunicativa, i producció de patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú.

Criteris d'avaluació.

- Aplica a la producció del text oral, tant monològic com dialògic, els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits, actuant amb la propietat deguda i respectant les normes de cortesia més freqüents en els contextos respectius i segons la modalitat discursiva, en un registre formal, neutre o informal.
- Coneix i sap aplicar adequadament les estratègies per produir textos orals breus o d'extensió mitjana, coherents i d'estructura simple i clara, utilitzant una sèrie de procediments senzills per adaptar o reformular el missatge i reparar la comunicació.
- Porta a terme les funcions principals que demana el propòsit comunicatiu, utilitzant adequadament els exponents més habituals de les funcions esmentades i seguint els patrons discursius d'ús més freqüent en cada context.
- Maneja un repertori memoritzat de frases i fórmules per comunicar-se amb una fluïdesa acceptable, amb pauses per cercar expressions i organitzar o reestructurar el discurs, o reformular o aclarir el que ha dit.
- Interactua de manera senzilla en intercanvis clarament estructurats, utilitzant fórmules o gestos
- simples per prendre o mantenir el torn de paraula, encara que a vegades tendeixi a concentrar-se en la mateixa producció i dificulti la participació de l'interlocutor, o mostri algun titubeig a l'hora d'intervenir quan l'interlocutor acapara la comunicació.
- Utilitza amb la deguda correcció i flexibilitat estructures sintàctiques d'ús freqüent segons el context comunicatiu, i empra en general adequadament els recursos de cohesió textual més comuns (entonació, repetició lèxica, el·lipsi, dixi personal, espacial i temporal, marcadors discursius i conversacionals, i connectors comuns), enllaçant una sèrie d'elements breus, concrets i senzills per crear una seqüència cohesionada i lineal.
- Coneix i utilitza adequadament un repertori lèxic oral suficient per comunicar informació relativa a temes coneguts, generals, d'actualitat, o relacionats amb els interessos propis en situacions habituals i quotidianes, tot i que encara cometi errors importants, o hagi d'adaptar el missatge, quan les demandes comunicatives són més complexes, o quan aborda temes i situacions poc freqüents en situacions menys corrents, i en aquest cas recorri a circumloqui i repeticions.
- Pronuncia i entona de manera clara i intel·ligible, encara que sigui evident l'accent

estranger, o cometi errors de pronunciació sempre que no interrompin la comunicació, i els interlocutors hagin de sol·licitar repeticions de tant en tant.

4.2.3. Activitats de comprensió de textos escrits.

Objectius.

- ▶ Comprendre amb prou detall, amb l'ajuda de la imatge o marcadors clars que articulin el missatge, anuncis, cartells, rètols o avisos senzills i escrits amb claredat, que continguin instruccions, indicacions o una altra informació relativa al funcionament d'aparells o dispositius d'ús freqüent, la realització d'activitats quotidianes, o el seguiment de normes d'actuació i de seguretat en els àmbits públic, educatiu i ocupacional.
- ▶ Localitzar amb facilitat i comprendre informació rellevant formulada de manera simple i clara en material escrit de caràcter quotidià, o relacionada amb assumptes d'interès personal, educatiu o ocupacional, p. e. en anuncis, prospectes, catàlegs, guies, fullets, programes, o documents oficials breus.
- ▶ Entendre informació específica essencial en pàgines web i altres materials de referència o consulta, en qualsevol suport, clarament estructurats i sobre temes generals d'interès personal, acadèmic o ocupacional, sempre que se'n puguin rellegir les seccions difícils.
- ▶ Comprendre notes i correspondència personal en qualsevol format, i missatges en fòrums i blogs, en els quals es donen instruccions o indicacions; es transmet informació procedent de tercers; es parla d'un mateix; es descriuen persones, esdeveniments, objectes i llocs; es narren esdeveniments passats, presents i futurs, reals o imaginaris i s'expressen de manera senzilla sentiments, desitjos i opinions sobre temes generals, coneguts o d'interès personal.
- ▶ Comprendre informació rellevant en correspondència formal d'institucions públiques o entitats privades com centres d'estudis, empreses o companyies de serveis en què s'informa d'assumptes del propi interès (p. e. en relació amb una oferta de treball, o una compra per Internet).
- ▶ Comprendre el sentit general, la informació principal, les idees significatives i algun detall rellevant en notícies i articles periodístics senzills i ben estructurats, breus o d'extensió mitjana, sobre temes quotidians, d'actualitat o de l'interès propi, i redactats en una variant estàndard de la llengua, en un llenguatge no gaire idiomàtic o especialitzat.
- ▶ Comprendre sense dificultat la línia argumental d'històries de ficció, relats, contes o novel·les curtes estructurats clarament, escrits en una varietat estàndard de la llengua i en un llenguatge senzill, directe i no gaire literari, i fer-se una idea clara del caràcter dels diferents personatges i les seves relacions, si estan descrits de manera senzilla i amb detalls explícits suficients.

Competències i continguts.

■ Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics.

Coneixement, i aplicació a la comprensió del text escrit, dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (activitats diàries, hàbits d'estudi i de treball, oci, festivitats, horaris); condicions de vida (habitatge, entorn, estructura social); relacions interpersonals (familiars,

generacionals, entre coneguts i desconeguts); cultura, costums i valors (institucions, tradicions, celebracions, cerimònies, manifestacions artístiques), i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament i pautes de comportament social).

■ Competència i continguts estratègics.

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos escrits:

- Mobilització d'esquemes i informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.
- Distinció de tipus de comprensió (p. e. sentit general, informació essencial, punts principals).
- Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics (suport, imatges...).
- Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió d'elements nous.

■ Competència i continguts funcionals.

Reconeixement de les funcions comunicatives següents mitjançant els seus exponents més comuns en la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatius:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar
- algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar-se; convidar; acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; expressar condol; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; lamentar; demanar disculpes.
- Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.
- Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs.
- Petició i oferiment d'informació, indicacions, advertències i avisos.
- Formulació de consells, suggeriments i oferiments.
- Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la promesa, l'ordre, el permís i la prohibició.
- Expressió del gust i la preferència, l'interès i el desinterès, la sorpresa, l'admiració, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, la decepció, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

■ Competència i continguts discursius.

Comprensió de models contextuais i patrons textuais comuns propis de la llengua escrita:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els

participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).

- Expectatives generades pel context: tipus, format i estructura textuals; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; selecció de patrons sintàctics, lèxics i ortotipogràfics.
- Organització i estructuració del text segons el (macro) gènere (p. e. correspondència > carta comercial); la (macro) funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques contextuais i per referència al context).

■ Competència i continguts sintàctics.

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques senzilles pròpies de la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatiu per expressar:

- l'entitat i les seves propietats (in/existència, qualitat [intrínseca i valorativa] i quantitat [nombre, quantitat i grau])
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició)
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat)
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició)
- la manera
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents)
- l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

■ Competència i continguts lèxics.

Comprensió de lèxic escrit d'ús comú relatiu a la identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; relacions humanes i socials; treball i ocupacions; educació i estudi; llengua i comunicació; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i cures físiques; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport, béns i serveis; clima i entorn natural; i tecnologies de la informació i la comunicació.

■ Competència i continguts ortotipogràfics.

Reconeixement i comprensió dels significats i les intencions comunicatives associats als formats, patrons i elements gràfics, i les convencions ortogràfiques, d'ús comú.

Criteris d'avaluació.

- Coneix, i aplica a la comprensió del text, extraient-ne claus per interpretar-lo, els aspectes socioculturals i sociolingüístics comuns relatius a la comunicació escrita en les cultures en què s'usa l'idioma.
- Sap aplicar les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i les idees principals i els detalls més rellevants del text, adaptant-hi la modalitat i velocitat de lectura.
- Distingeix la funció o les funcions comunicatives més rellevants del text i un repertori dels seus exponents més comuns, així com patrons discursius d'ús freqüent relatius a l'organització, el desenvolupament i la conclusió propis del text escrit segons el seu gènere i tipus.
- Coneix els constituents i l'organització d'estructures sintàctiques d'ús freqüent en la comunicació escrita, segons el gènere i tipus textual, i comprèn les intencions comunicatives associades generalment a aquests.
- Comprèn lèxic escrit d'ús freqüent relatiu a assumptes quotidians i a temes generals o relacionats amb els seus interessos personals, educatius o ocupacionals i pot, generalment de manera correcta, inferir del context i del cotext els significats d'algunes paraules i expressions que desconeix.
- Reconeix els valors i significats associats a convencions de format, tipogràfiques, ortogràfiques i de puntuació d'ús comú, així com abreviatures i símbols d'ús freqüent.

4.2.4. Activitats de producció i coproducció de textos escrits.

Objectius.

- Completar un qüestionari amb informació personal breu i senzilla relativa a dades bàsiques, interessos, aficions, formació o experiència professional, o sobre preferències, gustos o opinions sobre productes, serveis, activitats o procediments coneguts o de caràcter quotidià.
- Escriure, en un format convencional i en qualsevol suport, un currículum vitae breu, senzill i ben estructurat, en què s'assenyalen els aspectes importants de manera esquemàtica i en què s'inclou la informació que es considera rellevant en relació amb el propòsit i destinatari específics.
- Escriure, en qualsevol suport, notes, anuncis, i missatges en què es transmet o se sol·licita informació senzilla de caràcter immediat, o opinions sobre aspectes personals, acadèmics o ocupacionals relacionats amb activitats i situacions de la vida quotidiana, i en què es remarquen els aspectes que són importants, respectant les convencions específiques d'aquest tipus de textos, i les normes de cortesia i, si s'escau, de l'etiqueta.
- Prendre notes, fent una llista dels aspectes importants, durant una conversa formal,

presentació, conferència o xerrada senzilla, sempre que el tema sigui conegut i el discurs es formuli de manera simple i s'articuli amb claredat, en una varietat estàndard de la llengua.

- ▶ Escriure correspondència personal, i participar en xats, fòrums i blogs, sobre temes quotidians, generals, d'actualitat, o de l'interès propi, i en què es demana o transmet informació; es narren històries; es descriuen, amb un cert detall, experiències, esdeveniments, siguin aquests reals o imaginats, sentiments, reaccions, desitjos i aspiracions; es justifiquen breument opinions i s'expliquen plans, fent veure els aspectes que es creuen importants, preguntant sobre problemes o explicant-los amb una precisió raonable.
- ▶ Escriure, en qualsevol suport, correspondència formal bàsica i breu dirigida a institucions públiques o privades i a empreses, en què es dona i se sol·licita informació bàsica, o es fa una gestió senzilla (p. e. una reclamació), observant les principals convencions formals i característiques d'aquest tipus de textos i respectant les normes fonamentals de cortesia i, si s'escau, de la netiqueta.
- ▶ Escriure informes molt breus en format convencional, amb informació sobre fets comuns i els motius de certes accions, en els àmbits públic, educatiu o ocupacional, fent una descripció simple de persones, objectes i llocs i assenyalant els esdeveniments principals de manera esquemàtica.

Competències i continguts.

■ Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics.

Coneixement, i aplicació a la producció i coproducció de textos escrits, dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (activitats diàries, hàbits d'estudi i de treball, oci, festivitats, horaris); condicions de vida (habitatge, entorn, estructura social); relacions interpersonals (entre homes i dones, familiars, generacionals); cultura, costums i valors (institucions, tradicions, celebracions, cerimònies, manifestacions artístiques), i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament i pautes de comportament social).

■ Competència i continguts estratègics.

Estratègies de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos escrits:

- ☐ Activar esquemes mentals sobre l'estructura de l'activitat i el text específics (p. e. escriure una nota, un correu electrònic...).
- ☐ Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que es pot donar per descomptat.
- ☐ Concebre el missatge amb claredat i distingint-ne la idea o les idees principals i l'estructura bàsica.
- ☐ Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant-hi el registre i les característiques discursives adequades a cada cas.
- ☐ Basar-se en els coneixements previs i treure'n el màxim partit (utilitzar llenguatge «prefabricat», etc.).
- ☐ Localitzar i usar adequadament recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o una gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.).

- Expressar el missatge amb claredat ajustant-se als models i les fórmules de cada tipus de text.
- Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.
- Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant una petició i un oferiment d'aclariment i una reparació de la comunicació.

■ Competència i continguts funcionals.

Acompliment de les funcions comunicatives següents mitjançant els seus exponents més comuns en la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatius:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar-se; convidar; acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; expressar condol; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; lamentar; demanar disculpes.
- Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.
- Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs.
- Petició i oferiment d'informació, indicacions, advertències i avisos.
- Formulació de consells, suggeriments i oferiments.
- Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la promesa, l'ordre, el permís i la prohibició.
- Expressió del gust i la preferència, l'interès i el desinterès, la sorpresa, l'admiració, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, la decepció, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

■ Competència i continguts discursius.

Coneixement i aplicació de models contextuais i patrons textuais comuns propis de la llengua escrita a la producció i coproducció del text:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).
- Selecció de patrons i característiques textuais que demana el context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i ortotipogràfics.
- Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (p. e. correspondència > carta personal); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació,

argumentació), i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

■ Competència i continguts sintàctics.

Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i ús d'estructures sintàctiques senzilles pròpies de la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatius per expressar:

- l'entitat i les seves propietats (in/existència, qualitat [intrínseca i valorativa] i quantitat [nombre, quantitat i grau]);
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició); – el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i de les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat).
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu.
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició).
- la manera.
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents).
- l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació.
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

■ Competència i continguts lèxics.

Coneixement, selecció i ús de lèxic escrit d'ús comú relatiu a identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; relacions humanes i socials; treball i ocupacions; educació i estudi; llengua i comunicació; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i cures físiques; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport, béns i serveis; clima i entorn natural; i tecnologies de la informació i la comunicació.

■ Competència i continguts ortotipogràfics.

Selecció, segons la intenció comunicativa, i ús dels patrons gràfics i les convencions ortogràfiques fonamentals.

Criteris d'avaluació.

- Aplica a la producció i coproducció del text escrit els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits, actuant amb la propietat deguda i respectant les normes de cortesia més freqüents en els contextos respectius i segons la modalitat discursiva, en un registre formal, neutre o informal.
- Coneix i sap aplicar estratègies adequades per elaborar textos escrits breus i d'estructura simple adaptats a contextos habituals, p. e. copiant models segons el gènere i tipus textual, ofent un

guió o esquema per organitzar la informació o les idees.

- Porta a terme les funcions principals que demana el propòsit comunicatiu, utilitzant els exponents més habituals de les funcions esmentades i els patrons discursius d'ús més freqüent per organitzar el text escrit segons el seu gènere i tipus.
- Mostra un control raonable d'estructures sintàctiques d'ús freqüent i utilitza mecanismes simples de cohesió (repetició lèxica, el·lipsi, dixi personal, espacial i temporal, juxtaposició i connectors bàsics), enllaçant una sèrie d'elements breus, concrets i senzills per crear una seqüència cohesionada i lineal.
- Coneix i utilitza un repertori lèxic escrit d'ús freqüent suficient per comunicar informació breu, simple i directa en situacions habituals i quotidianes, encara que en situacions menys corrents i sobre temes menys coneguts hagi d'adaptar el missatge.
- Utilitza, de manera adequada per fer-se prou comprensible, els signes de puntuació elementals (p. e. punt, coma) i les regles ortogràfiques bàsiques (p. e. ús de majúscules i minúscules), així com les convencions formals més habituals de redacció de textos tant en suport paper com digital.

4.2.5. Activitats de mediació.

Objectius.

- Transmetre oralment a tercers la idea general, els punts principals i detalls rellevants de la informació relativa a assumptes quotidians i a temes d'interès general, personal o d'actualitat continguda en textos orals o escrits (p. e. instruccions o avisos, prospectes, fullets, correspondència, presentacions, converses, notícies), sempre que aquests textos tinguin una estructura clara, estiguin articulats a una velocitat lenta o mitjana o escrits en un llenguatge no especialitzat, i presentin una varietat estàndard de la llengua no gaire idiomàtica.
- Interpretar en situacions quotidianes durant intercanvis breus i senzills amb amics, família, hostes o amfitrions, tant en l'àmbit personal com públic (p. e. mentre es viatja, en hotels o restaurants o en entorns d'oci), sempre que els participants parlin a poc a poc i clarament, i pugui demanar confirmació.
- Interpretar durant intercanvis simples, habituals i ben estructurats, de caràcter merament factual, en situacions formals (p. e. durant una entrevista de treball breu i senzilla), sempre que es pugui preparar per endavant i demanar confirmació i aclariments segons que ho necessiti i que els participants parlin a poc a poc, articulin amb claredat i facin pauses freqüents per facilitar la interpretació.
- Mitjançar en situacions quotidianes i menys habituals (p. e. visita mèdica, gestions administratives senzilles o un problema domèstic), escoltant i comprenent els aspectes principals, transmetent la informació essencial i donant i demanant l'opinió i suggeriments sobre possibles solucions o vies d'actuació.

- ▶ Prendre notes breus per a tercers, recollint-hi, amb la precisió deguda, informació específica i rellevant de missatges (p. e. telefònics), anuncis o instruccions articulats amb claredat, sobre assumptes quotidians o coneguts.
- ▶ Prendre notes breus per a tercers, recollint-hi instruccions o fent una llista dels aspectes més importants, durant una presentació, xerrada o conversa breus i clarament estructurades, sempre que el tema sigui conegut i el discurs es formuli d'una manera senzilla i s'articuli amb claredat en una varietat estàndard de la llengua.
- ▶ Resumir breus fragments d'informació de diverses fonts, així com fer paràfrasis senzilles de passatges escrits breus utilitzant-hi les paraules i l'ordenació del text original.
- ▶ Transmetre per escrit la idea general, els punts principals i detalls rellevants de fragments breus d'informació relativa a assumptes quotidians i a temes d'interès general, personal o d'actualitat continguts en textos orals o escrits (p. e. instruccions, notícies, converses, correspondència personal), sempre que els textos font tinguin una estructura clara, estiguin articulats a una velocitat lenta o mitjana o estiguin escrits en un llenguatge no especialitzat, i presentin una varietat estàndard de la llengua no gaire idiomàtica.

■ Competència i continguts interculturals.

Aplicació dels coneixements, les destreses i les actituds interculturals que permetin portar a terme activitats de mediació en situacions quotidianes senzilles: coneixements culturals generals; consciència sociolingüística; observació; escolta, posada en relació; respecte.

Criteris d'avaluació.

- Coneix els aspectes generals que caracteritzen les comunitats de parlants corresponents, i les diferències i semblances més significatives que hi ha entre els costums, els usos, les actituds, les relacions i els valors que prevalen en les unes i les altres, i és capaç d'actuar en conseqüència sense cometre incorreccions serioses en el seu comportament, encara que pot ser que a vegades recorri a l'estereotip.
- Identifica, aplicant les estratègies necessàries, la informació clau que ha de transmetre, així com les intencions bàsiques dels emissors i receptors quan aquest aspecte és rellevant.
- Interpreta, en general correctament, les claus de comportament i comunicatives explícites que observa en els emissors o destinataris per acomodar el seu discurs al registre i a les funcions requerides, encara que no sempre ho faci de manera fluida.
- Pot facilitar la comprensió dels participants recorrent a comparacions i connexions senzilles i directes amb el que pensa que poden conèixer.
- Pren notes amb la informació necessària que considera important traslladar als destinataris, o l'aconsegueix amb anterioritat per tenir-la disponible.
- Repeteix o reformula el que s'ha dit de manera més senzilla o una mica més elaborada per aclarir o fer més comprensible el missatge als receptors.

- Fa preguntes simples però rellevants per obtenir la informació bàsica o complementària que necessita per poder transmetre el missatge amb claredat i eficàcia.

4.2.6. CONTINGUTS LINGÜÍSTICS NIVELL INTERMEDI B1

L'ORACIÓ	
▪ Tipus d'oració (simple, composta), elements constituents i la seua posició; concordança; actitud del parlant (focus i modalitat). ▪ Tipus d'oració simple: enunciativa, interrogativa, imperativa, exclamativa, desiderativa i dubitativa; particularitats (i ordre) de les afirmatives, negatives i passives. ▪ Oracions impersonals. ▪ Formes elírides. Casos d'el·lipsi. ▪ Interrogatives totals, parcials (<i>question tags</i>, <i>echo questions</i>) i indirectes. ▪ Ús de modals en interrogatives amb imperatius (<i>Don't do that, will you?</i>). ▪ Coordinació: repàs i ampliació de les oracions copulatives, disjuntives i adversatives (<i>and, or, nor, but, yet</i>).	
Subordinació	
▪ Expressió de relacions lògiques: addició i negació (<i>both ... and, neither ... nor, ... not only... but [also]</i>); disjunció (<i>either... or</i>); oposició (<i>while, except; only, however</i>); concessió (<i>even though, though, however, despite / in spite of the fact that</i>); comparació (<i>more / -er / less ... than, [not] as / so... as</i>); condició: ordre i nexes (<i>if, whether, unless, in case</i>) i tipus (0 [veritats universals]; 1 [possibilitat]; 2 [hipòtesi]; 3 [impossibilitat]); causa (<i>as, since, due to / because of the fact that</i>); finalitat (<i>to, in order to, so [that], for seguit de -ing</i>); resultat (<i>and so, so / such... [that]; therefore, as a result, that's why</i>); relacions temporals d'anterioritat, simultaneïtat, posterioritat, durada, repetició (<i>until, as soon as, the moment [that], at the time [that], for, since, as, once, by the time [that], every time [that]</i>). ▪ Subordinació de relatiu. Oracions adjectives especificatives i nexes bàsics (<i>who, which, that</i> i <i>whose</i>); omissió del pronom relatiu objecte; omissió del pronom relatiu en combinació amb el verb <i>be</i> (<i>The woman [who is] looking at us is my boss</i>) i posposició de la preposició (<i>The actor you spoke to has just won an award</i>); amb <i>where, when</i> i <i>why</i> (<i>That's the reason why I'm so angry</i>) i amb aquests nexes omesos; elisió del pronom relatiu quan el subjecte de l'oració principal i de la de relatiu són diferents. Oracions adjectives explicatives per a agregar informació no essencial introduïda amb <i>who, which, whose</i> i marcada en el discurs oral (pauses) i escrit (entre comes). ▪ Subordinades substantives. Repàs i ampliació del nivell A2. Especialment aquelles amb funció d'objecte directe amb verbs de creença i opinió (<i>I don't think it's true</i>) i d'objecte directe amb verbs de llengua o reporting verbs (<i>She admitted she was tired</i>). ▪ Usos de <i>so</i> i <i>not</i> en substitució d'oracions amb <i>that</i> (<i>I believe so</i>). Conjuncions completives <i>what</i> i <i>how</i> (<i>I don't know how she did it</i>). Oracions interrogatives indirectes (<i>I wonder why he left so early</i>). Altres casos de substitució del nom per l'infinitiu (<i>It appears to be late</i>) o el gerundi (<i>I think smoking is bad for your health</i>). Discurs directe i indirecte, particularitats i diferències entre els dos. Discurs directe i verbs introductoris més freqüents (<i>say, tell, ask</i>). ▪ Puntuació, ús de comes i cometes. Discurs indirecte respecte a afirmacions, negacions, preguntes, ordres i verbs introductoris més freqüents. Canvis que es donen en l'estil indirecte en pronoms, temps verbals, determinants demostratius i expressions de temps o lloc. Casos en els quals no són necessaris aquests canvis: quan l'afirmació inicial continua estant vigent, quan l'afirmació inicial és molt recent, quan el verb introductor està en present o amb alguns verbs modals.	
EL NOM	
▪ Classes de noms (propis i comuns) i formació del gènere (marcat, no marcat, neutre, dual i comú) i nombre (comptables i incomptables i	▪ Aposició (<i>such as, including / included</i>). ▪ Modificació del nom, mitjançant sintagma nominal (<i>people our age, you bastards</i>);

col·lectius). Repàs i ampliació. - Pluralia tantum (<i>trousers</i>) i singularia tantum (<i>the news</i>). - Substantius compostos (<i>sisters-in-law</i>). - Doble nombre (<i>the species, athletics, Maths</i>). - Noms propis (<i>The Simpsons</i>). - Substantius comuns que pertanyen a dues classes (<i>chocolate</i>). - Genitiu saxó: ortografia (<i>my friend's house / Jess's house / my friends' house</i>), omissió del nom (<i>Let's go to Ivy's</i>), doble genitiu (<i>some friends of Jasper's</i>), genitiu temporal (<i>in three days' time</i>) i la construcció amb <i>of</i> (<i>the father of the bride</i>).	sintagma adjectiu posposat (<i>something sweeter, the women involved</i>); sintagma verbal (<i>the lady sitting behind, the assistant to talk to</i>); sintagma adverbial (<i>two stops away, one step beyond</i>); sintagma preposicional sense modificació (<i>ten votes against</i>); oració subordinada de relatiu especificativa o explicativa (<i>That Bugatti, whose top speed is 400 km/h, costs a fortune</i>). Posició dels elements del sintagma.
EL PRONOM	L'ARTICLE
- Reforç dels continguts del nivell A2 i ampliació de formes, funcions, posició, combinatòria, ús o omissió i concordança amb el referent. Usos especials dels pronoms personals: <i>We / you / they / one</i>. Genèric incloent/excloent (<i>You never know</i>). <i>It</i> com a subjecte/objecte anticipat (<i>It takes two to tango</i>), no referencial (<i>I find it difficult to do</i>) o de referència general (<i>How's it going?</i>). - Reflexius. Usos: obligat (<i>look after yourself</i>) i emfàtic (<i>I did it myself</i>). - Repàs dels possessius. - Introducció als recíprocs (<i>each other, one another</i>). - Repàs i ampliació dels relatius: - Ús obligat i omissió. Elecció de formes (<i>who/whom</i>). - Ús especial del relatiu <i>what</i> (<i>We honestly don't know what these are</i>). - Demostratius. Usos anafòrics (<i>The men of my life are those</i>) i catafòrics (<i>These are the women of my life</i>). - Indefinites (<i>none, each, either, neither, more, most, [a] few, [a] little, some- / no- / any- /</i> <i>every- [-one / -body / -where], the other / others / another one</i>). Interrogatius. Distinció entre <i>who / whom</i> i <i>what / which</i>. Exclamatius (<i>how</i> seguit d'adjectiu, <i>how</i> seguit d'adjectiu i oració, <i>what</i> seguit de nom, <i>what</i> seguit d'adjectiu i nom, <i>what</i> seguit d'adjectiu més nom més oració).	Determinat - Ús i omissió amb referències generals i específiques; per a restringir, amb elements únics, davant de gentilicis, de cadenes muntanyenques, ordinals, etc.; per a parlar de famílies, periòdics, institucions i càrrecs públics. Usat amb substantius en singular i plural. Omissions més freqüents: <i>(the) Earth</i>; <i>today's newspaper</i>. Omissió quan coincideix amb <i>last</i> i <i>next</i>. - Usos idiomàtics (<i>look sb in the eye</i>). - En exclamacions (<i>Bob dropped the ball again, the idiot!</i>). - Altres determinants (<i>another, other, both, each, such, all</i>). Indeterminat. - Usos especials. En exclamacions introduïdes per <i>what</i> seguides d'un nom comptable en singular (<i>What a lovely day!</i>). En expressions idiomàtiques (<i>What a shame!</i>, <i>a zillion times</i>). Possessiu. - Repàs i altres usos, particularment en expressions en les quals el castellà i el valencià utilitzen l'article determinat. Ús emfàtic amb <i>own</i> (<i>my own car</i>). - En expressions de temps, contrast entre <i>all</i> (<i>I've been working all weekend</i>) i <i>every</i> (<i>I must go to work every weekend</i>). Quantificadors: - col·lectius; partitius; nombres ordinals, cardinals, fraccionaris, percentuals - i decimals (<i>a pack of dogs, a lump of sugar, a dozen, twenty something, minus twelve degrees, four fifths, two hundred per cent, six point nine</i>).

L'ADJECTIU	L'ADVERBI
- Classes: d'ús lexicalitzat (<i>close combat, the plain truth</i>). - Ordre dels adjectius i altres elements del sintagma. - Grau: positiu relatiu i modificació (<i>somewhat, slightly, fairly, pretty, quite, so, rather, hardly, sort / kind of, absolutely, completely, deeply</i>); comparatiu (de superioritat, igualtat i inferioritat), maneres d'intensificar-ho (<i>much / a lot / far better</i>) usos especials, formes coordinades (<i>more and more interesting</i>); superlatiu (<i>the least</i>), intensificació (<i>the very [best], ever</i>), graduables davant dels no graduables (<i>tired, exhausted</i>). - Modificació, mitjançant sintagma nominal (<i>emerald green, Air Force blue</i>), sintagma adjectiu (<i>dark green, presidential blue</i>), sintagma verbal (<i>pleased to meet you, busy doing nothing</i>), sintagma adverbial (<i>terribly sorry</i>), oració subordinada substantiva (<i>not sure where to go</i>) o múltiple (<i>far too difficult for me to understand</i>). - Adjectius que regeixen preposició (<i>responsible for, fed up with, good at, sorry about</i>). - Participis amb funció d'adjectiu (<i>boring / bored</i>).	- Repàs i ampliació d'adverbis, frases adverbials i locucions adverbials. - Classes: freqüència, temps, durada, manera, lloc, intensitat o grau, quantitat, probabilitat, afirmació, negació, interrogatius, additius i restrictius, connectors, actitudinals. - Repàs de la morfologia de l'adverbi. - Grau de l'adverbi. Comparatiu d'igualtat, inferioritat o superioritat. Superlatiu. Formes regulars i irregulars de l'adverbi en grau comparatiu i superlatiu. - Com a modificador de l'adjectiu, d'un altre adverbi, del sintagma nominal, del sintagma preposicional o del verb (<i>well, rather</i>). - Posició dels elements i fenòmens de concordança: - Davant de l'element modificat. - Adverbis de freqüència davant del verb principal o darrere de l'auxiliar. - Locucions adverbials al principi o al final de frase. - Posició de <i>just, already, yet, still, enough</i>.
LA PREPOSICIÓ	
- Revisió de les preposicions i locucions preposicionals més freqüents per a expressar estat o moviment i temps. - Altres preposicions i locucions preposicionals per a expressar estat o moviment (<i>above, against, among, below, over, round, across, along, towards</i>) i temps (<i>by, through</i>).	- Consolidació i ampliació de les preposicions de lloc i situació. - Altres preposicions i locucions preposicionals de lloc i situació (<i>about, as, by, like, for, instead of, with</i>). - Ordre de les preposicions en oracions de relatiu i interrogatives (<i>Cumberbatch is the actor everyone is talking about. What are you looking at?</i>). - Règim preposicional de certs verbs d'ús freqüent (<i>agree with, ask for, belong to, wait for, suffer from, think of, think about</i>). - Adjectius més comuns seguits de preposició (<i>afraid of heights, fond of dogs</i>).
EL VERB	
- Classes: segons l'aspecte i la modalitat. Transitivitat i intransitivitat. Verbs seguits de complement de règim (multi-word verbs): phrasal verbs (<i>eat out</i>), prepositional verbs (<i>look after</i>) i phrasal prepositional verbs (<i>get on with</i>). - Expressió del temps (time / tense): - Present: present perfect simple, present perfect continuous.	

- Passat: past perfect simple, past perfect continuous, present històric, present perfect simple, present perfect continuous, past simple, past continuous.
- Futur: present simple, present continuous, will + infinitiu, be about to + infinitiu.
- Condició i hipòtesi: present simple, past simple, past perfect, would + infinitiu, would + have + participi passat.
- Contrast entre diferents temps verbals (*He's painted two walls / He's been painting the ceiling for two hours*).
- Formes no personals: present and past participle; infinitiu de present i infinitiu de passat.
- Aspecte:
 - Duratiu: verbs (last, take) i temps verbals (present [perfect] continuous i past [perfect] continuous) intrínsecament duratius.
 - Habitual: perífrasis verbals (used to seguit d'infinitiu de present).
 - Incoatiu: verbs intrínsecament incoatius (*start*) i perífrasis verbals (*be about to / going to*).
 - Iteratiu: verbs intrínsecament iteratius (continue), perífrasis verbals (carry / go keep on seguit de -ing) i repetició del verb (*The wolf huffed and puffed and puffed and huffed*).
 - Terminatiu: verbs intrínsecament terminatius (finish), temps verbals que denoten aquest aspecte (present perfect, past perfect).
- Contrast entre els verbs que expressen situacions estàtiques (state/stative verbs [know, own, taste...]) o dinàmiques (activity verbs [*walk, listen, play...*]).
- Modalitat:
 - Factualitat: present simple per a expressar veritats generals (*The sun sets in the west*).
 - Condició real, hipotètica i impossible (*If you go to the party, you will have fun; If I didn't have to study, I would go to the cinema; If you had come, you would have met my cousin*).
 - Necessitat i obligació. Verbs modals i altres seguits del present infinitive (have [got] to / must / be supposed to) i diferències entre aquests. Absència de necessitat i obligació amb l'infinitiu simple (*needn't, don't need to, have to*).
 - Consell referit al present i futur (*must / should / ought to*).
 - Capacitat i disposició (*could [not], [not] manage to, be [not] able to*).
 - Permís (*let, allow, can, may, could*).
 - Possibilitat, probabilitat o grau de certesa, deducció (*may / might / will / would / must / can't / cannot / could / couldn't*), perífrasis que expressen possibilitat (*be likely, it's possible, he will probably buy the tickets*).
 - Prohibició (forbid), forma negativa de verbs que expressen permís (*not allow, not let, etc.*) i verbs modals (*mustn't, can't, shouldn't*).
 - Intenció i volició (*going to, intend to, be thinking of seguit de -ing, hope, promise*).
- Veu passiva:
 - Expressió del present, passat i futur.
 - Amb objecte directe com a subjecte (*The road is being repaired*).
 - Amb objecte indirecte com a subjecte (*Bayona was given a Goya award in 2017*).
 - It introductor (It is said that...).
- Modificacions de sintagma verbal per verbs que regeixen altres verbs (verb patterns) i van seguits de: -ing (*enjoy, don't mind*), d'infinitiu amb to o sense (*make, let*); want, would like, ask, tell seguits de complement més infinitiu amb to (*I'd like you to join me*); altres verbs seguits de complement més infinitiu amb to (*convide, advise, remind, etc.*); verbs seguits de -ing o infinitiu sense un canvi substancial de significat. Introducció als quals sí que canvien de significat (*forget, remember, try, stop*).
- Negació anticipada (*I don't think you will*).

- Posició dels elements del sintagma verbal i fenòmens de concordança:
- Oració enunciativa afirmativa i negativa, directa i indirecta; oració interrogativa directa i indirecta sense canvi de temps verbal (*She wants to know what time it is*) o amb canvi de temps verbal (*She wanted to know what time it was*); oració imperativa afirmativa i negativa (directa i indirecta).
- Multi-word verbs amb pronoms i casos en què la partícula és separable o no (*They had to put off the wedding, They had to put it/the wedding off*).
- Verbs seguits de dos complements (OD i OI) i excepcions (*She explained the problem to me / She explained to me the reason*).

DISCURS

Adequació

- Formes de tractament d'ús freqüent: múltiples fórmules pròpies del nivell B1 que indiquen tractament cortés, especialment en cartes formals (*yours faithfully*) i en presentacions públiques (*Ladies and Gentlemen*); ús de please, thank you o similars per a indicar cortesia o distància.
- Temps i expressions per a les funcions socials: donar ordres, demanar, corregir, mostrar desacord, acceptar o denegar, etc.
- Marcadors d'iniciació (*once upon a time..., dear..., I'm writing with regards / reference to..., first of all, to begin with*), desenvolupament (*in addition, what's more*) i conclusió (*so they lived happily ever after; yours sincerely, best wishes, love, finally, in conclusion, last but not least*).
- Variacions de format segons el tipus de text. Disposició gràfica dels textos. Marques gràfiques de classificació, èmfasi, referències.

Coherència i cohesió

- Maneres de fer referència i destacar alguna cosa en les diferents situacions d'enunciació (conversa cara a cara, telèfon, xat, carta, etc.) i en el discurs diferit i relat. Ús dels pronoms, demostratius i expressions de temps i espai.
- Marcadors més freqüents en l'expressió i interacció oral per a: començar a parlar (*Well...*), donar suport a l'interlocutor (*Really?, That's interesting!, And then?, so?*); reaccionar i interactuar (*You're joking / kidding!, It's terrible!, That's incredible!*); implicar l'interlocutor (*Don't you think?, Guess what..., Talking about the boss, right?*); demostrar escolta activa (*I see, I know*); prendre la paraula (*in my opinion...*); iniciar una explicació o resum (*so, basically*); mostrar dubte (*maybe, perhaps*); mostrar acord (*sure, no doubt, of course*); mostrar desacord (*Sorry but I don't agree. I don't know about that!*); contradir en part (*I understand, but...*); aclarir les opinions i reformular (*I mean, in other words*); demanar que se li repetisca (*I beg your pardon?, Could you say that again?*); presentar conclusions (*so, in conclusion*).
- Marcadors per a afegir informació (*and... too / as well*), per a enumerar o classificar (*first [of all], firstly, finally*) i per a excloure informació (*except / but [for]*).
- Marcadors freqüents per a ampliar informació (*as well as, also, in addition to, not only... but also*), expressar contrast (*on the one hand..., on the other...*), reformular (*or rather, at least*), exemplificar (*such as, that is, in other words, for example*), argumentar (*for one thing..., and for another, ...*).

besides), rebatre (*however*), resumir (*all in all*).

- Marcadors per a contextualitzar en l'espai i en el temps (*this / that time, before that, later on, next, soon, finally*).
- En el discurs oral, ús de les pauses i l'entonació per a reflectir la distribució de paràgrafs o la puntuació.
- Maneres de mantindre el tema mitjançant recursos senzills amb referent clar com l'el·lipsi (*I love surf but he doesn't*); ús de demostratius, pronoms personals o expressions amb valor anafòric (*and so, that way, the problem*); mitjançant procediments lèxics com sinònims, hiperònims de vocabulari freqüent (*computer vs machine*), nominalització (*excited vs excitement*). Ús de l'article determinat amb noms ja esmentats.
- Coherència de la temporalitat verbal en el discurs.
- Revisió de les conjuncions coordinants i subordinants d'ús habitual (*and, but, or, because, so, when, if, after, before*).
- Connectors discursius de coordinació i subordinació més freqüents:
 - Coordinants (*as well as, both... and*). Altres maneres d'expressar contrast o oposició (*on the one hand ... on the other, however*)
 - Subordinants temporals (*before / after seguits de -ing, while, until / till, since, as soon as, once*).
 - Subordinants finals: contrast entre to seguit d'infinitiu i for seguit de -ing, *in order [not] to (I'm saving money in order to buy a new computer)*.
 - Subordinants causals (*because of seguit de nom, as*).
 - Subordinants consecutius: so seguit d'adjectiu i la conjunció *that, such* seguit de nom i la conjunció *that; for this reason, that's why, as a result*.
 - Subordinants concessius (*although, though*).
 - Subordinants condicionals (*if, unless*).
- Altres connectors de gramàtica textual i discursius. Marcadors de probabilitat.
- Discurs directe i discurs indirecte. Canvis en pronoms, temps verbals, determinants demostratius, expressions de temps o lloc. Casos en els quals no són necessaris aquests canvis. Puntuació: comes i cometes.

LÈXIC I SEMÀNTICA

Vocabulari

- Expressions i vocabulari freqüents en diferents situacions formals i informals per a les funcions que es treballen en el nivell B1.
- Vocabulari de les situacions i temes més comuns de la vida. Reconeixement de les variants formal, informal o estàndard.
- Reconeixement d'expressions i vocabulari molt freqüents de l'anglès col·loquial (*£20-quad, \$100-bucks*). Reconeixement d'algunes paraulotes comunes (*Damn!*).
- Sintagmes lexicalitzats i seqüències estereotipades (*I mean...; See what I mean?; last but not least*;

sorry about that).

- Unitats fraseològiques (collocations) d'ús freqüent amb certs verbs: *do, make, have, get, go, play, say, tell, think...* (*give a lift, make progress, have a go, do one's best, make an effort*).
- Multi-word verbs d'ús freqüent (*turn up, switch off*). Expressions idiomàtiques amb aquest tipus de verbs (*make up your mind*).
- Expressions idiomàtiques bàsiques més freqüents (*Better late than never*).
- Falsos amics freqüents (*large, sensitive*).

Significat

- Camps associatius dels temes proposats per al nivell.
- Paraules sinònimes o de significat pròxim (*small / little, say / tell, lend / borrow*). Qüestions associades al registre en l'ús de sinònims (*ask for information / apply for a job*).
- Hiperònims de vocabulari freqüent (*daisy-flower-plant; chair-piece of furniture*).
- Paraules antònimes usals (*allow / forbid, generous / selfish*).
- Polisèmia i doble sentit en paraules d'ús freqüent (*matter, get, pay, thing*).
- Falsos amics i interferències lèxiques freqüents (*actually, assist*).
- Falsos anglicismes (zàping, autoestop).
- Paraules britàniques i estatunidenques més comunes (*chips / French fries, chemist/drugstore, underground / subway, bill / check, boot / trunk*).
- Reconeixement dels trets lèxics i definició de paraules.

Formació de paraules

- Afixació, prefixos, sufixos, diminutius, augmentatius, restrictius. Canvis en l'ortografia (*indecent, rewrite, widen, employer / employee, unfriendly, kitchenette, overcook, childhood, description, happiness, chocaholic*).
- Paraules compostes (*baby-sit, heartbreaking, snowflake, sugar-free, so-so*).
- Formació de l'adjectiu: afixació (*classical, homeless, unhappy*) i composició (*a two-year-old child, navy-blue, green-eyed*).
- Formació del verb per afixació (*lengthen*) o per composició (*daydream*).
- Ús o no del guió (*post-war, postgraduate*).
- Abreujament (*ad, decaf*). Acrònims (CD-ROM, USB). Aglutinació (*blog, vlog*).
- Per conversió d'un tipus de paraula en un altre (*ups and downs, texting*).
- Préstecs (*sushi, pizza*) i paraules noves (*spam*).
- Canvi de registre en la paraula mitjançant els sufixos -ish i -y (*sevenish, bluey*).
- Derivació: nous verbs en relació a noms o a adjectius (*texting, sexting*).

PRONUNCIACIÓ I ORTOGRAFIA

Pronunciació

- Reconeixement i producció dels fonemes vocàlics i consonàntics. Diftongs i triftongs. Insistència en

els que presenten major dificultat: fonemes vocàlics (/a:/, /æ/, /x/, /e/, /s:/, /e/, /i:/, /l/, /s:/, /D/, /o:/, /v/) i fonemes consonàntics (/s/ al principi de paraula; /p/, /t/, /k/, /b/, /d/, /g/, /v/ al principi i final de paraula; /z/, /ʃ/, /ʒ/, /ç/, /θ/, /ð/, /y/, /h/, /w/, /j/, i, en general, les consonants finals a final de paraula /m/, /s/...).

- Insistència en la pronunciació dels plurals, del genitiu saxó, de la 3a persona del present simple i del passat simple / participi de passat dels verbs regulars, de les combinacions de dues o més consonants juntes, *consonant clusters* (*crisps, the guest's, asks, walked, watched, rhythm*). So /e/ en síl·labes àtones i en formes àtones d'articles, pronoms, preposicions, conjuncions i verbs auxiliars i modals.
- Síl·labes accentuades i no accentuades. Grups consonàntics que es poden col·locar en posició final després d'una síl·laba: *texts, shelves, postcards*. Reconeixement i producció dels fenòmens més característics d'enllaç: sinalefes, assimilacions, etc. (*sooner or later, cup of tea, white coffee, pick it up, blue eyes, I agree*).
- Vocals i consonants mudes (*climb, aisle, castle*).
- Correspondència entre fonemes i lletres/signes. Reconeixement de la transcripció fonètica en el diccionari. Grafies que presenten major dificultat (-ough: *although, cough, enough; -augh: laugh, taught; -ei-: receive, leisure; -ie-: scientist*). Paraules pròximes formalment que solen produir dificultat (*tough, though, thought*). Homòfons i homògrafs freqüents.
- Accent d'intensitat i reconeixement de les síl·labes tòniques en formes simples i en compostos (*window-shopping*). Canvi de l'accent d'intensitat en nom i verb (*a record, to record*).
- Ritme: reconeixement i producció de síl·labes tòniques i àtones.
- Formes tòniques i àtones dels verbs *be, do, have*; dels verbs modals del nivell, i dels pronoms personals.
- Accent i atonicitat dels elements de l'oració pel seu significat. Accent enfàtic (*Who bought this? I did*).
- Entonació (ascendent, descendent, combinacions) per a les funcions comunicatives treballades en els diferents tipus d'oracions. Entonació de question tags.

Ortografia

- Representació gràfica de fonemes i sons
- Grafemes amb nombroses correspondències fòniques (*away, under, foreign, Russian, precious, correct, Saturday*). Correspondències inusuals en noms propis (*Vauxhall, Clapham, Leicester, Thames*). Pronunciació de paraules estrangeres (*café, ballet*). Homòfons i homògrafs.
- Principals diferències entre la varietat estàndard britànica i l'estatunidenca.
- Usos específics de les lletres majúscules, cursiva, negreta i subratllat.
- Ús dels signes ortogràfics següents: punt i coma, cometes, parèntesis i punts suspensius, guió i ratlla, i titla en paraules d'origen estranger (*fiancée*).
- Abreviatures, sigles i símbols d'ús freqüent (@, €, \$, etc.).

- Similituds i diferències entre els sistemes ortogràfics de l'anglès i les llengües oficials de la Comunitat Valenciana.

4.3. NIVELL INTERMEDI B2

Els ensenyaments de nivell intermedi B2 tenen per objecte capacitar l'alumnat per viure de manera independent en llocs en què s'utilitza l'idioma; desenvolupar relacions personals i socials, tant cara a cara com a distància a través de mitjans tècnics, amb usuaris d'altres llengües; estudiar en un entorn educatiu preterciari, o actuar amb l'eficàcia deguda en un entorn ocupacional en situacions que requereixin la cooperació i la negociació sobre assumptes de caràcter habitual en l'entorn esmentat.

Per a això l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permetin utilitzar l'idioma, amb suficient fluïdesa i naturalitat de manera que la comunicació es faci sense esforç, en situacions tant habituals com més específiques i de més complexitat, per comprendre, produir, coproduir i processar textos orals i escrits sobre aspectes, tant abstractes com concrets, de temes generals o de l'interès o camp d'especialització propis, en una varietat de registres, estils i accents estàndard, i amb un llenguatge que contingui estructures variades i complexes, i un repertori lèxic que inclogui expressions idiomàtiques d'ús comú, que permetin apreciar i expressar diversos matisos de significat. **Una vegada adquirides les competències corresponents al nivell intermedi B2, l'alumnat és capaç de:**

- ▷ Comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, dels parlants en textos orals conceptualment i estructuralment complexos, sobre temes de caràcter general o dins del camp d'interès o especialització propi, articulats a una velocitat normal, en alguna varietat estàndard de la llengua i a través de qualsevol canal, fins i tot quan les condicions d'audició no siguin bones.
- ▷ Produir i coproduir, independentment del canal, textos orals clars i prou detallats, d'una certa extensió, ben organitzats i adequats a l'interlocutor i al propòsit comunicatiu específics, sobre temes diversos d'interès general, personal o dins del camp d'especialització propi, en una varietat de registres i estils estàndard, i amb una pronunciació i entonació clares i naturals, i un grau d'espontaneïtat, fluïdesa i correcció que li permeti comunicar-se amb eficàcia tot i que encara pugui cometre errors esporàdics que provoquin la incomprensió, dels quals sol ser conscient i que pot corregir.
- ▷ Comprendre amb suficient facilitat el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds de l'autor, tant implícites com explícites, en textos escrits conceptualment i estructuralment complexos, sobre temes diversos d'interès general, personal o dins del camp d'especialització propi, en alguna varietat estàndard de la llengua i que continguin expressions idiomàtiques d'ús comú, sempre que en pugui rellegir les seccions difícils.
- ▷ Produir i coproduir, independentment del suport, textos escrits d'una certa extensió, ben organitzats i prou detallats, sobre una àmplia sèrie de temes generals, d'interès personal o relacionats amb el camp d'especialització propi, utilitzant apropiadament una gamma àmplia de recursos lingüístics propis de la llengua escrita, i adequant amb eficàcia el registre i l'estil a la

situació comunicativa.

- ▷ Mitjançar entre parlants de la llengua meta o de diferents llengües en situacions tant habituals com més específiques i de més complexitat en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional.

OBJECTIUS, CONTINGUTS, COMPETÈNCIES I CRITERIS D'AVUACIÓ PER DESTRESES

4.3.1. Activitats de comprensió de textos orals.

Objectius.

- ▶ Comprendre declaracions i missatges, anuncis, avisos i instruccions detallats, donats en viu o a través de mitjans tècnics, sobre temes concrets i abstractes (p. e. declaracions o missatges corporatius o institucionals), a una velocitat normal i en una varietat estàndard de la llengua.
- ▶ Comprendre amb tot detall, independentment del canal, el que se li diu directament en transaccions i gestions de caràcter habitual i menys corrent, fins i tot en un ambient amb soroll de fons, sempre que s'utilitzi una varietat estàndard de la llengua, i que es pugui demanar confirmació.
- ▶ Comprendre, amb el suport de la imatge (esquemes, gràfics, fotografies, vídeos), la línia argumental, les idees principals, els detalls rellevants i les implicacions generals de presentacions, xerrades, discursos i altres formes de presentació pública, acadèmica o professional extensos i lingüísticament complexos, sobre temes relativament coneguts, de caràcter general o dins del camp d'especialització o d'interès propi, sempre que estiguin ben estructurats i tinguin marcadors explícits que guiïn la comprensió.
- ▶ Comprendre les idees principals i les implicacions més generals de converses i discussions de caràcter informal, relativament extenses i animades, entre dos o més participants, sobre temes coneguts, d'actualitat o de l'interès propi, i captar matisos com la ironia o l'humor quan estan indicats amb marcadors explícits, sempre que l'argumentació es desenvolupi amb claredat i en una varietat de llengua estàndard no gaire idiomàtica.
- ▶ Comprendre amb tot detall les idees que destaquen els interlocutors, les seves actituds i els arguments principals, en converses i discussions formals sobre línies d'actuació, procediments i altres assumptes de caràcter general relacionats amb el camp d'especialització propi.
- ▶ Comprendre la majoria dels documentals radiofònics, de les notícies de la televisió i dels programes sobre temes actuals, d'entrevistes en directe, debats, obres de teatre, i la majoria de les pel·lícules, articulats amb claredat i a una velocitat normal en una varietat estàndard de la llengua, i identificar l'estat d'ànim i el to dels parlants.

Competències i continguts.

■ Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics.

Coneixement, i aplicació a la comprensió del text, dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a convencions socials, normes de cortesia i registres; institucions, costums i rituals; valors, creences i actituds; estereotips i tabús; llenguatge no verbal; història, cultures i comunitats.

■ Competència i continguts estratègics.

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos orals:

- Mobilització d'esquemes i informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.
- Distinció de tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants o opinions o actituds implícites).
- Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics.
- Comprovació d'hipòtesis: ajust de les claus d'inferència amb els esquemes de partida.
- Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió d'elements nous.

■ Competència i continguts funcionals.

Comprensió de les funcions comunicatives següents mitjançant exponents variats propis de la llengua oral segons l'àmbit i context comunicatius:

- Inici, gestió i terme de relacions socials: acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure
- l'atenció; compadir-se; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; insultar; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; accedir; refusar; saludar; acusar; defensar; exculpar; lamentar; retreure.
- Descripció i valoració de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, esdeveniments, activitats, procediments, processos i productes.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de successos futurs i de prediccions a curt, mitjà i llarg termini.
- Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.
- Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord amb diferents graus de fermesa; expressar desconeixement; expressar dubte; expressar escepticisme; expressar una opinió; identificar i identificar-se; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació,

consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; prometre; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; sol·licitar; suggerir; suplicar, retractar-se.

- Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estima, l'afecte, l'elogi, l'admiració, la preferència, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.
- Formulació de suggeriments, condicions i hipòtesis.

■ Competència i contingut discursius.

Coneixement i comprensió de models contextuais i patrons textuais variats propis de la llengua oral monològica i dialògica:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).
- Expectatives generades pel context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i foneticofonològics.
- Organització i estructuració del text segons el (macro) gènere (p. e. presentació > presentació formal); (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

■ Competència i continguts sintàctics.

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques variades i complexes pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatiu, per expressar:

- L'entitat i les seves propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)]; – l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);
- la manera; estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació; relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

■ Competència i continguts lèxics.

Comprensió de lèxic oral comú, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes; temps i espai;

estats, actes i esdeveniments; activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; treball i emprenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

■ Competència i continguts foneticofonològics.

Percepció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú en entorns específics segons l'àmbit i el context comunicatius, i comprensió dels diversos significats i intencions comunicatives associats a aquests.

Criteris d'avaluació.

- Coneix amb la profunditat deguda, i aplica eficaçment a la comprensió del text fent les inferències adequades, els aspectes socioculturals i sociolingüístics generals i més específics que caracteritzen les cultures i les comunitats de pràctica en què es parla l'idioma i els trets específics de la comunicació oral en aquestes, apreciand-hi les diferències de registres, estils i accents estàndard.
- Coneix, i selecciona eficaçment, les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, dels parlants clarament senyalitzades.
- Distingeix la funció o les funcions comunicatives, tant secundàries com principals, del text, i aprecia les diferències d'intenció i de significat de diferents exponents d'aquestes segons el context i el gènere i tipus textuals.
- Comprèn els diversos significats associats a l'ús de diferents patrons discursius típics de diferents gèneres i tipus textuals orals pel que fa a la presentació i l'organització de la informació.
- Comprèn els significats i les funcions associats generalment a diverses estructures sintàctiques pròpies de la llengua oral en contextos d'ús comuns, i més específics dins del seu camp d'interès o d'especialització.
- Reconeix lèxic oral comú i més especialitzat, relacionat amb els interessos i les necessitats propis en l'àmbit personal, públic, acadèmic i professional, així com expressions i modismes d'ús comú, i connotacions i matisos accessibles en la llengua oral de caràcter literari.
- Discrimina patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú i més específics segons les diverses intencions comunicatives.

4.3.2. Activitats de producció i coproducció de textos orals.

Objectius.

- Fer declaracions públiques sobre assumptes comuns, i més específics dins del camp d'interès o especialització propi, amb un grau de claredat, fluïdesa i espontaneïtat que no provoca tensió o molèsties a l'oient.

- ▶ Fer presentacions clares i detallades, d'una certa durada, i preparades prèviament, sobre una àmplia sèrie d'assumptes generals o relacionats amb l'especialitat pròpia, explicant punts de vista sobre un tema, raonant a favor o en contra d'un punt de vista concret,mostrant els avantatges i desavantatges de diverses opcions, desenvolupant arguments amb claredat i ampliant i defensant les seves idees amb aspectes complementaris i exemples rellevants, així com respondre a una sèrie de preguntes complementàries de l'audiència amb un grau de fluïdesa i espontaneïtat que no comporta cap tensió ni per a si mateix ni per al públic.
- ▶ Sortir-se'n amb seguretat en transaccions i gestions quotidianes i menys habituals, ja sigui cara a cara, per telèfon o altres mitjans tècnics, sol·licitant i donant informació i explicacions clares i detallades, deixant clares la seva postura i les seves expectatives, i desenvolupant la seva argumentació de manera satisfactòria en la resolució dels problemes que hagin sorgit.
- ▶ Participar activament en converses i discussions informals amb un o més interlocutors, cara a cara o per telèfon o altres mitjans tècnics, descrivint amb detall fets, experiències, sentiments i reaccions, somnis, esperances i ambicions, i responent als dels seus interlocutors, fent comentaris adequats; expressant i defensant amb claredat i convicció, i explicant i justificant de manera persuasiva, les opinions, les creences i els projectes; avaluant propostes alternatives; proporcionant explicacions, arguments i comentaris adequats; fent hipòtesis i responent a aquestes; tot això, sense divertir o molestar involuntàriament els seus interlocutors, sense comportar tensió per a cap de les parts,transmetent una certa emoció i remarcant la importància personal de fets i experiències.
- ▶ Prendre la iniciativa en una entrevista (p. e. de treball), ampliant i desenvolupant les idees pròpies, bé amb poca ajuda o bé obtenint-la de l'entrevistador si es necessita.
- ▶ Participar activament i adequadament en converses, reunions, discussions i debats formals de caràcter habitual, o més específic dins del camp d'especialització propi, en els àmbits públic, acadèmic o professional, en què esbossa un assumpte o un problema amb claredat, especulant sobre les causes i conseqüències, i comparant els avantatges i desavantatges, de diferents enfocaments, i en les quals ofereix, explica i defensa les seves opinions i punts de vista, avalua les propostes alternatives, formula hipòtesis i respon a aquestes.

Competències i continguts.

■ Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics.

Coneixement, i aplicació a la producció i coproducció del text oral monològic i dialògic, dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a convencions socials, normes de cortesia i registres; institucions, costums i rituals; valors, creences i actituds; estereotips i tabús; llenguatge no verbal; història, cultures i comunitats.

■ Competència i continguts estratègics.

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos orals:

- Activar esquemes mentals sobre l'estructura de l'activitat i el text específics (p. e. presentació > presentació formal).

- Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que es pot donar per descomptat, concebent el missatge amb claredat i distingint-ne la idea o les idees principals i l'estructura bàsica.
- Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant-hi el registre i les característiques discursives adequades a cada cas.
- Basar-se en els coneixements previs i treure'n el màxim partit (utilitzar llenguatge «prefabricat», etc.).
- Expressar el missatge amb claredat, coherència, estructurant-lo adequadament i ajustant-se als models i les fórmules de cada tipus de text.
- Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment es voldria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.
- Compensar les mancances lingüístiques mitjançant procediments lingüístics (p. e. modificar paraules d'un significat semblant, o definir o parafrasejar un terme o expressió), paralingüístics o paratextuals (p. e. demanar ajuda; assenyalar objectes, usar díctics o fer accions que aclareixin el significat; usar llenguatge corporal culturalment pertinent (gestos, expressions facials, postures, contacte visual o corporal, proxèmica), o usar sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals).
- Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant una petició i un oferiment d'aclariment i una reparació de la comunicació.

■ Competència i continguts funcionals.

Acompliment de les funcions comunicatives següents mitjançant exponents variats propis de la llengua oral segons l'àmbit i el context comunicatius:

- Inici, gestió i terme de relacions socials: acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure
- l'atenció; compadir-se; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; accedir; refusar; saludar; acusar; defensar; exculpar; lamentar; retreure.
- Descripció i valoració de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, esdeveniments, activitats, procediments, processos i productes.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de successos futurs i de prediccions a curt, mitjà i llarg termini.
- Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.
- Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord amb diferents graus de fermesa; expressar desconeixement; expressar dubte; expressar escepticisme; expressar una opinió; identificar i identificar-se; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.

- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció: aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; prometre; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; sol·licitar; suggerir; suplicar, retractar-se.
- Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estima, l'afecte, l'elogi, l'admiració, la preferència, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.
- Formulació de suggeriments, condicions i hipòtesis.

■ Competència i continguts discursius.

Coneixement i aplicació de models contextuais i patrons textuais variats propis de la llengua oral a la producció de textos monològics i dialògics:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa
- específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).
- Selecció de patrons i característiques textuais que demana el context: tipus, format i
- estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i foneticofonològics.
- Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (p. e. entrevista > entrevista de treball); (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

■ Competència i continguts sintàctics.

Coneixement, selecció i ús d'estructures sintàctiques variades i complexes pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatiu, per expressar:

- l'entitat i les seves propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)]
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició)
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat)
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deontica (volició, permís, obligació, prohibició)
- la manera; estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització

(estructures oracionals i ordre dels seus constituents)

- l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació

■ Competència i continguts lèxics.

Coneixement, selecció i ús de lèxic oral comú, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes; temps i espai; estats, actes i esdeveniments; activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; treball i emprenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

■ Competència i continguts foneticofonològics.

Producció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú en entorns específics segons l'àmbit i el context comunicatiu, seleccionant-los i adaptant-ne l'ús als diversos significats i intencions comunicatives associats amb aquests.

Criteris d'avaluació.

- Aplica adequadament a la producció de textos orals monològics i dialògics els aspectes socioculturals i sociolingüístics més rellevants de la llengua i cultures meta relatius acostums, usos, actituds, valors i creences que ha integrat en la seva competència intercultural, i sap superar les diferències respecte a les llengües i cultures pròpies i els estereotips, demostrant confiança en l'ús de diferents registres o altres mecanismes d'adaptació contextual, expressant-se apropiadament en situacions diverses i evitant errors importants de formulació.
- Coneix, selecciona amb atenció, i sap aplicar eficaçment i amb una certa naturalitat, estratègies adequades per produir textos orals monològics i dialògics de diversos tipus i d'una certa longitud, planificant el discurs segons el propòsit, la situació, els interlocutors i el canal de comunicació, i fent un seguiment i una reparació d'aquest mitjançant procediments variats (p. e. paràfrasis, circumloquis, gestió de pauses, variació en la formulació) de manera que la comunicació es faci sense esforç per part seva o dels interlocutors.
- Aconsegueix assolir els fins funcionals que pretén utilitzant, entre un repertori variat, els exponents més adequats al context específic.
- Articula el seu discurs de manera clara i coherent seguint els patrons comuns d'organització segons el gènere i el tipus textual, desenvolupant descripcions i narracions clares i detallades, argumentant eficaçment i matisant els seus punts de vista, indicant el que considera important (p. e. mitjançant estructures emfàtiques), i ampliant amb alguns exemples, comentaris i detalls adequats i rellevants.
- Demostra un bon control d'estructures sintàctiques comunes i algunes de més complexes,

amb alguna reliscada esporàdica o un error no sistemàtic que pot corregir retrospectivament, seleccionant-les amb flexibilitat i adequadament segons la intenció comunicativa en el context específic.

- Disposa d'un vocabulari ampli sobre assumptes relatius a la seva especialitat i interessos i sobre temes més generals i varia la formulació per evitar repeticions freqüents, recurrent amb flexibilitat a circumloquis quan no troba una expressió més precisa.
- Ha adquirit una pronunciació i entonació clares i naturals.
- S'expressa amb claredat, amb suficient espontaneïtat i un ritme bastant uniforme, i sense manifestar ostensiblement que hagi de limitar el que vol dir, i disposa de suficients recursos lingüístics per fer descripcions clares, expressar punts de vista i desenvolupar arguments, utilitzant per a això algunes estructures complexes, sense que se li noti gaire que està cercant les paraules que necessita.
- Inicia, manté i acaba el discurs adequadament, fent un ús eficaç dels torns de paraula, encara que potser no sempre ho faci amb elegància, i gestiona la interacció amb flexibilitat i eficàcia i de manera col·laborativa, confirmant la seva comprensió, demanant l'opinió de l'interlocutor, convidant altres a participar, i contribuint al manteniment de la comunicació.

4.3.3. Activitats de comprensió de textos escrits.

Objectius.

- Comprendre instruccions, indicacions o altres informacions tècniques extenses i complexes dins del camp d'interès o d'especialització propi, incloent-hi detalls sobre condicions i advertències.
- Identificar amb rapidesa el contingut i la importància de notícies, articles i informes sobre una àmplia sèrie de temes professionals o de l'interès propi, i comprendre, en textos de referència i consulta, en qualsevol suport, informació detallada sobre temes generals, de l'especialitat pròpia o d'interès personal, així com informació específica en textos oficials, institucionals o corporatius.
- Comprendre el contingut, la intenció i les implicacions de notes, missatges i correspondència personal en qualsevol suport, inclosos fòrums i blogs, en què es transmet informació detallada i s'expressen, es justifiquen i s'argumenten idees i opinions sobre temes concrets i abstractes de caràcter general o de l'interès propi.
- Llegir correspondència formal relativa al camp d'especialització propi, sobre assumptes de caràcter tant abstracte com concret, i captar-ne el significat essencial, així com comprendre'n els detalls i les implicacions més rellevants.
- Comprendre textos periodístics, inclosos articles i reportatges sobre temes d'actualitat o especialitzats, en què l'autor adopta certs punts de vista, presenta i desenvolupa arguments i expressa opinions de manera tant implícita com explícita.
- Comprendre textos literaris i de ficció contemporanis, escrits en prosa i en una varietat lingüística estàndard, d'estil simple i llenguatge clar, amb l'ajuda esporàdica del diccionari.

Competències i continguts.

■ Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics.

Coneixement i aplicació a la comprensió del text dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a convencions socials, normes de cortesia i registres; institucions, costums i rituals; valors, creences i actituds; estereotips i tabús; història, cultures i comunitats.

■ Competència i continguts estratègics.

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos escrits:

- Mobilització d'esquemes i informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.
- Distinció de tipus de comprensió (p. e. sentit general, informació essencial, punts principals o opinions implícites).
- Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics (suport, imatges i gràfics, trets ortotipogràfics...).
- Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió d'elements nous.

■ Competència i continguts funcionals.

Comprensió de les funcions comunicatives següents mitjançant exponents variats propis de la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatius:

- Inici, gestió i terme de relacions socials: acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure
- l'atenció; compadir-se; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; insultar; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; accedir; refusar; saludar; acusar; defensar; exculpar; lamentar; retreure.
- Descripció i valoració de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, esdeveniments, activitats, procediments, processos i productes.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de successos futurs i de prediccions a curt, mitjà i llarg termini.
- Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.
- Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord amb diferents graus de fermesa; expressar desconeixement; expressar dubte; expressar escepticisme; expressar una opinió; identificar i identificar-se; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar;

autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; prometre; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; sol·licitar; suggerir; suplicar, retractar-se.

- Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estima, l'afecte, l'elogi, l'admiració, la preferència, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.
- Formulació de suggeriments, condicions i hipòtesis.

■ Competència i continguts discursius.

Comprensió de models contextuals i patrons textuais variats propis de la llengua escrita:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).
- Expectatives generades pel context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua,
- registre i estil; tema, enfocament i contingut; selecció de patrons sintàctics, lèxics i ortotipogràfics.
- Organització i estructuració del text segons el (macro) gènere (p. e. text periodístic > article d'opinió); (macro) funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

■ Competència i continguts sintàctics.

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques variades i complexes pròpies de la llengua escrita, segons l'àmbit i el context comunicatiu, per expressar:

- l'entitat i les seves propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)]
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició)
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat)
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deontica (volició, permís, obligació, prohibició)
- la manera estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents)
- l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació; relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

■ Competència i continguts lèxics.

Comprensió de lèxic escrit comú, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes; temps i espai; estats, actes i esdeveniments; activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; treball i emprenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

■ Competència i continguts ortotipogràfics.

Reconeixement i comprensió dels significats i les intencions comunicatives associats als patrons gràfics i les convencions ortogràfiques d'ús comú generals i en entorns comunicatius específics.

Criteris d'avaluació.

- Coneix amb la profunditat deguda, i aplica eficaçment a la comprensió del text fent les inferències adequades, els aspectes socioculturals i sociolingüístics generals i més específics que caracteritzen les cultures i les comunitats de pràctica en què s'usa l'idioma i els trets específics de la comunicació escrita en aquestes, apreciand-hi les diferències de registres i estils estàndard.
- Llegeix amb un grau alt d'independència, adaptant l'estil i la velocitat de lectura als diferents textos i finalitats i aplicant eficaçment altres estratègies adequades per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, dels autors clarament senyalitzades.
- Distingeix la funció o les funcions comunicatives, tant secundàries com principals, del text, i aprecia les diferències d'intenció comunicativa i de significat de diferents exponents d'aquestes segons el context i el gènere i tipus textuals.
- Comprèn els diversos significats associats a l'ús de diferents patrons discursius típics de diferents gèneres i tipus textuals pel que fa a la presentació i l'organització de la informació.
- Comprèn els significats i les funcions associats generalment a diverses estructures sintàctiques pròpies de la llengua escrita en contextos d'ús comuns, i més específics dins del seu camp d'interès o d'especialització.
- Disposa d'un ampli vocabulari actiu de lectura, encara que tingui alguna dificultat amb expressions poc freqüents, que inclou tant un lèxic general, i més específic segons els seus interessos i necessitats personals, acadèmiques o professionals, com expressions i modismes d'ús comú, i connotacions i matisos accessibles en el llenguatge literari; i identifica pel context paraules desconegudes en temes relacionats amb els seus interessos o camp d'especialització.
- Reconeix els valors i significats associats a convencions de format, tipogràfiques, ortogràfiques i de puntuació, generals i menys habituals, així com abreviatures i símbols d'ús comú i més específic.

4.3.4. Activitats de producció i coproducció de textos escrits.

Objectius.

- ▶ Emplenar, en suport paper o en línia, qüestionaris i formularis detallats amb informació complexa, de tipus personal, públic, acadèmic o professional incloent-hi preguntes obertes i seccions de producció lliure (p. e. per contractar una assegurança, fer una sol·licitud davant organismes o institucions oficials, o una enquesta d'opinió).
- ▶ Escriure, en qualsevol suport o format, un CV detallat, juntament amb una carta de motivació (p. e. per cursar estudis a l'estranger o presentar-se per a un lloc de treball), detallant i ampliant la informació que es considera rellevant i ajustant-la al propòsit i destinatari específics.
- ▶ Escriure notes, anuncis i missatges en què es transmet o se sol·licita informació senzilla de caràcter immediat, o més detallada segons la necessitat comunicativa incloent-hi explicacions i opinions, sobre aspectes relacionats amb activitats i situacions habituals, o més específics dins del camp d'especialització o d'interès propi, i en què es remarquen els aspectes que són importants, respectant les convencions específiques del gènere i tipus textuals i les normes de cortesia i, si s'escau, de l'etiqueta.
- ▶ Prendre notes, amb el detall suficient, sobre aspectes que es consideren importants, durant una conferència, presentació o xerrada estructurada amb claredat sobre un tema conegut, de caràcter general o relacionat amb el camp d'especialització o d'interès propi, encara que es perdi alguna informació per concentrar-se en les paraules mateixes.
- ▶ Prendre notes, recollint les idees principals, els aspectes rellevants, i detalls importants, durant una entrevista (p. e. de treball), una conversa formal, una reunió o un debat, benestructurats i sobre temes relacionats amb el camp d'especialització o d'interès propi.
- ▶ Escriure correspondència personal, en qualsevol suport, i comunicar-se amb seguretat en fòrums i blogs, en què s'expressen notícies i punts de vista amb eficàcia, es transmet una certa emoció, es remarca la importància personal de fets i experiències i es comenten les notícies i els punts de vista dels corresponents i d'altres persones.
- ▶ Escriure, en qualsevol suport, correspondència formal adreçada a institucions públiques o privades i a empreses, en què es dona i se sol·licita informació detallada, i s'expliquen i es justifiquen amb el suficient detall els motius de certes accions, respectant les convencions formals i de cortesia pròpies d'aquest tipus de textos.
- ▶ Escriure informes d'extensió mitjana, d'estructura clara i en un format convencional, en què s'exposa un assumpte amb un cert detall i es desenvolupa un argument, raonant a favor o en contra d'un punt de vista concret, explicant els avantatges i els desavantatges de diverses opcions i aportant conclusions justificades i suggeriments sobre línies d'actuació futures o possibles.

Competències i continguts.

■ Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics.

Coneixement i aplicació a la producció i coproducció del text escrit dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a convencions socials, normes de cortesia i registres; institucions, costums i rituals; valors, creences i actituds; estereotips i tabús; història, cultures i comunitats.

■ Competència i continguts estratègics.

Estratègies de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos escrits:

- ☐ Activar esquemes mentals sobre l'estructura de l'activitat i el text específics (p. e. escriure una carta de presentació, un informe...).
- ☐ Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que es pot donar per descomptat, concebant el missatge amb claredat i distingint-ne la idea o les idees principals i l'estructura bàsica.
- ☐ Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant-hi el registre i les característiques discursives adequades a cada cas. – Basar-se en els coneixements previs i treure'n el màxim partit (utilitzar llenguatge «prefabricat», etc.).
- ☐ Localitzar i usar adequadament recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o una gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.).
- ☐ Expressar el missatge amb claredat ajustant-se als models i les fórmules de cada tipus de text.
- ☐ Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.
- ☐ Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant una petició i un oferiment d'aclariment i una reparació de la comunicació.

■ Competència i continguts funcionals.

Acompliment de les funcions comunicatives següents mitjançant exponents variats propis de la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatius:

- ☐ Inici, gestió i terme de relacions socials: acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; compadir-se; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; accedir; refusar; saludar; acusar; defensar; exculpar; lamentar; retreure.
- ☐ Descripció i valoració de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, esdeveniments, activitats, procediments, processos i productes.
- ☐ Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de successos futurs i de prediccions a curt, mitjà i llarg termini.
- ☐ Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.
- ☐ Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord amb diferents graus de fermesa; expressar desconeixement; expressar dubte; expressar

escepticisme; expressar una opinió; identificar i identificar-se; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.

- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la decisió, la promesa, l'ordre,
- l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció: aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; prometre; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; sol·licitar; suggerir; suplicar, retractar-se.
- Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estima, l'afecte, l'elogi, l'admiració, la preferència, la
- satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.
- Formulació de suggeriments, condicions i hipòtesis.

■ Competència i continguts discursius.

Coneixement i aplicació de models contextuais i patrons textuais variats propis de la llengua escrita a la producció i coproducció de textos:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa
- específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).
- Selecció de patrons i característiques textuais que demana el context: tipus, format i
- estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i ortotipogràfics.
- Organització i estructuració del text segons el (macro) gènere (p. e. correspondència > carta
- formal); (macro) funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

■ Competència i continguts sintàctics.

Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i ús d'estructures sintàctiques variades i complexes pròpies de la llengua escrita, segons l'àmbit i el context comunicatiu, per expressar:

- l'entitat i les seves propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)]
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició)
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat)
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu

- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició)
- la manera
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents)
- l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació

■ Competència i continguts lèxics.

Coneixement, selecció i ús de lèxic escrit comú, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes; temps i espai; estats, actes i esdeveniments; activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; treball i emprenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

■ Competència i continguts ortotipogràfics.

Producció dels patrons gràfics i les convencions ortogràfiques d'ús comú, generals i en entorns específics segons l'àmbit comunicatiu, seleccionant-los i adaptant-ne l'ús als diversos significats i intencions comunicatives associats amb aquests.

Criteris d'avaluació.

- Aplica adequadament a la producció de textos escrits els aspectes socioculturals i sociolingüístics més rellevants de la llengua i cultures meta relatius a costums, usos, actituds, valors i creences que ha integrat en la seva competència intercultural i sap superar les diferències respecte a les llengües i cultures pròpies i els estereotips, adaptant el registre i l'estil, o aplicant altres mecanismes d'adaptació contextual per expressar-se apropiadament segons la situació i el propòsit comunicatiu i evitar errors importants de formulació.
- Aplica amb flexibilitat les estratègies més adequades per elaborar textos escrits d'una certa longitud, detallats i ben estructurats, p. e. desenvolupant els punts principals i ampliant-los amb la informació necessària a partir d'un esquema previ, o integrant de manera apropiada informació rellevant procedent de diverses fonts.
- Duu a terme les funcions comunicatives que persegueix utilitzant els exponents més adequats al context específic entre un repertori variat.
- Articula el text de manera clara i coherent utilitzant adequadament, sense errors que condueixin a malentesos, els patrons comuns d'organització segons el gènere i el tipus textual, i els recursos de cohesió d'ús comú i més específic per desenvolupar descripcions i narracions clares i detallades, argumentar eficaçment i matisar els seus punts de vista, indicar el que considera important (p. e. mitjançant estructures emfàtiques) i ampliar-ho amb alguns exemples, comentaris i detalls adequats i rellevants.

- Demostra un bon control d'estructures sintàctiques comunes i algunes de més complexes, amb alguna reliscada esporàdica o un error no sistemàtic que no afecta la comunicació, seleccionant-les amb flexibilitat i adequadament segons la intenció comunicativa en el context específic.
- Disposa d'un ampli lèxic escrit d'ús comú i sobre assumptes relatius al seu camp d'especialització i interessos, varia la formulació per evitar repeticions freqüents i recorre amb flexibilitat a circumloquis quan no troba una expressió més precisa.
- Utilitza amb una correcció raonable, tot i que encara pugui manifestar influència de la/ les seva/es llengua/ües primera/es o d'altres, els patrons ortotipogràfics d'ús comú i més específic (p. e. parèntesis, guions, abreviatures, asteriscos, cursiva), i aplica amb flexibilitat les convencions formals més habituals de redacció de textos tant en suport paper com digital.

4.3.5. Activitats de mediació.

Objectius.

- Transmetre oralment a tercers, en forma resumida o adaptada, el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, continguts en textos orals o escrits conceptualment i estructuralment complexos (p. e. presentacions, documentals, entrevistes, converses, debats, articles), sobre aspectes, tant abstractes com concrets, de temes generals o de l'interès o camp d'especialització propi, sempre que els textos esmentats estiguin ben organitzats, en alguna varietat estàndard de la llengua, i si pot tornar a escoltar el que s'ha dit o rellegir-ne les seccions difícils.
- Sintetitzar, i transmetre oralment a tercers, la informació i els arguments principals, així com els aspectes rellevants, recopilats de diversos textos escrits procedents de diferents fonts (p. e. diferents mitjans de comunicació, o diversos informes o altres documents de caràcter educatiu o professional).
- Interpretar durant intercanvis entre amics, coneguts, familiars o col·legues, en els àmbits personal i públic, en situacions tant habituals com més específiques i de més complexitat (p. e. en reunions socials, cerimònies, esdeveniments, o visites culturals), sempre que pugui demanar confirmació d'alguns detalls.
- Interpretar durant intercanvis de caràcter formal (p. e. en una reunió de treball clarament estructurada), sempre que pugui preparar-se per endavant i demanar confirmació i aclariments segons que ho necessiti.
- Mitjançar entre parlants de la llengua meta o de diferents llengües en situacions tant habituals com més específiques i de més complexitat, transmetent la informació, les opinions i els arguments rellevants, comparant i contrastant els avantatges i desavantatges de les diferents postures i arguments, expressant les seves opinions respecte a això amb claredat i amabilitat i demanant i oferint suggeriments sobre possibles solucions o vies d'actuació.
- Prendre notes escrites per a tercers, amb la deguda precisió i organització, recollint els punts i aspectes més rellevants, durant una presentació, una conversa o un debat clarament estructurats i en una varietat estàndard de la llengua, sobre temes de l'interès propi o dins del camp propi

d'especialització acadèmica o professional.

- Transmetre per escrit el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, continguts en textos escrits o orals conceptualment i estructuralment complexos, sobre aspectes, tant abstractes com concrets, de temes generals o de l'interès o camp d'especialització propi, sempre que els textos esmentats estiguin ben organitzats, en alguna varietat estàndard de la llengua, i si en pot rellegir les seccions difícils o tornar a escoltar el que s'ha dit.
- Resumir per escrit els punts principals, els detalls rellevants i els punts de vista, les opinions i els arguments expressats en converses, entre dos o més interlocutors, clarament estructurades i articulades a una velocitat normal i en una varietat estàndard de la llengua, sobre temes d'interès personal o del camp d'especialització propi en els àmbits acadèmic i professional.
- Resumir per escrit notícies, i fragments d'entrevistes o documentals que contenen opinions, arguments i anàlisis, i la trama i la seqüència dels esdeveniments de pel·lícules o d'obres de teatre.
- Sintetitzar i transmetre per escrit la informació i els arguments principals, així com els aspectes rellevants, recopilats de diversos textos escrits procedents de diferents fonts (p.e. diferents mitjans de comunicació o diversos informes o altres documents de caràcter educatiu o professional).

■ Competència i continguts interculturals.

Gestió dels coneixements, les destreses i les actituds interculturals que permetin portar a terme activitats de mediació amb una certa flexibilitat: autoconsciència cultural; consciència sociolingüística; coneixements culturals generals i més específics; observació; escolta, avaluació; posada en relació; adaptació; respecte.

Criteris d'avaluació.

- Coneix amb la profunditat deguda, i aplica adequadament a l'activitat de mediació en cada cas, els aspectes socioculturals i sociolingüístics generals i més específics que caracteritzen les cultures i les comunitats de pràctica en què es parla l'idioma, així com les seves implicacions més rellevants, i sap superar les diferències respecte a les llengües i cultures pròpies i els estereotips, demostrant confiança en l'ús de diferents registres i estils, o altres mecanismes d'adaptació contextual, expressant-se apropiadament en situacions diverses i evitant errors importants de formulació.
- Coneix, selecciona amb atenció, i sap aplicar eficaçment i amb una certa naturalitat, estratègies adequades per adaptar els textos que ha de processar al propòsit, la situació, els participants i el canal de comunicació, mitjançant procediments variats (p. e. paràfrasi, circumloquis, amplificació o condensació de la informació).
- Sap obtenir la informació detallada que necessita per poder transmetre el missatge amb claredat i eficàcia.
- Organitza adequadament la informació que pretén o ha de transmetre, i la detalla de manera satisfactòria segons que sigui necessari.
- Transmet amb suficiència tant la informació com, si s'escau, el to i les intencions dels parlants o autors.

- Pot facilitar la interacció entre les parts monitorant-ne el discurs amb intervencions adequades, repetint o reformulant el que s'ha dit, demanant opinions, fent preguntes per abundar en alguns aspectes que considera importants i resumint la informació i els arguments quan és necessari per aclarir el fil de la discussió.
- Compara i contrasta informació i idees de les fonts o les parts i en resumeix apropiadament els aspectes més rellevants.
- És capaç de suggerir una sortida de compromís, una vegada analitzats els avantatges i desavantatges d'altres opcions.

4.3.6. CONTINGUTS LINGÜÍSTICS NIVELL INTERMEDI B2

L'ORACIÓ
▪ Veu passiva amb construccions complexes: temps de perfet, verbs preposicionals (phrasal verbs) i verbs que regeixen preposició, modals i passives que regeixen gerundi o infinitiu. ▪ Oracions impersonals introduïdes per <i>it</i>: <i>it</i> + adjectiu + infinitiu; <i>it</i> + verb passiu + <i>that</i> amb verbs d'opinió o pensament; <i>it seems/appears + that clause</i>. ▪ Oracions impersonals formades per subjecte personal o no personal + verb passiu (d'opinió, pensament...) + <i>to</i> + infinitiu (introducció a altres formes d'infinitiu més complexes: infinitiu progressiu, perfectiu o passiu): <i>The victim is believed to have experienced extremely painful situations</i>. ▪ Consolidació de preguntes i respostes breus: <i>question tags</i> i <i>echo questions</i>. ▪ Oracions desideratives: <i>I wish/If only</i> + passat/passat perfet; <i>I would rather, I'd prefer</i> + infinitiu. ▪ Oracions exclamatives amb l'estructura: <i>How</i> + adjectiu + <i>a/an</i> + nom; subjecte + verb + <i>so</i> + adjectiu/adverbi o subjecte + verb + <i>such</i> + <i>a/an</i> + (adjectiu) + nom. ▪ Oracions causatives: <i>have/get something done</i>. Estructures equivalents (<i>make someone do something; get someone to do something; be made/told/asked + to + infinitive</i>). ▪ Comparació: estructures de repetició del comparatiu per a expressar canvi gradual (<i>It's getting more and more difficult to get by</i>); estructures per a expressar dos canvis paral·lels (<i>The longer we wait, the more nervous we get</i>). Modificació i matisació de comparatiu i superlatiu amb modificadors: <i>by far</i> + superlatiu, <i>far less</i> + adjectiu, <i>a lot</i> + comparatiu, <i>twice/three times...</i> + comparatiu. ▪ Revisió i ampliació d'oracions subordinades de relatiu tant especificatives com explicatives, omissió i ús de pronoms i combinació amb preposicions. ▪ Revisió i ampliació de casos més complexos d'estil indirecte. Ús i omissió de <i>that</i>, interrogatives i ordres indirectes. Canvis en estil: temps verbals, pronoms i expressions temporals i de lloc. ▪ Consolidació de la coordinació correlativa (<i>both...and; either...or; neither...nor; whether... or; rather... than; hardly... when; if... then</i>). Altres formes d'oposició o contrast: <i>yet, however, nevertheless, all the same</i>. ▪ Condicionals: hipotètiques i impossibles (amb verbs modals en temps compost). ▪ Introducció d'altres conjuncions diferents de <i>if</i>: <i>as long as, provided, providing, even if, unless ...</i>

Oracions subordinades adverbials: temporals (ús de <i>while, when, every time...</i>); de lloc (ús de <i>wherever, everywhere/anywhere</i>); finals (<i>to, in order to, so as to, so that, for</i> + subjecte +to + infinitiu). També en oracions amb diferent subjecte en oració principal i subordinada (<i>She said that for you to understand what she's going through</i>). Causals: alternatives a <i>because</i>; <i>as, since, because of, due to, owing to</i>. Consecutives: <i>therefore, consequently, as a result, or else, otherwise, too, enough</i>. Concessives: (<i>even</i>) <i>though, even if, although, though, even though, while, whereas</i>. Concessives: <i>despite / in spite of</i>.
EL NOM
Noms incomptables. Ús en singular i amb significat abstracte (<i>advice, progress</i>). Consolidació i ampliació de noms acabats en -s.
EL PRONOM
Modificacions de pronoms i determinants (<i>nearly, some, as many/much as, roughly</i>).
L'ADVERBI
- Reforç i ampliació de la posició de l'adverbi en l'oració. - Ús d'adverbis per a modificar verbs, adjectius i altres adverbis. Èmfasi en la importància de l'ús de l'adverbi per a enriquir i limitar significats. - Adverbis que intensifiquen adjectius en grau absolut (<i>absolutely, totally, completely i utterly</i>). - Gradació de l'adverbi i irregularitats. <i>Best, worst, most i least</i> seguits de participis de passat: <i>most known</i>. - Ús de <i>quite i rather</i>. .
LA PREPOSICIÓ
- Repàs de preposicions més freqüents per a expressions de lloc, manera, temps, moviment. - Repàs i ampliació de les locucions preposicionals simples i complexes: <i>down below, rightthrough</i>. - Repàs, ampliació i consolidació de la posició de la preposició en oracions exclamatives, interrogatives, de relatiu i passives. - Ampliació de verbs, adjectius i substantius seguits de preposició. - Ús de <i>as i like</i>.

DISCURS

Adequació

- Marcadors en funció de text i registre. Repàs i ampliació dels diferents estils, marcadors i elements propis de la conversa en diferents registres i actituds: formes de tractament, saludar, sol·licitar informació, reaccionar, intervindre en converses, incloure un altre interlocutor, atenuar la distensió, assentir, dissentir, prendre la paraula, demostrar implicació, demanar ajuda, iniciar una explicació, repetir, transmetre informació o acomiadar-se.
- Recursos per a reaccions esperades en les situacions i intercanvis usuals: preguntar i

respondre per l'estat general de les coses, oferir i acceptar, refusar i insistir, demanar, acceptar o agrair un favor, demanar o donar un objecte, fer i agrair un compliment o llevar-li importància. Especial èmfasi en els diferents registres en els quals es poden donar aquestes situacions i pautes per a comunicar-se de manera efectiva i apropiada al registre.

- Repàs i ampliació de diferents tipus de textos escrits (tant en compressió com en expressió) de diferents registres i èmfasi en la producció de textos apropiats i adequats a la situació i context: cartes i correus electrònics formals i informals i principals diferències entre els dos, textos curts d'àmbit familiar, textos per a sol·licitar informació, fer reserves, sol·licitar beques, ocupacions, ressenyes, projectes, etc.

Coherència i cohesió

- Repàs i ampliació en l'ús de procediments gramaticals de referència i correferència per al manteniment del tema: ús de demostratius, possessius, pronoms personals, indefinits, quantificadors, adverbis i altres expressions amb valor anafòric i catafòric (*this way, in such circumstances, because of that, that's why, the former, the latter...*).
- Ús de sinònims, hiperònims, nominalització i proformes lèxiques (*the point is, the thing is...*).
- El·lipsi de subjecte o verb auxiliar amb *and, but* i *or* després d'adjectiu; ús de *to* en lloc d'infinitiu complet (*They asked me to step by, but I didn't want to*).
- Ús de paraules o sintagmes en substitució d'uns altres: *one, so, do, neither, nor* (*She loves dancing and so do I*).
- Flexibilitat en l'ús de temps verbals segons context. Procediments per a citar i transmetre informació. Ajustos segons context i absència de canvis per a referir-se a esdeveniments encara rellevants (*She told me he's not feeling very well right now*).
- Ús d'una àmplia varietat de connectors per a relacionar parts del discurs. Repàs i ampliació de la correcta distribució de paràgrafs segons el tipus de text i ampliació en l'ús de connectors i elements per a relacionar idees, canviar d'argument, aportar exemples, proporcionar informació més detallada, expressar acord i desacord, finalitat, motius, comparació o contrast, elements per a expressar matisacions (*anyway, my point is, what I'm trying to point out*) i elements sumatius (*plus, in addition, let's not forget*).
- Coherència de la temporalitat verbal en el discurs (present, passat o futur) i de gènere.
- Concordança verbal i nominal entre els elements de l'oració

LÈXIC I SEMÀNTICA

Vocabulari

- Vocabulari ampli i variat dels temes i situacions treballats: variants (formal i informal), estàndard i registres tant familiars com professionals.
- Col·locacions d'ús freqüent. Repàs i ampliació de phrasal verbs i col·locacions d'ús

freqüent de certs verbs (*make/do, get, go, say/tell o take*).

- Dites i expressions molt freqüents (*idioms*).

Significat

- Repàs i ampliació de camps lèxics treballats en el nivell anterior.
- Camps associatius dels temes treballats: *the environment (droughts, floods...)*.
- Hiperònims/hipònims de vocabulari en ús (*furniture: chest of drawers*).
- Paraules antònimes usuals.
- Polisèmia i doble sentit en paraules d'ús freqüent.
- Reconeixement dels trets lèxics i definició de paraules. Reconeixement de la terminologia i abreviatures en diccionaris.
- Falsos amics i interferències lèxiques freqüents (*assist, attend*).
- Aprofundiment en la diferència entre el lèxic britànic i l'americà.

Formació de paraules

- Adjectius compostos del tipus adjectiu + nom + -ed (*long-legged*) i del tipus *number-noun* (*a three-star hotel*).
- Noms compostos: combinació de dos noms i de verb i preposició (*turnover*).
- Famílies de paraules. Paraules que poden pertànyer a més d'una categoria gramatical.
- Nominalització d'adjectius (*the wise, the elderly*). *Clippings* (*memo, telly*) i *blends* (*podcast*).
- Sigles d'ús comú (FYI, BTW).

Derivació de paraules

- Formació de paraules per derivació i composició. Prefixos *anti-, bi-, ex-, mico-, mal-, neo-, out-, multi-, over-, post-, pro-, pseudo-, re-, self-, sub-, under-*. Sufixos del substantiu, de l'adjectiu o del verb.
- Altres sufixos en: *-ment, -ity, -ive, -al, -ous, -ful, -less, -ify, -monger, -worthy, -like*.
- Derivació zero o recategorització sense procés morfològic (*Let's google that*).

PRONUNCIACIÓ I ORTOGRAFIA

Pronunciació

- Insistència en la correcta distinció i articulació dels fonemes vocàlics i consonàntics. Atenció als fenòmens que presenten major dificultat: quantitat i qualitat dels fonemes vocàlics; fonemes consonàntics al principi i al final de paraula.
- Consolidació dels processos propis de la llengua que representen major dificultat en la pronunciació: plurals, genitiu, tercera persona del present simple, passat simple/participi de passat

en verbs regulars, consonant clusters, la /r/ a final de paraula, el so /ə/ en síl·labes àtones i en formes àtones d'articles, pronoms, preposicions, conjuncions i verbs auxiliars i modals.

- Correspondència entre fonemes i lletres/signes. Reconeixement de la representació fonètica en el diccionari. Insistència en la pronunciació de les grafies que presenten major dificultat: *-ough*, *-ought*, *-ei*, *-ie*, *-ea*, *-gh*, *-ng*, *-ous*, *-ion*.
- Paraules amb grafies similars la pronunciació diferent de les quals produeix confusió (*rise/raise*).

Homòfons i homògrafs

- Pronunciació de sigles com a paraules i no com a lletres aïllades (NATO).
- Accent emfàtic: *I do believe this is the right thing to do. He's just the one (/ði:/).*
- Entonació: reforç i ampliació dels patrons característics de l'entonació en *echo questions* per a expressar sorpresa (entonació ascendent) o per a peticions i oferiments formals (entonació descendent).
- Preguntes i respostes breus o *question tags* amb entonació ascendent per a sol·licitar informació i amb entonació descendent demanant acord o confirmació. Tag positiu en oracions afirmatives amb entonació ascendent per a expressar interès, sorpresa o preocupació. Ús de question tags per a respondre a una afirmació. Ús d'echo questions o tagresponses per a mostrar interès pel que s'acaba d'escoltar.

Ortografia

- Consolidació de la correspondència entre fonemes i lletres: diferents patrons d'agrupació de lletres.
- Insistència en els casos en els quals una mateixa agrupació de lletres es correspon amb diferents fonemes i en els casos en què un mateix fonema es representa en diferents agrupacions de lletres (homòfons i homògrafs). Reduplicació de consonants finals o inclusió d'altres lletres en afegir sufixos.
- Ortografia de paraules estrangeres. Accent gràfic en préstecs d'altres idiomes (*fiancée*).
- Repàs i ampliació de signes de puntuació i pautes ortogràfiques en determinats tipus de text (formals i informals)

4.4. NIVELL AVANÇAT C1

Els ensenyaments del nivell avançat C1 tenen per objecte capacitar l'alumnat per actuar amb flexibilitat i precisió, sense esforç aparent i superant fàcilment les mancances lingüístiques mitjançant estratègies de compensació, en tot tipus de situacions en els àmbits personal i públic, per dur a terme estudis a nivell terciari o participar amb seguretat en seminaris o en projectes d'investigació complexos en l'àmbit acadèmic, o comunicar-se eficaçment en activitats específiques en l'entorn professional.

Per a això, l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permetin utilitzar l'idioma amb una gran facilitat, flexibilitat, eficàcia i precisió per comprendre, produir, coproduir i processar una gamma àmplia de textos orals i escrits extensos i estructuralment complexos, precisos i detallats, sobre aspectes tant abstractes com concrets de temes de caràcter general o especialitzat, **fins i tot fora del camp d'especialització propi, en diverses varietats de la llengua, i amb estructures variades i complexes i un**

ampli repertori lèxic que inclogui expressions especialitzades, idiomàtiques i col·loquials i que permeti apreciar i expressar matisos subtils de significat.

Una vegada adquirides les competències corresponents al nivell avançat C1, l'alumnat és capaç de:

- ▷ Comprendre, independentment del canal i fins i tot en males condicions acústiques, la intenció i el sentit general, les idees principals, la informació important, els aspectes idetalls rellevants i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, dels parlants en unagamma àmplia de textos orals extensos, precisos i detallats, i en una varietat d'accents, registres i estils, fins i tot quan la velocitat d'articulació sigui alta i les relacions conceptuals no estiguin assenyalades explícitament, sempre que en pugui confirmar alguns detalls, especialment si no està familiaritzat amb l'accent.
- ▷ Produir i coproduir, amb fluïdesa, espontaneïtat i gairebé sense esforç, i independentment del canal, una gamma àmplia de textos orals extensos, clars i detallats, conceptualment i estructuralment complexos, en diversos registres, i amb una entonació i accent adequats a l'expressió de matisos de significat, mostrant domini d'una gamma àmplia de recursos lingüístics, de les estratègies discursives i interactives i de compensació que fa imperceptibles les dificultats ocasionals que pugui tenir per expressar el que vol dir, i que li permet adequar amb eficàcia el seu discurs a cada situació comunicativa.
- ▷ Comprendre amb tot detall la intenció i el sentit general, la informació important, les idees principals, els aspectes i detalls rellevants i les opinions i actituds dels autors, tant implícites com explícites, en una gamma àmplia de textos escrits extensos, precisos i detallats, conceptualment i estructuralment complexos, fins i tot sobre temes fora del seu camp d'especialització, identificant-hi les diferències d'estil i registre, sempre que en pugui rellegir les seccions difícils.
- ▷ Produir i coproduir, independentment del suport, textos escrits extensos i detallats, ben estructurats i ajustats als diferents àmbits d'actuació, sobre temes complexos en els àmbits esmentats, remarcant-ne les idees principals, ampliant amb una certa extensió i defensant els seus punts de vista amb idees complementàries, motius i exemples adequats, i acabant amb una conclusió apropiada, utilitzant per a això, de manera correcta i consistent, estructures gramaticals i convencions ortogràfiques, de puntuació i de presentació del text complexos, mostrant un control de mecanismes complexos de cohesió i un domini d'un lèxic ampli que li permeti expressar matisos de significat que incloguin la ironia, l'humor i la càrrega afectiva.
- ▷ Mitjançar amb eficàcia entre parlants de la llengua meta o de diferents llengües, en situacions tant habituals com més específiques i de més complexitat en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, traslladant amb flexibilitat, correcció i eficàcia tant informació com opinions, implícites o explícites, contingudes en una gamma àmplia de textos orals o escrits extensos, precisos i detallats, conceptualment i estructuralment complexos, identificant-hi i reflectint-hi amb la màxima exactitud possible les diferències d'estil i registre, i utilitzant els recursos lingüístics i les estratègies discursives i de compensació per minimitzar les dificultats ocasionals que pugui tenir.

4.4.1. Activitats de comprensió de textos orals.**Objectius.**

- ▶ Comprendre, independentment del canal, informació específica en declaracions, missatges, anuncis i avisos detallats que tenen poca qualitat i un so distorsionat.
- ▶ Comprendre informació complexa amb condicions i advertències, instruccions de funcionament i especificacions de productes, serveis i procediments coneguts i menys habituals, i sobre tots els assumptes relacionats amb la seva professió o les seves activitats acadèmiques.
- ▶ Comprendre amb una facilitat relativa la majoria de les conferències, xerrades, col·loquis, tertúlies i debats, sobre temes complexos de caràcter públic, professional o acadèmic, entenent en detall els arguments que s'hi esgrimeixen.
- ▶ Comprendre els detalls de converses i discussions d'una certa longitud entre terceres persones, fins i tot sobre temes abstractes, complexos o amb els quals no s'està familiaritzat, i captar la intenció del que es diu.
- ▶ Comprendre converses d'una certa longitud en què es participa encara que no estiguin clarament estructurades i la relació entre les idees sigui només implícita.
- ▶ Comprendre sense gaire esforç una gamma àmplia de programes de ràdio i televisió, obres de teatre o un altre tipus d'espectacles, i pel·lícules que contenen una quantitat considerable d'argot o llenguatge col·loquial i d'expressions idiomàtiques, i identificar-hi detalls i subtils com ara actituds i relacions implícites entre els parlants.

Competències i continguts.■ **Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics.**

Bon domini de coneixements, destreses i actituds necessaris per abordar en extensió la dimensió social de l'ús de l'idioma en la comprensió de textos orals, incloent-hi marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres, dialectes i accents.

■ **Competència i continguts estratègics.**

Selecció i aplicació eficaç de les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió de la intenció, el sentit general, les idees principals, la informació important, els aspectes i detalls rellevants i les opinions i actituds dels parlants, tant implícites com explícites.

■ **Competència i continguts funcionals.**

- Comprensió de les funcions comunicatives o actes de parla següents mitjançant els exponents orals de les funcions esmentades segons el context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en una varietat àmplia de registres (familiar, informal, neutre, formal):
- Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.

- Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'ofertament, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.
- Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faci o no faci alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; intimidar; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.
- Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es fan per establir o mantenir el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; insultar; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.
- Funcions o actes de parla expressius, amb què s'expressen actituds i sentiments davant situacions determinades: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterès i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estimació, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retreure.

■ Competència i continguts discursius.

Coneixement i comprensió de models contextuals i patrons textuais complexos propis de la llengua oral monològica i dialògica, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat:

- Coherència textual: adequació del text oral al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context spatiotemporal: referència espacial, referència temporal).
- Cohesió textual: organització interna del text oral. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: correferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resum/recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

■ Competència i continguts sintàctics.

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques complexes pròpies de la

llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatiu, tant generals com específics, per expressar:

- L'entitat i les seves propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)].
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició).
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat).
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu.
- la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certesa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció i altres actes de parla).
- la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions.
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents).
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació,
- condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

■ Competència i continguts lèxics.

Comprensió d'una àmplia gamma lèxica oral d'ús general, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

■ Competència i continguts foneticofonològics.

Percepció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús general en diverses varietats de la llengua, i en entorns específics segons l'àmbit i el context comunicatiu, i comprensió dels diversos significats i intencions comunicatives associats a aquests, incloent-hi variants de sons i fonemes vocàlics i consonàntics i les seves respectives combinacions, variants de processos fonològics d'ensordiment, sonorització, assimilació, elisió, palatalització, nasalització, epèntesi, alternança vocàlica i d'altres, i canvis d'accent i tonicitat en l'oració amb implicacions sintàctiques i comunicatives.

Criteris d'avaluació.

- Té un ampli repertori de competències socioculturals i sociolingüístiques que li permet apreciar amb facilitat diferències de registre i les subtileses pròpies de la comunicació oral en les cultures, les comunitats de pràctica i els grups en què es parla l'idioma.
- Selecciona i aplica amb eficàcia les estratègies més adequades en cada cas per a la

comprensió de la intenció, el sentit general, les idees principals, la informació important, els aspectes i detalls rellevants i les opinions i actituds dels parlants, tant implícites com explícites.

- Reconeix, segons el context específic, la intenció i significació d'un repertori ampli d'exponents de les funcions comunicatives o actes de parla, tant indirectes com directes, en una varietat àmplia de registres (familiar, informal, neutre, formal).
- És capaç de seguir un discurs extens fins i tot quan no està estructurat clarament i quan les relacions són només suposades i no estan assenyalades explícitament.
- És prou hàbil per utilitzar les claus contextuais, discursives, gramaticals i lèxiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i preveure el que ha d'ocórrer.
- Reconeix una gran diversitat d'expressions idiomàtiques i col·loquials i aprecia connotacions i matisos subtils de significat, encara que pot ser que en necessiti confirmar alguns detalls si l'accent no li és familiar.
- Distingeix una gamma àmplia de patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació, la qual cosa li permet comprendre qualsevol parlant o interlocutor, encara que pot ser que n'hagi de confirmar alguns detalls quan l'accent li és desconegut.

4.4.2. Activitats de producció i coproducció de textos orals.

Objectius.

- ▶ Fer declaracions públiques amb fluïdesa, gairebé sense esforç, usant una certa entonació per transmetre matisos subtils de significat amb precisió.
- ▶ Fer presentacions extenses, clares, i ben estructurades, sobre un tema complex, ampliant amb una certa extensió, integrant altres temes, desenvolupant idees concretes i defensant punts de vista amb idees complementàries, motius i exemples adequats, apartant-se quan sigui necessari del text preparat i estenent-se sobre aspectes proposats de manera espontània pels oients, i acabant amb una conclusió apropiada, així com respondre espontàniament i gairebé sense esforç a les preguntes de l'audiència.
- ▶ Portar a terme transaccions, gestions i operacions complexes, en què ha de negociar la solució de conflictes, establir les postures, desenvolupar arguments, fer concessions i establir amb claredat els límits de qualsevol concessió que s'estigui disposat a fer, utilitzant un llenguatge persuasiu, negociant els detalls amb eficàcia i fent front a respostes i dificultats imprevistes.
- ▶ Participar de manera plena en una entrevista, com a entrevistador o entrevistat, ampliant i desenvolupant les idees discutides amb fluïdesa i sense suport, i utilitzant amb flexibilitat els mecanismes adequats en cada moment per expressar reaccions i per mantenir el bon desenvolupament del discurs.
- ▶ Participar activament en converses informals animades, amb un o diversos interlocutors, que tractin de temes abstractes, complexos, específics, i fins i tot desconeguts, i en què es faci un ús emocional, al·lusiu o humorístic de l'idioma, expressant les idees i opinions pròpies amb

precisió, presentant línies argumentals complexes de manera convincent i responnent a aquestes amb eficàcia, fent un bon ús de les interjeccions.

- Participar activament i amb una gran facilitat en converses i discussions formals animades (p. e. en debats, xerrades, col·loquis, reunions o seminaris) en què es tracti de temes abstractes, complexos, específics, i fins i tot desconeguts, identificant amb precisió els arguments dels diferents punts de vista, argumentant la postura pròpia formalment, amb precisió i convicció, responnent a preguntes i comentaris i contestant de manera fluida, espontània i adequada a argumentacions complexes contràries.

Competències i continguts.

■ Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics.

Bon domini de coneixements, destreses i actituds necessaris per abordar en extensió la dimensió social de l'ús de l'idioma en la producció i coproducció de textos orals, incloent-hi marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres, dialectes i accents.

■ Competència i continguts estratègics.

Domini de les estratègies discursives i de compensació que permetin expressar el que es vol dir adequant amb eficàcia el discurs a cada situació comunicativa, i que facin imperceptibles les dificultats ocasionals.

■ Competència i continguts funcionals.

- Acompliment de les funcions comunicatives o actes de parla següents, mitjançant els exponents orals de les funcions esmentades més adequats per a cada context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en una àmplia varietat de registres (familiar, informal, neutre, formal):
- Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'ofertament, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.
- Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faci o no faci alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna

cosa; negar permís a algú; persuadir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar algunacosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.

- Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es fan per establir o mantenir el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.
- Funcions o actes de parla expressius, amb què s'expressen actituds i sentiments davant situacions determinades: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterès i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estimació, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retreure.

■ Competència i continguts discursius.

Coneixement i construcció de models contextuais i patrons textuais complexos propis de la llengua oral monològica i dialògica, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat:

- Coherència textual: adequació del text oral al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context spatiotemporal: referència espacial, referència temporal).
- Cohesió textual: organització interna del text oral. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: correferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resum/recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

■ Competència i continguts sintàctics.

Coneixement, selecció en funció de la intenció comunicativa segons l'àmbit i el context tant general com específic, i ús d'estructures sintàctiques complexes pròpies de la llengua oral per expressar:

- l'entitat i les seves propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals
- (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);

- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;
- la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació;
- factualitat, certesa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció i altres actes de parla);
- la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació,
- condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

■ Competència i continguts lèxics.

Coneixement i utilització correcta, i adequada al context, d'una àmplia gamma lèxica oral de caràcter general, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

■ Competència i continguts foneticofonològics.

Selecció, segons la intenció comunicativa, i producció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús general en diverses varietats de la llengua, i en entorns específics segons l'àmbit i el context comunicatiu, i transmissió dels diversos significats i intencions comunicatives associats a aquests, incloent-hi variants de sons i fonemes vocàlics i consonàntics i les seves respectives combinacions, variants de processos fonològics d'ensordiment, sonorització, assimilació, elisió, palatalització, nasalització, epèntesi, alternança vocàlica i d'altres, i canvis d'accent i tonicitat en l'oració amb implicacions sintàctiques i comunicatives.

Criteris d'avaluació.

- Utilitza l'idioma amb flexibilitat i eficàcia per a fins socials, incloent-hi l'ús emocional, al·lusiu i humorístic, adaptant el que diu i els mitjans d'expressar-lo a la situació i al receptor, i adoptant un nivell de formalitat adequat a les circumstàncies.
- Mostra un domini de les estratègies discursives i de compensació que fa imperceptibles les dificultats ocasionals que pugui tenir per expressar el que vol dir i que li permet adequar amb eficàcia el seu discurs a cada situació comunicativa, p. e. utilitza espontàniament una sèrie d'expressions adequades per guanyar temps mentre reflexiona sense perdre el seu torn de paraula, substitueix per una altra una expressió que no recorda sense que el seu interlocutor se n'adoni, evita una dificultat quan hi topa i torna a formular el que vol dir sense interrompre totalment la fluïdesa del discurs, o corregeix els seus lapsus i canvia l'expressió, si dóna lloc a malentesos.
- Desenvolupa arguments detallats de manera sistemàtica i ben estructurada, relacionant lògicament els punts principals, remarcant els punts importants, desenvolupant aspectes

específics i concloent adequadament.

- Expressa i argumenta les seves idees i opinions amb claredat i precisió, i rebut els arguments i les crítiques dels seus interlocutors de manera convincent i sense ofendre, responant a preguntes i comentaris i contestant de manera fluida, espontània i adequada.
- Utilitza els exponents orals de les funcions comunicatives més adequats per a cada context específic, tant a través d'actes de parla indirectes com directes, en una àmplia varietat de registres (familiar, informal, neutre, formal).
- Estructura bé i clarament el seu discurs, mostrant un ús adequat de criteris d'organització i un bon domini d'una gamma àmplia de connectors i mecanismes de cohesió propis de la llengua oral segons el gènere i tipus textual.
- Manifesta un alt grau de correcció gramatical de manera consistent i els seus errors són escassos i amb prou feines apreciables.
- Domina un ampli repertori lèxic, incloent-hi expressions idiomàtiques i col·loquials, que li permet superar amb desimboltura les seves deficiències mitjançant circumloquis, tot i que encara pugui cometre reliscades petites i esporàdiques, però sense errors importants de vocabulari, i sense que amb prou feines es noti que cerca expressions o que utilitza estratègies d'evitació.
- Té una capacitat articulatòria propera a alguna/es de les varietats estàndard pròpies de la llengua meta i varia l'entonació i col·loca l'èmfasi de l'oració correctament per expressar matisos subtils de significat.
- S'expressa amb fluïdesa i espontaneïtat, gairebé sense esforç; només un tema conceptualment difícil pot obstaculitzar un discurs fluid i natural.
- Elegeix una frase apropiada d'una sèrie de possibles enunciats del discurs per introduir-hi els seus comentaris adequadament amb la finalitat de prendre la paraula o guanyar temps per mantenir l'ús de la paraula mentre pensa.
- És capaç d'aprofitar el que diu l'interlocutor per intervenir en la conversa. Relaciona amb destresa la seva contribució amb la d'altres parlants.
- Adequa les seves intervencions a les dels seus interlocutors perquè la comunicació flueixi sense dificultat. Planteja preguntes per comprovar que ha comprès el que l'interlocutor ha volgut dir i aconsegueix aclariment dels aspectes ambigus.

4.4.3. Activitats de comprensió de textos escrits.

Objectius.

- Comprendre amb tot detall instruccions, indicacions, normatives, avisos o altres informacions de caràcter tècnic extenses i complexes, incloent-hi detalls sobre condicions i advertències, tant si es relacionen amb l'especialitat pròpia com si no, sempre que se'n puguin rellegir les seccions més difícils.
- Comprendre els matisos, les al·lusions i les implicacions de notes, missatges i correspondència personal, en qualsevol suport i sobre temes complexos, i que puguin presentar

trets idiosincràtics pel que fa a l'estructura o al lèxic (p. e. format no habitual, llenguatge col·loquial, o to humorístic).

- ▶ Comprendre en detall la informació continguda en correspondència formal de caràcter professional o institucional, identificant-hi matisos com ara les actituds, els nivells de formalitat i les opinions, tant implícites com explícites.
- ▶ Comprendre amb tot detall articles, informes, actes, memòries i altres textos extensos i complexos en l'àmbit social, professional o acadèmic, i identificar detalls subtils que inclouen actituds i opinions tant implícites com explícites.
- ▶ Comprendre en detall la informació continguda en textos de consulta i referència de caràcter professional o acadèmic, en qualsevol suport, sempre que se'n puguin tornar a llegir les seccions difícils.
- ▶ Comprendre sense dificultat les idees i postures expressades, tant implícitament com explícitament, en articles o altres textos periodístics d'una certa extensió, en qualsevol suport, tant de caràcter general com especialitzat, en què al seu torn es comenten i s'analitzen punts de vista, opinions i les seves implicacions.
- ▶ Comprendre sense dificultat textos literaris contemporanis extensos, d'una varietat lingüística estesa i sense una complexitat conceptual especial, i captar-ne el missatge, les idees i conclusions implícits, reconeixent el fons social, polític o històric de l'obra.

Competències i continguts.

■ Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics.

Bon domini de coneixements, destreses i actituds necessaris per abordar en extensió la dimensió social de l'ús de l'idioma en la comprensió de textos escrits, incloent-hi marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres i dialectes.

■ Competència i continguts estratègics.

Selecció i aplicació eficaç de les estratègies més adequades per comprendre el que es pretén o es requereix en cada cas, i utilització de les claus contextuais, discursives, gramaticals, lèxiques i ortotipogràfiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor.

Competència i continguts funcionals.

- Comprensió de les funcions comunicatives o actes de parla següents mitjançant els exponents escrits de les funcions esmentades segons el context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en una àmplia varietat de registres (familiar, informal, neutre, formal):
- Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.

- Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'ofertament, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.
- Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faci o no faci alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; intimidar; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.
- Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es fan per establir o mantenir el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; insultar; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.
- Funcions o actes de parla expressius, amb què s'expressen actituds i sentiments davant situacions determinades: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterès i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estimació, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retreure.

■ Competència i continguts discursius.

Coneixement i comprensió de models contextuais i patrons textuais complexos propis de la llengua escrita, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat:

- Coherència textual: adequació del text escrit al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context spatiotemporal: referència espacial, referència temporal).
- Cohesió textual: organització interna del text escrit. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: correferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resum/recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

■ Competència i continguts sintàctics.

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques complexes pròpies de la llengua escrita, segons l'àmbit i el context comunicatiu, tant generals com específics, per expressar:

- l'entitat i les seves propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;
- la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certesa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció i altres actes de parla);
- la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació,
- condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

■ Competència i continguts lèxics.

Comprensió d'una àmplia gamma lèxica escrita d'ús general, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

■ Competència i continguts ortotipogràfics.

Comprensió dels significats generals i específics, segons el context de comunicació, associats a les convencions ortotipogràfiques de la llengua meta, incloent-hi trets de format; valors discursius dels signes tipogràfics, ortogràfics i de puntuació; adaptació ortogràfica de préstecs; variants en la representació gràfica de fonemes i sons; variants de l'alfabet o els caràcters, i els seus usos en les diverses formes.

Criteris d'avaluació.

- Té un ampli repertori de competències socioculturals i sociolingüístiques, incloent-hi aspectes sociopolítics i històrics, que li permet apreciar amb facilitat el rerefons i els trets idiosincràtics de la comunicació escrita en les cultures, les comunitats de pràctica i els grups en què s'utilitza l'idioma.
- Selecciona i aplica amb eficàcia les estratègies més adequades per comprendre el que pretén o se li requereix en cada cas, utilitzant amb habilitat les claus contextuais, discursives, gramaticals, lèxiques i ortotipogràfiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions

de l'autor, i treure'n les conclusions apropiades.

- Identifica amb rapidesa el contingut i la importància de textos sobre una sèrie àmplia de temes professionals o acadèmics i decideix si són oportunes una lectura i una anàlisi més profundes.
- Cerca amb rapidesa en textos extensos i complexos per localitzar-hi detalls rellevants.
- Reconeix, segons el context, el gènere i el tipus textuals específics, la intenció i significació d'una varietat àmplia d'exponents de les funcions comunicatives o actes de parla, tant indirectes com directes, en una varietat àmplia de registres (familiar, informal, neutre, formal).
- Pot localitzar informació o seguir el fil de l'argumentació en un text d'estructura discursiva complexa o que no està estructurat perfectament, o en el qual les relacions i connexions no estan expressades, o no sempre s'expressen, de manera clara i amb marcadors explícits.
- Domina un ampli repertori lèxic escrit, reconeix una gran diversitat d'expressions idiomàtiques i col·loquials i aprecia connotacions i matisos subtils de significat, encara quea vegades pot ser que necessiti consultar un diccionari, bé de caràcter general o bé especialitzat.
- Comprèn els significats i les funcions associats a una gamma àmplia d'estructures sintàctiques pròpies de la llengua escrita segons el context i gènere i tipus textuals, incloent-hi variacions sintàctiques de caràcter estilístic (p. e. inversió o canvi de l'ordre de paraules)
- Comprèn les intencions comunicatives que són subjacents després de l'ús d'una gamma àmplia de convencions ortotipogràfiques de la llengua meta, tant en suport paper com digital.

4.4.4. Activitats de producció i coproducció de textos escrits.

Objectius.

- Prendre notes detallades durant una conferència, un curs o un seminari que tracti de temes de la seva especialitat, o durant una conversa formal, una reunió, una discussió o un debat animats en l'entorn professional, transcrivint la informació de manera tan precisa i pròxima a l'original que les notes també podrien ser útils per a altres persones.
- Escriure correspondència personal, en qualsevol suport, i comunicar-se en fòrums virtuals, expressant-se amb claredat, detall i precisió, i relacionant-se amb els destinataris amb flexibilitat i eficàcia, incloent-hi usos de caràcter emocional, al·lusiu i humorístic.
- Escriure, amb la correcció i formalitat degudes, i independentment del suport, correspondència formal dirigida a institucions públiques o privades en què, p. e., es fa una reclamació o demanda complexa, o s'expressen opinions a favor o en contra d'alguna cosa, aportant informació detallada i esgrimint els arguments pertinents per refermar o rebatre postures.
- Escriure informes, memòries, articles, assajos o altres tipus de text sobre temes complexos en entorns de caràcter públic, acadèmic o professional, clars i ben estructurats, remarcant-ne les idees principals, ampliant amb una certa extensió, defensant punts de vista amb idees complementàries, motius i exemples adequats i acabant amb una conclusió apropiada.

Competències i continguts.**■ Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics.**

Bon domini de coneixements, destreses i actituds necessaris per abordar en extensió la dimensió social de l'ús de l'idioma en la producció i coproducció de textos escrits, incloent-hi marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres i dialectes.

■ Competència i continguts estratègics.

Aplicació flexible i eficaç de les estratègies més adequades en cada cas per elaborar una gamma àmplia de textos escrits complexos ajustats al seu context específic, planificant el missatge i els mitjans en funció de l'efecte sobre el receptor.

■ Competència i continguts funcionals.

Acompliment de les funcions comunicatives o actes de parla següents, mitjançant els exponents escrits de les funcions esmentades més adequats per a cada context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en una varietat àmplia de registres (familiar, informal, neutre, formal):

- Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió,
- la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.
- Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faci o no faci alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.
- Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es fan per establir o mantenir el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.
- Funcions o actes de parla expressius, amb què s'expressen actituds i sentiments davant situacions

determinades: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterès i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estimació, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retreure.

■ Competència i continguts discursius.

Coneixement i construcció de models contextuals i patrons textuais complexos propis de la llengua escrita, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat:

- Coherència textual: adequació del text escrit al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context espaciotemporal: referència espacial, referència temporal).
- Cohesió textual: organització interna del text escrit. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: correferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resum/recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

■ Competència i continguts sintàctics.

Coneixement, selecció en funció de la intenció comunicativa segons l'àmbit i el context, tant general com específic, i ús d'estructures sintàctiques complexes pròpies de la llengua escrita per expressar:

- l'entitat i les seves propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;
- la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació);
- factualitat, certesa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció i altres actes de parla);
- la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions; estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació,

- condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

■ Competència i continguts lèxics.

Utilització correcta, i adequada al context, d'una àmplia gamma lèxica escrita d'ús general, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

■ Competència i continguts ortotipogràfics.

Utilització correcta, i adequada al context, de les convencions ortotipogràfiques de la llengua meta, incloent-hi trets de format; valors discursius dels signes tipogràfics, ortogràfics i de puntuació; adaptació ortogràfica de préstecs; variants en la representació gràfica de fonemes i sons; variants de l'alfabet o els caràcters, i els seus usos en les diverses formes.

Criteris d'avaluació.

- Adapta el que diu i els mitjans d'expressar-ho a la situació, al receptor, al tema i tipus de text, i adopta un nivell de formalitat adequat a les circumstàncies, aplicant els seus coneixements i competències socioculturals i sociolingüístics amb facilitat per establir diferències de registre i estil, i per adequar amb eficàcia el text escrit a les convencions establertes en les cultures i comunitats de llengua meta respectives, elegint una formulació apropiada entre una àmplia sèrie d'elements lingüístics per expressar-se amb claredat i sense haver de limitar el que vol dir.
- Aplica amb desimboltura les estratègies més adequades per elaborar els diferents textos escrits complexos que li demana el context específic, i planifica el que és necessari dir i els mitjans per dir-ho considerant l'efecte que pot produir en el lector.
- Utilitza els exponents escrits de les funcions comunicatives més apropiats per a cada context, tant a través d'actes de parla indirectes com directes, en una varietat àmplia de registres (familiar, informal, neutre, formal).
- Mostra un control de les estructures organitzatives textuais i els mecanismes complexos de cohesió del text escrit i pot il·lustrar els seus raonaments amb exemples detallats i precisar les seves afirmacions i opinions d'acord amb les seves diverses intencions comunicatives encada cas.
- Utilitza una gamma àmplia d'estructures sintàctiques que li permeten expressar-se per escrit amb precisió i manté un grau alt de correcció gramatical de manera consistent; els errors són escassos i pràcticament inapreciables.
- Té un ampli repertori lèxic escrit que inclou expressions idiomàtiques i col·loquialismes i que li permet mostrar un grau alt de precisió, superar amb desimboltura les seves deficiències mitjançant circumloquis i no cometre més que rellicades petites i esporàdiques en l'ús del vocabulari.
- Utilitza les convencions ortotipogràfiques pròpies de la llengua meta per produir textos escrits en què l'estructura, la distribució en paràgrafs i la puntuació són consistents i pràctiques i en

què l'ortografia és correcta, llevat de reliscades tipogràfiques de caràcter esporàdic.

4.4.5. Activitats de mediació.

Objectius.

- ▶ Traslladar oralment en un nou text coherent, parafrasejant-los o resumint-los, informació, opinions i arguments continguts en textos escrits o orals llargs i minuciosos de caràcter divers i procedents de diverses fonts (p. e. assajos o conferències).
- ▶ Fer una interpretació consecutiva en xerrades, reunions, trobades o seminaris relacionats amb l'especialitat pròpia, amb fluïdesa i flexibilitat, transmetent la informació important en els seus termes propis.
- ▶ Mitjançar amb fluïdesa i eficàcia entre parlants de la llengua meta o de diferents llengües sobre temes tant relacionats amb els camps d'interès personal o de l'especialització pròpia com de fora dels camps esmentats (p. e. en reunions, seminaris, taules rodones, o en situacions potencialment conflictives), tenint en compte les diferències i les implicacions sociolingüístiques i socioculturals d'aquestes i reaccionant en conseqüència, transmetent, de manera clara i concisa, informació significativa, i formulant les preguntes i fent els comentaris pertinents amb la finalitat d'obtenir els detalls necessaris o comprovar suposades inferències i significats implícits.
- ▶ Prendre notes escrites per a tercers, recollint, amb la precisió deguda, informació específica i rellevant continguda en textos escrits complexos, encara que estiguin estructurats clarament, sobre temes d'interès personal o del camp d'especialització propi en els àmbits acadèmic i professional.
- ▶ Prendre notes escrites detallades per a tercers, amb la precisió necessària i una bona estructuració, durant una conferència, una entrevista, un seminari, una reunió o un debat clarament estructurats, articulats a una velocitat normal en una varietat de la llengua o en un accent amb els quals s'estigui familiaritzat, i sobre temes complexos i abstractes, tant fora com dins del camp d'interès o especialització propi, seleccionant quina informació i quins arguments rellevants es consignen a mesura que es desenvolupa el discurs.
- ▶ Traslladar per escrit en un text coherent nou, parafrasejant-los o resumint-los, informació, opinions i arguments continguts en textos orals o escrits llargs i minuciosos de caràcter divers i procedent de diverses fonts (p. e. diferents mitjans de comunicació, diversos textos acadèmics o diversos informes o altres documents de caràcter professional).
- ▶ Resumir, comentar i analitzar per escrit els aspectes principals, la informació específica rellevant i els diferents punts de vista continguts en notícies, articles sobre temes d'interès general, entrevistes o documentals que contenen opinions, arguments i anàlisi.
- ▶ Traduir fragments, rellevants respecte a activitats de l'interès propi en els àmbits personal, acadèmic o professional, de textos escrits com ara correspondència formal, informes, articles o assajos.

■ Competència i continguts interculturals.

Bon domini dels coneixements, les destreses i les actituds interculturals que permetin portar a terme activitats de mediació amb facilitat i eficàcia: consciència de l'alteritat; consciència sociolingüística;

coneixements culturals específics; observació; escolta, avaluació; interpretació; posada en relació; adaptació; imparcialitat; metacomunicació; respecte; curiositat; obertura de mires; tolerància.

Criteris d'avaluació.

- Té un coneixement ampli i concret dels aspectes socioculturals i sociolingüístics propis de les cultures i les comunitats de pràctica en què es parla l'idioma, incloses les subtils i implicacions de les actituds que reflecteixen els usos i els valors d'aquestes, i les integra amb facilitat en la seva competència intercultural juntament amb les convencions de les seves pròpies llengües i cultures, la qual cosa li permet extreure les conclusions i relacions apropiades i actuar en conseqüència, en una gamma àmplia de registres i estils, amb la flexibilitat deguda segons les circumstàncies, i amb eficàcia.
- Aplica amb desimboltura les estratègies adequades per adaptar els textos que ha de processar al propòsit, la situació, els receptors i el canal de comunicació, sense alterar la informació i les postures originals.
- Produeix un text coherent i cohesionat a partir d'una diversitat de textos font.
- Sap fer una citació i utilitza les referències seguint les convencions segons l'àmbit i el context comunicatiu (p. e. en un text acadèmic).
- Transmet amb claredat els punts destacats i més rellevants dels textos font, així com tots els detalls que considera importants en funció dels interessos i les necessitats dels destinataris.
- Gestiona amb flexibilitat la interacció entre les parts per procurar que flueixi la comunicació, indicant la seva comprensió i l'interès; elaborant, o demanant a les parts que elaborin, el que s'ha dit amb informació detallada o idees rellevants; ajudant a expressar amb claredat les postures i a desfer malentesos; tornant sobre els aspectes importants, iniciant altres temes o resumint per organitzar la discussió, i orientant-la cap a la resolució del problema o del conflicte en qüestió.

4.4.6. CONTINGUTS LINGÜÍSTICS NIVELL AVANÇAT C1

L'ORACIÓ
▪ <i>Fronting</i>: canvi en l'ordre natural dels elements per a posar èmfasi. ▪ Inversió: alteració de l'estructura habitual de l'oració. ▪ Oracions declaratives: ○ <i>Cleft sentences</i>. ○ Oracions impersonals formades per subjecte + verb passiu + infinitiu de present o perfet. ○ Oracions amb <i>there</i> per a expressar existència. ○ El·lipsi del <i>there</i> d'existència i a vegades del verb <i>to be</i>; del pronom inicial + verb auxiliar (estil informal), especialment amb verbs de processos mentals (<i>[I] hope he arrives soon.</i>); de <i>it / that (must be him)</i>; d'elements inicials en expressions comunes (<i>Good thing I'm here</i>). ▪ Oracions exclamatives: ○ <i>What</i> seguit de sintagma nominal. ○ <i>How</i> + sintagma adjectival, sintagma adverbial o proposició. ○ Dins d'oracions subordinades.

- Oracions interrogatives:
 - Emfàtiques: *Wh questions* amb *-ever*.
 - Preguntes de confirmació (*echo questions*).
 - Afegitons exclamatius.
 - Ús de la pregunta irregular amb *how come?* en estil informal.
- Oracions imperatives. Reforç i ampliació de l'imperatiu: per a oferir o convidar, de tercera persona amb *let* per a expressar permís i ordres, negació de *let*.
- Oracions desideratives. Reforç i ampliació de *wish / if only* seguit d'infinitiu, *could*, *could have* + participi passat, *would* i passat perfet.
- Oracions coordinades. Ampliació de les oracions coordinades disjuntives i adversatives. Reforç i consolidació de les conjuncions coordinants: *both ... and*; *either... or*; *neither... nor*. Elecció de diferents conjuncions segons la situació i grau de formalitat (*and / besides / in addition / furthermore / what's more / on top of that*).
- Iniciació a l'ús d'adjectius/adverbis + *as / though* + subjecte + verb en oracions emfàtiques amb inversió (*Hard as he tried, he wasn't able to get the promotion*).
- Subordinades substantives:
 - Oració substantiva d'infinitiu com a subjecte, objecte directe, atribut, aposició i complement d'un adjectiu.
 - Oració substantiva amb *-ing* com a subjecte, objecte directe, atribut i complement d'un adjectiu.
- Subordinades de relatiu:
 - Reforç de la diferència entre les oracions explicatives i les especificatives i d'oracions relatives amb *where*, *when* i *why*.
 - Ús de *-ever* en les oracions especificatives.
 - Posició de preposicions segons el grau de formalitat.
 - Oració amb *which/what* amb referència anafòrica o *comment clause*.
 - Reduïdes o el·líptiques.
- Subordinades d'estil indirecte:
 - Ampliació de verbs introductoris per a asseveracions, preguntes i respostes, i de verbs que representen característiques vocals i emocionals.
 - Verbs introductoris seguits de: *that clause*, objecte + *that clause*, infinitiu amb *to*, objecte + (not) infinitiu amb *to*, objecte + infinitiu amb *to* + complement, objecte + preposició + *-ing*.
- Expressió del temps:
 - Ampliació de les conjuncions de temps menys freqüents que indiquen accions anteriors, simultànies o posteriors: *as soon as*, *once*, *whenever*, *now that*, *the minute / moment that*, *by the time (that)*.
 - Ampliació de les conjuncions de temps menys freqüents que indiquen accions anteriors, simultànies o posteriors: *as soon as*, *once*, *whenever*, *now that*, *the minute / moment that*, *by the time (that)*, *whilst*.
 - Correlació: *hardly / scarcely... when / before*; *no sooner... than / when*.
- Expressió de la causa i la conseqüència:
 - Reforç de *so* + adjectiu / adverb + oració.
 - Reforç de *such* (+ adjectiu) + substantiu + oració (amb *that*).
 - Reforç de *too* + adjectiu (+ *for* + objecte) + oració d'infinitiu.
 - Ampliació de les oracions causals introduïdes amb *as*, *seeing (that)*, *since*.

- Ampliació de marcadors de conseqüència: *therefore, as a result, consequently*.
- Ús de formes no personals per a expressar causa.
- Ús de *given that* per a introduir una raó coneguda (estil formal): *Given that you didn't want to go, you won't object to my not inviting you*.
- Ús de *otherwise* per a expressar el que pot tindre lloc si no es compleix una condició.
- Expressió de la finalitat. Reforç d'oracions introduïdes amb *in order (not) to / that, so as(not) to, so (that)*.
- Expressió de la condició:
 - Reforç de les condicionals mixtes i altres conjuncions en lloc de *if* : *as long as, provided (that) / providing*.
 - Ampliació de l'expressió de condicions imaginàries amb *what if, say, imagine*.
 - Inversió en condicionals: amb *should* (tipus 1), *was / were* + subjecte (tipus 2), auxiliar *had* + subjecte (tipus 3).
- Expressió de la comparació:
 - Reforç de *as* com a conjunció i *like* (preposició) usats com a conjunció en la parla informal.
 - Ampliació de la comparació amb *as... as*.
 - *As if* i *as though* per a introduir el segon element d'una comparació.
- Expressió de la concessió i l'oposició:
 - Reforç i ampliació del nivell anterior: *although, even though, despite, still, whereas, while, nevertheless, conversely*, etc.
 - Ús de *no matter wh-, whatever / wherever / whoever, (and) yet, if + at least, instead, on the contrary*.
- Reforç de la veu passiva:
 - Construccions complexes i menys freqüents: modals + infinitiu simple, modals + infinitiu perfet.
 - Infinitiu passiu i continu en oració passiva.
 - Oració passiva com a complement de preposicions.
 - Oracions passives impersonals (*There are thought to be over 180 uncontacted tribes living in the Amazon region*).
 - *Have / get* + objecte + participi de passat (*They had their land stolen*).
- Altres connectors de gramàtica textual. Ampliació de connectors per a estructurar, afegir, recapitular, exemplificar, fer la transició d'un tema a un altre o introduir una ocurrència, reformular i expressar l'opinió d'altres.

EL NOM

- Plural de noms compostos.
- Consolidació del plural en préstecs amb un o dos plurals.
- Noms in comptables acabats en -s que requereixen el verb en singular o en plural.

EL PRONOM

- Pronoms possessius: ús dels pronoms possessius com a subjecte i reforç del doble genitiu.
- Pronoms reflexius: ús emfàtic i la seua col·locació en frases.
- Pronoms demostratius: ús de *that/those* en estil formal en lloc de *the one / ones*.
- Pronoms personals:
 - Reforç de *he/she* per a referir-se a animals domèstics.
 - Reforç de *she* per a motos, cotxes, vaixells.

- It en les *cleft* sentences amb funció emfàtica.
- Reforç del it anticipatori quan l'objecte d'un verb és un infinitiu o una oració i el complement d'aquest siga un adjectiu: *We found it boring to listen to him.*
- *We / you* quan precedeixen immediatament noms.
- Ús de *they, them, their* per a referir-se, en estil més informal, a persones quan no es coneixel seu gènere (especialment darrere de paraules com *person, anybody, someone, whoever*, etc.).

L'ARTICLE	LA PREPOSICIÓ
▪ Omissió en acrònims pronunciats com a paraula (UNESCO). Ús en acrònims pronunciats lletra a lletra: <i>(the) UN.</i> ▪ Ús de l'article indeterminat a per a fer referència a desconeguts. ▪ Reforç de l'ús de l'article determinat i indeterminat i la seua omisió.	▪ Altres preposicions i locucions prepositives (<i>per, unlike, versus, out of, despite, owing to, because of, via, whereby</i>). ▪ Locucions prepositives amb <i>which</i> i <i>when</i> en oracions de relatiu explicatives (<i>in which case, at which point, as a result of which</i>). Ordre de les preposicions en oracions passives. ▪ Preposicions posposades amb verbs (<i>abide by, account for, comply with, refrain from, blame on, boast about, glance at</i>), adjectius (<i>hooked on, keen on, fond of, excited about</i>) i substantius (<i>dependence on, trust in, ban on, threat to</i>). ▪ Locucions prepositives (<i>with regard to, with a view to, by chance, for the time being, at the end / in the end, on behalf of, off the record, on a ...-ly basis</i>).
L'ADVERBI	L'ADJECTIU
▪ Reforç i ampliació de la posició de l'adverbi en l'oració: inicial, central i final. Variació en la posició per a expressar èmfasi. ▪ Coexistència i posició en l'oració d'adverbis i complements circumstancials de freqüència, manera, lloc i temps, tenint en compte la seua extensió, així com la relació de significat entre oracions. ▪ Adverbis i locucions adverbials negatius al principi d'oració. Inversió de l'ordre subjecte- verb (<i>hardly, rarely, seldom, scarcely, barely, under no circumstances</i>). ▪ Intensificació de superlatius. ▪ Adverbis que intensifiquen adjectius en grau absolut. ▪ Adverbis que intensifiquen adjectius o adverbis per a expressar la subjectivitat, sentiments i intencions del parlant.	▪ Reforç i ampliació dels adjectius compostos, dels adjectius amb sufixos <i>-ish</i> i <i>-y</i> en contextos informals i de l'ús atributiu i predicatiu de certs adjectius. ▪ Canvi de significat de l'adjectiu en posició atributiva o predicativa. ▪ Consolidació de l'ordre de múltiples adjectius en posició atributiva d'opinió i qualitat. ▪ Reforç i ampliació de la modificació de l'adjectiu amb intensificadors i afeblidors graduables o no graduables. ▪ <i>Collocations</i> comunes d'adjectius modificats per adverbis. ▪ Reforç i ampliació del superlatiu absolut: <i>Everyone in this village has been most kind.</i> ▪ Reforç i ampliació de comparatius per a indicar increment gradual o paral·lel. ▪ Expressions idiomàtiques: <i>safe and sound.</i> ▪ Expressions idiomàtiques i comparació mitjançant l'ús d'adjectius: <i>as pretty as a picture.</i> ▪ Construccions absolutes: ús d'adjectius en oracions el·líptiques abans o després d'un substantiu/pronom: <i>Warm, funny and</i>

	<i>generous, she was well-liked by all her students.</i> Ús de superlatiu + substantiu + postmodificador (ever, possible): <i>his best show ever.</i>
EL VERB	
- Formes d'expressió del present: <i>will</i> i <i>won't</i> seguits d'infinitiu per a descriure el comportament típic d'una persona. - Formes d'expressió del passat: present simple amb verbs de comunicació i per a narrar en situacions d'informalitat. - Ús de <i>would</i> per a costums en el passat i comportaments típics negatius. - Contrast entre <i>would</i> i <i>used to</i> (verbs d'acció i estat). - Expressió del passat en el futur amb <i>will</i> + infinitiu perfet. - Expressió de futur: repàs i ampliació del futur continu i futur perfet, per a preguntar per plans i accions futures o per a deduir. - Altres formes d'expressió del futur amb certs verbs o expressions (<i>be about to, be due to, be bound to</i>). - Reforç de la veu passiva: subjecte + verb passiu + infinitiu / infinitiu perfet / infinitiu continu / infinitiu passiu (<i>passive reporting</i>). Ampliació de la veu passiva: ús impersonal amb <i>it</i> + forma passiva + <i>that</i> + verb. - Repàs de <i>get</i> i <i>have</i> amb sentit causatiu i no causatiu. - Mode subjuntiu: - Consolidació de l'ús del subjuntiu de passat amb valor hipotètic en condicions, desitjos, preferències i en l'expressió del penediment: <i>if, I'd rather, I wish, if only, suppose</i>. - Contrast d'estils: <i>I wish he were/was not married</i>. - Subjuntiu de present després de verbs, adjectius i noms que indiquen necessitat, pla o intenció en el futur. - Reconeixement del subjuntiu en expressions formulaïques. - Manera imperativa: ús enfàtic de l'imperatiu amb inclusió del subjecte. - Modalitat: - Reforç i consolidació de l'ús dels modals i de les expressions que els substitueixen en alguns temps verbals. - Significats i contrastos en el seu ús. - Modals seguits per diferents tipus d'infinitius (de perfet, continus, passius). - Ús d'estructures amb (<i>un</i>)<i>likely, be bound to</i> en oracions amb subjecte personal (<i>She's bound to get the promotion</i>). - Altres modals: <i>dare</i> i <i>need</i> com a verbs lèxics i com a verbs modals. - Formes impersonals: - Infinitiu: infinitiu en la veu passiva, infinitiu amb adverbi intercalat (<i>split infinitive</i>), infinitius posposats com a subjecte de l'oració, ús dels verbs <i>let, make, see, hear, feel, watch, notice</i> i <i>help</i> en sentit passiu amb <i>to</i>. - Gerundi: ús del gerundi amb l'article i uns altres determinants, complementació del gerundi amb possessius i amb el genitiu 's / s', contrast amb el pronom objecte seguit de gerundi. Verbs seguits de gerundi: repàs d'algunes estructures i el seu ús en sentit passiu després de <i>need, require</i> i <i>want</i>. - Participi: ús del participi en oracions passives, ús del participi perfet en oracions subordinades adverbials, oracions adverbials de participi.	

DISCURS**Adequació**

- Marcadors en funció del text i registre. Repàs i ampliació dels diferents marcadors d'iniciació: formalismes, domini en l'ús de fórmules de salutació i comiat en cartes i textos formals, així com ús de marcadors d'introducció a un tema.
- Ampliació de diferents tipus de text (tant en compressió com en expressió) de diferents registres i èmfasis en la producció de textos apropiats amb especial atenció a la importància d'utilitzar els exponents més adequats a l'interlocutor, la situació, el grau de formalitat i el propòsit de la comunicació.
- **Coherència i cohesió**
- Repàs i ampliació de diferents tipus de marcadors d'estructuració: repàs d'ordenadors d'obertura, de continuació i de tancament tractats en nivells anteriors.
- Ordre marcat davant de l'ordre normal o no marcat dels elements de l'oració: ordre dels elements del grup nominal i de verbs amb dos objectes.
- Èmfasi o realç de la informació compartida i de la informació nova amb recursos gramaticals i lèxics.
- Ús de la inversió i ordre marcat en la subordinació, oracions cleft / pseudo-cleft i oracions introduïdes per *with/without*.
- Ampliació i consolidació de l'ús de procediments gramaticals de correferència: ús de demostratius, possessius, quantificadors, indefinits, pronoms personals, adverbis, expressions adverbials i altres expressions amb valor anafòric o catafòric (*aforementioned, aforesaid, listed below, in such circumstances, the former, the latter, few / all / many such +nom*).
- Ús de marcadors del discurs per a prendre, mantindre o cedir el torn de paraula.
- Ús de procediments lèxics tals com sinònims, hiperònims i hipònims per mitjà d'un dels termes continguts en la definició.
- Ús de proformes lèxiques (*the thing is, the question is...*).
- Ús de les diferents formes d'el·lipsi.
- Marcadors en funció del text i del registre. Iniciació: formalismes, expressions formulaiques, consolidació de fórmules de salutació i comiat en cartes; introducció del tema o d'un altre nou.
- Estructuració: ordenadors d'obertura i de tancament i introductors de comentaris; digressió o reformulació, explicatius o rectificatius; distanciament i recapitulació.
- Consecució del domini dels temps verbals segons el context. Progressió en el temps, superposició d'esdeveniments, salt temporal i desplaçaments dels temps verbals.
- Coherència de la temporalitat verbal en el discurs (present, passat o futur) i de gènere.
- Concordança verbal i nominal adequada a les relacions discursives i d'estils directe i indirecte.

LÈXIC I SEMÀNTICA**Vocabulari**

- Ampliació de *collocations*: *thick accent*.
- Binomis: *peace and quiet*.
- Noms d'animals segons el gènere.
- Consolidació de diferents tipus de partitius: animals (*a pack of wolves*) i objectes (*a lump of coal*).
- Substantius onomatopèics referits a animals (*purr*), objectes (*click*), colps (*bang*) i maneres de parlar (*whisper*).
- Domini d'una varietat d'expressions per a complir les funcions que es treballen en les diferents situacions formals i informals, tant per a la llengua oral com per a la llengua escrita. Vocabulari ampli i variat de les situacions i temes treballats: variants (formal/ informal), estàndard i registres familiars o professionals.
- Consolidació dels sintagmes lexicalitzats i seqüències estereotipades.
- Col·locacions d'ús freqüent (*have one's say, bear something in mind, meet a deadline, sheer luck*) i ampliació de col·locacions amb certs verbs (*give, go, have, make, play, take*).
- Repàs i ampliació d'expressions idiomàtiques i phrasal verbs (*I have a bone to pick with you, but I don't feel like talking to you right now*).
- Repàs i ampliació de proverbis (*One rotten apple spoils the barrel*).
- Sintagmes lexicalitzats i seqüències estereotipades (*to my mind, to the best of my knowledge, in a nutshell*).
- Verbs amb una o dues partícules (*put something down to*) i expressions idiomàtiques amb aquest tipus de verbs (*put something down to sour grapes*).

Significat

- Paraules de significat obert i substitució per les corresponents precises en el context: *walk* (*stroll, saunter, wander*).
- Camps semàntics (*extravagant/generous, frugal/mean*).
- Hiperònims/hipònims de vocabulari d'ús comú (*social issues: isolation, loneliness, homelessness, gender inequality*).
- Paraules antònimes usuals (*strong-willed/weak-willed, strict/lenient*).
- Paraules pròximes que poden suposar dificultat (*comprehensive/comprehension*).
- Reconeixement dels trets lèxics i definició de paraules.
- Reconeixement de la terminologia i abreviatures en diccionaris.
- Reconeixement del llenguatge figurat (*as pleased as punch*), de certs eufemismes o expressions de cortesia (*to be in between jobs*).

- Reconeixement d'expressions aliteratives (*chit-chat, tell-tale*) i de binomials (*first and foremost*).
- Falsos amics i interferències lèxiques freqüents (*extravagant, sympathetic*).

Formació i derivació de paraules

- Abreviació mitjançant escurçament (*clipping*) i mitjançant l'ús d'acrònims.
- Consolidació i reforç de la formació de paraules mitjançant la combinació de paraules (*blending*).
- Ampliació i domini de noms compostos.
- Ús d'interjeccions (*Nonsense!, Blast!*).
- Consolidació de sigles d'ús comú i acrònims tractats en nivells anteriors en contextos específics:
- militars, mèdics, de negocis (POW, CPR, CEO).

PRONUNCIACIÓ I ORTOGRAFIA

Pronunciació

- Consolidació de la correcta distinció i articulació dels fonemes vocàlics i consonàntics.
- Atenció als fenòmens que presenten major dificultat: quantitat i qualitat en els fonemes vocàlics; fonemes consonàntics a principi i final de paraula.
- Consolidació de diftongs: diferència entre diphthongal glides : /eɪ/, /aɪ/, /ɪə/, /eə/, /aʊ/ i *centring diphthongs* (/ɪe/, /se/, /oe/). Combinació de *diphthongal glides* + /e/: /ele/, /ale/, /ɪle/, /eoe/, /aue/.
- Relaxació articulatòria en llenguatge familiar i col·loquial. *Glottal stop* (*butter, better, getting*).
- Assimilació consonàntica.
- /w/ i /j/ intervocàlica en discurs ràpid.
- Consolidació dels processos propis de la llengua que presenten major dificultat en la pronunciació: *consonant clusters*; r final de paraula; so /e/ en síl·labes àtones i en formes àtones d'articles, pronoms, preposicions, conjuncions i verbs auxiliars i modals.
- Consolidació de la correspondència entre fonemes i lletres/signes. Reconeixement de la representació fonètica en el diccionari.
- Consolidació de l'entonació. Reforç i ampliació dels patrons característics de l'entonació: ascendents, descendents i mixtos. Entonació expressiva. Entonació per a les funcions comunicatives treballades en els diferents tipus d'oracions.
- Entonació descendent per a mostrar acord total (*definite agreement*) i ascendent per a expressar acord parcial (*hesitant agreement*). Entonació ascendent per a donar consell demanera

no impositiva i ús de les formes febles dels modals *must* / mest/ o /mes/ i de *should* / fed/.

- Síl·labes accentuades i no accentuades. Reconeixement i producció dels fenòmens més característics: *intrusive r*.
- Consolidació de paraules amb grafies similars la pronunciació diferent de les quals produeix confusió: (*rise/raise*, *breathe/breath*). Homòfons (*bear/bare*, *sweet/suite*). Homògrafs *tear/tear* > /ete//tue/; *wind/wind* > /wind//waɪnd/.

Ortografia

- Consolidació de la correspondència entre fonemes i lletres (vegeu nivells anteriors): diferents patrons d'agrupació de lletres. Insistència en els casos en els quals una mateixa agrupació de lletres es correspon amb diferents fonemes i en els casos en què un mateix fonema es representa amb diferents agrupacions de lletres.
- Reduplicació de consonants finals o inclusió d'altres lletres en afegir sufixos.
- Consolidació de l'ortografia de paraules estrangeres. Accent gràfic en préstecs d'altres idiomes.
- Usos discursius dels diferents tipus de lletra (normal, cursiva, negreta, subratllat).
- Expressió de xifres i números: casos d'escriptura de les quantitats en xifres i en lletra.
- Insistència en la puntuació: presència i absència de punt en titulars i títols, quantitats, dates, etc.; coma en aclariments i incisos que no constitueixen la idea principal de la frase, en oracions de relatiu explicatives i després d'oració subordinada al començament de frase; absència de coma entre oracions coordinades excepte quan hi ha canvi de subjecte; ús de coma en enumeracions i seqüències d'esdeveniments, etc.; punt i coma per a separar dues frases estretament relacionades quant a significat; dos punts per a començar una enumeració o per a aclariments.
- Signes de puntuació menys freqüents: punts suspensius, cometes, parèntesis, claudàtors, dos punts, apòstrof, guió, ratlla.
- Signes d'Internet (@) i telèfons (#).

4.5. NIVELL AVANÇAT C2

Els ensenyaments de Nivell Avançat C2 tenen per objecte capacitar a l'alumnat per a comunicar-se sense cap dificultat, i amb un grau de qualitat com pot observar-se en un parlant culte, en situacions d'alta complexitat en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, entre altres cursar estudis al més alt nivell, inclosos programes de postgrau i doctorat, o participar activament i amb soltesa en la vida acadèmica (tutories, seminaris, conferències internacionals); liderar equips interdisciplinaris en projectes complexos i exigents, o negociar i persuadir amb eficàcia a nivell d'alta direcció en entorns professionals internacionals.

Per a això, l'alumnat haurà d'adquirir les competències que li permeten utilitzar l'idioma amb total

naturalitat per a participar en tota mena de situacions, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, que requerisquen comprendre, produir, coproduir i processar una àmplia gamma de textos orals i escrits extensos i complexos, que versen sobre temes tant abstractes com concrets de caràcter general i especialitzat, tant fora com dins del propi camp d'especialització, en una gran varietat d'accents, registres i estils, i amb un ric repertori lèxic i estructural que incloga expressions idiomàtiques, col·loquials, regionals i especialitzades i permeta apreciar i expressar subtils matisos de significat.

Una vegada adquirides les competències corresponents al Nivell Avançat C2, l'alumnat ha de ser capaç de:

- ▷ Comprendre amb total facilitat, sempre que dispose d'un cert temps per a habitar-se a l'accent, pràcticament a qualsevol interlocutor i qualsevol text oral, produït en viu o retransmés, independentment del canal i fins i tot en ambients amb soroll, reconeixent significats implícits i apreciant diferències subtils d'estil, fins i tot quan el text s'articula a una velocitat ràpida, present trets estructurals, lèxics o de pronunciació idiosincràtics (p. e. estructures no lineals o formats poc usuals, col·loquialismes, regionalismes, argot o terminologia desconeguda, ironia o sarcasme), i/o veure's sobre temes fins i tot aliens a la seua experiència, interès o camp acadèmic o professional o d'especialització.
- ▷ Produir i coproduir, amb naturalitat, comoditat, soltesa i fluïdesa, textos orals extensos, detallats, formalment correctes, i sovint destacables, per a comunicar-se en qualsevol mena de situació de la vida personal, social, professional i acadèmica, adaptant amb total eficàcia l'estil i el registre als diferents contextos d'ús, sense cometre errors excepte algun lapsus linguae ocasional, i mostrant gran flexibilitat en l'ús d'un ric repertori d'expressions, accents i patrons d'entonació que li permeten transmetre amb precisió subtils matisos de significat.
- ▷ Comprendre en profunditat, apreciar, i interpretar de manera crítica, amb l'ús esporàdic del diccionari, una àmplia gamma de textos extensos i complexos, tant literaris com tècnics o d'una altra índole, contemporanis o no, en els quals s'utilitzen un llenguatge especialitzat, jocs de paraules, una gran quantitat d'argot, col·loquialismes, expressions idiomàtiques, regionalismes o altres trets idiosincràtics, i que puguen contindre judicis de valor vetllats, o en els quals gran part del missatge s'expressa d'una manera indirecta i ambigua, apreciant distincions subtils d'estil i significat, tant implícit com explícit.
- ▷ Produir i coproduir, independentment del suport, i fins i tot a velocitat ràpida en temps real, textos escrits de qualitat, exempts d'errors excepte alguna reliscada de caràcter tipogràfic, sobre temes complexos i fins i tot de tipus tècnic, amb un estil apropiat i eficaç i una estructura lògica que ajude el lector a identificar i retindre les idees i els aspectes més significatius, i en els quals transmet amb precisió subtils matisos de significat, inclosos els usos al·lusius de l'idioma.
- ▷ Mediar entre parlants de la llengua fíque o de diferents llengües per a traslladar pràcticament qualsevol classe de text oral o escrit, reconeixent significats implícits i apreciant diferències d'estil, fins i tot quan el text s'articula a una velocitat molt alta o present trets estructurals, lèxics o de pronunciació o d'escriptura idiosincràtics (p. e. regionalismes, llenguatge literari, o lèxic especialitzat), tot això sense dificultat, adaptant amb total eficàcia l'estil i registre als diferents contextos d'ús i mostrant una riquesa d'expressió i un accent i entonació que permeten transmetre amb precisió subtils matisos de significat.

OBJECTIUS, CONTINGUTS, COMPETÈNCIES I CRITERIS D'AVALUACIÓ PER DESTRESES

4.5.1. Activitats de comprensió de textos orals

Objectius.

- ▶ Comprendre, independentment del canal i fins i tot en un ambient amb soroll, instruccions detallades i qualsevol tipus d'informació específica en declaracions i anuncis públics que tenen poca qualitat i un so distorsionat.
- ▶ Comprendre qualsevol informació tècnica complexa, com, per exemple, instruccions de funcionament, normatives o especificacions de productes, serveis o procediments de qualsevol índole, coneguts o desconeguts, i sobre tots els assumptes relacionats, directa o indirectament, amb la seua professió o les seues activitats acadèmiques.
- ▶ Comprendre conferències, xarrades, discussions i debats especialitzats, sobre temes complexos de caràcter públic, professional o acadèmic, encara que continguin una gran quantitat d'expressions col·loquials, regionalismes o terminologia especialitzada o poc habitual, entenent detalladament els arguments que s'esgrimeixen.
- ▶ Comprendre amb facilitat les interaccions complexes i els detalls de converses i debats animats i extensos entre terceres persones, fins i tot sobre temes abstractes, complexos o desconeguts, apreciament plenament els matisos, els trets socioculturals del llenguatge que s'utilitza, i les implicacions del que es diu o s'insinua.
- ▶ Comprendre converses, discussions i debats extensos i animats en els quals es participa, fins i tot sobre temes acadèmics o professionals complexos i amb els quals no s'està familiaritzat, encara que no estiguen clarament estructurats i la relació entre les idees siga solament implícita, i reaccionar en conseqüència.
- ▶ Comprendre sense esforç, i apreciar en profunditat, pel·lícules, obres de teatre o un altre tipus d'espectacles, i programes de televisió o ràdio que continguin una gran quantitat d'argot o llenguatge col·loquial, regional, o expressions idiomàtiques, identificant detalls i subtileses com a actituds i relacions implícites entre els parlants, i apreciament al·lusions i implicacions de tipus sociocultural.

Competències i continguts■ **Competència i continguts funcionals**

Comprensió de les següents funcions comunicatives o actes de parla mitjançant els exponents orals propis de cada context comunicatiu específic, fins i tot especialitzat, tant a través d'actes de parla indirectes com directes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne):

- Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; postil·lar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesi; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'ofertament, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.

- Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faça o no faça alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demandar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir a algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; intimidar; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faça alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre a algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.
- Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es realitzen per a establir o mantindre el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condolença; felicitar; fer compliments; insultar; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar a algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.
- Funcions o actes de parla expressius, amb els quals s'expressen actituds i sentiments davant determinades situacions: acusar; defensar; e expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterès i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estima, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retraure.

■ Competència i continguts discursius

Coneixement i comprensió d'una àmplia gamma de models contextuais i patrons textuais complexos propis de la llengua oral monològica i dialògica, en diverses varietats de la llengua i en qualsevol registre, apreciament un ric repertori de recursos de producció i processament de textos ajustats a contextos específics, fins i tot especialitzats:

- Coherència textual: adequació del text oral al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context spatiotemporal: referència espacial, referència temporal).
- Cohesió textual: organització interna del text oral. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: correferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resumeixen / recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual

■ Competència i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques formal i conceptualment complexes pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i context comunicatius, tant generals com específics, per a expressar:

- L'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa), i quantitat (número, quantitat i grau)];

- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, adreça, destinació, distància, i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, duració, freqüència) i les relacions temporals
- (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu, i causatiu;
- la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció, i altres actes de parla);
- la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat, i correlació.

■ Competència i continguts lèxics

Comprensió d'una rica gamma lèxica oral d'ús general, i més especialitzat dins de les pròpies àrees d'interès, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot, i apreciació dels nivells connotatius del significat.

■ Competència i continguts fonètic-fonològics

Percepció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús general en diverses varietats de la llengua, i en entorns específics segons l'àmbit i context comunicatius, i comprensió dels diversos significats i intencions comunicatives associats a aquests, incloent variants de sons i fonemes vocàlics i consonàntics i les seues respectives combinacions, variants de processos fonològics d'ensordiment, sonorització, assimilació, elisió, palatalització, nasalització, epèntesi, alternança vocàlica i uns altres, i canvis d'accent i tonicitat en l'oració amb implicacions sintàctiques i comunicatives.

Criteris d'avaluació

- Aprecia en profunditat les implicacions socioculturals del que es diu i de la manera de dir-ho, i pot reaccionar en conseqüència.
- Reconeix amb facilitat els usos emocional, humorístic i al·lusiú de l'idioma, apreciament diferents varietats de la llengua i canvis de registre i d'estil.
- Aprecia matisos com la ironia o el sarcasme i saca les conclusions apropiades de l'ús que es fa d'aquests.
- Selecciona i aplica amb eficàcia les estratègies més adequades per a comprendre el que pretén o se li requereix en cada cas, utilitzant amb habilitat les claus contextuais, discursives, gramaticals, lèxiques i fonètic-fonològiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i traure les conclusions apropiades.
- Pot localitzar informació o seguir el fil de l'argumentació en un text oral d'estructura discursiva

complexa o que no està perfectament estructurat, o en el qual les relacions i connexions no estan expressades, o no sempre s'expressen, de manera clara i amb marcadors explícits.

- Reconeix, segons el context i el gènere i el tipus textuals específics, la intenció i significació d'una rica gamma d'exponents orals complexos de les funcions comunicatives o actes de parla, tant indirectes com directes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne).
- Identifica els significats i funcions associats a una rica gamma d'estructures sintàctiques pròpies de la llengua oral segons el context i gènere i tipus textuals, incloent variacions sintàctiques de caràcter estilístic (p. e. pregunta retòrica).
- Aprecia els nivells connotatius del significat i té un bon domini d'un repertori lèxic de recepció oral molt ampli que inclou termes especialitzats, expressions idiomàtiques i col·loquials, regionalismes i argot.
- Reconeix jocs de paraules i figures estilístiques (p. e. metàfora), i pot jutjar la seua funció dins del text i respecte al context.
- Manifesta una capacitat de percepció, sense tot just esforç, de les varietats fonètic-fonològiques estàndard pròpies de la llengua fide, i reconeix els matisos subtils de significat i les diverses intencions pragmàtiques (cortesia, humor, ironia, sarcasme i unes altres) associats als diferents patrons d'entonació segons el context comunicatiu específic.

4.5.2. Activitats de producció i coproducció de textos orals

Objectius

- Fer declaracions públiques amb fluïdesa i flexibilitat usant certa entonació per a transmetre amb precisió matisos subtils de significat.
- Realitzar presentacions convincents davant col·legues i experts, i pronunciar conferències, ponències i xarrades, extenses, ben estructurades, i detallades, sobre temes i assumptes públics o professionals complexos, demostrant seguretat i adaptant el discurs amb flexibilitat per a adequar-lo a les necessitats dels oïdors, i manejant amb habilitat i enfrontant-se amb èxit a preguntes difícils, imprevisibles, i fins i tot hostils, d'aquests.
- Pronunciar conferències o impartir seminaris sobre temes i assumptes acadèmics complexos, amb seguretat i de manera eloqüent a un públic que no coneix el tema, adaptant-se a cada auditori i desembolicant-se sense cap dificultat davant qualsevol pregunta o intervenció de membres de l'audiència.
- Participar amb total soltesa en entrevistes, com a entrevistador o entrevistat, estructurant el que diu i desembolicant-se amb autoritat i amb total fluïdesa, mostrant domini de la situació, i capacitat de reacció i improvisació.
- Realitzar i gestionar, amb total eficàcia, operacions i transaccions complexes, fins i tot delicades, davant institucions públiques o privades de qualsevol índole, i negociar, amb arguments ben organitzats i persuasius, les relacions amb particulars i entitats i la solució dels conflictes que pogueren sorgir d'aquestes relacions.

- Conversar còmoda i adequadament, sense cap limitació, en tota mena de situacions de la vida social i personal, dominant tots els registres i l'ús apropiat de la ironia i l'eufemisme.
- Participar sense cap dificultat i amb fluïdesa en reunions, seminaris, discussions, debats o col·loquis formals sobre assumptes complexos de caràcter general o especialitzat, professional o acadèmic, fins i tot si es duen a terme a una velocitat molt ràpida, utilitzant arguments clars i persuasius, matisant amb precisió per a deixar clars els seus punts de vista, i sense cap desavantatge respecte als parlants nadius.

Competències i continguts

■ Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Domini de coneixements, destreses i actituds necessaris per a abordar en extensió la dimensió social de l'ús de l'idioma en la producció i coproducció de textos orals, incloent marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres, dialectes i accents.

■ Competència i continguts estratègics

Domini de les estratègies discursives i de compensació que permeten expressar el que es vol dir sense cap limitació, adequant amb eficàcia el discurs a cada situació comunicativa específica de caràcter complex.

■ Competència i continguts funcionals

Realització de les següents funcions comunicatives o actes de parla, mitjançant exponents complexos orals d'aquestes funcions, adequats a cada context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla indirectes com directes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne):

- Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; postillar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesi; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.
- Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faça o no faça alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demandar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir a algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faça alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre a algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.
- Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es realitzen per a establir o mantindre el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condolença; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i

presentar a algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.

- Funcions o actes de parla expressius, amb els quals s'expressen actituds i sentiments davant determinades situacions: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterès i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estima, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retraure.

■ Competència i continguts discursius

Coneixement i construcció de models contextuais i patrons textuais complexos propis de la llengua oral monològica i dialògica, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat:

- Coherència textual: adequació del text oral al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context spatiotemporal: referència espacial, referència temporal).
- Cohesió textual: organització interna del text oral. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: correferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resumeixen / recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

■ Competència i continguts sintàctics

Coneixement, selecció en funció de la intenció comunicativa segons àmbit i context tant general com específic, i ús d'estructures sintàctiques complexes pròpies de la llengua oral per a expressar:

- L'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa), i quantitat (número, quantitat i grau)];
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, adreça, destinació, distància, i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, duració, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu, i causatiu;
- la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certesa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció, i altres actes de parla);
- la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat, i correlació.

■ Competència i continguts lèxics

Coneixement i utilització correcta, i adequada al context, d'una rica gamma lèxica oral de caràcter general, i més especialitzat dins de les pròpies àrees d'interès, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

■ Competència i continguts fonètic-fonològics

Selecció, segons la intenció comunicativa, i producció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús general en diverses varietats de la llengua, i en entorns específics segons l'àmbit i context comunicatius, i transmissió dels diversos significats i intencions comunicatives associats a aquests, incloent variants de sons i fonemes vocàlics i consonàntics i les seues respectives combinacions, variants de processos fonològics d'ensordiment, sonorització, assimilació, elisió, palatalització, nasalització, epèntesi, alternança vocàlica i uns altres, i canvis d'accent i tonicitat en l'oració amb implicacions sintàctiques i comunicatives per a expressar subtils matisos de significat.

Criteris d'avaluació

- Coneix en profunditat les implicacions socioculturals que pot tindre el que diu i la manera de dir-ho i actua en conseqüència, adaptant-se de manera natural a la situació i al receptor, i adoptant un nivell de formalitat adequat a les circumstàncies, comunicant-
- se amb naturalitat, eficàcia i precisió, utilitzant diferents varietats de la llengua i diferents registres segons el context específic de comunicació, i expressant matisos subtils amb l'ajuda d'una rica gamma d'expressions idiomàtiques, col·loquials, regionals i d'argot.
- Es pot expressar de forma conscientment irònica, ambigua, o humorística.
- Pot parlar sobre assumptes complexos o delicats sense resultar inconvenient.
- Utilitza correcta i adequadament tot tipus d'estratègies i recursos per a controlar i reparar el seu discurs, ajustant-los amb eficàcia, naturalitat i precisió a un context complex específic, fins i tot especialitzat.
- Sap superar les dificultats que poguera tindre amb tanta discreció que l'interlocutor a penes s'adona.
- Trau profit d'un domini ampli i fiable d'un complet repertori d'elements lingüístics per a formular pensaments amb precisió, posar èmfasi, diferenciar i eliminar l'ambigüitat, sense manifestar cap limitació del que vol dir.
- Produeix discursos clars, fluids i ben estructurats l'estructura lògica dels quals resulta eficaç i ajuda a l'oïdor a fixar-se en elements significatius i a recordar-los.
- Crea textos coherents i cohesionats fent un ús complet i apropiat d'una varietat de criteris d'organització i d'una gran diversitat de mecanismes de cohesió.
- Du a terme les funcions comunicatives o actes de parla corresponents, utilitzant els exponents d'aquestes funcions, formal i conceptualment complexos, més adequats per a cada context comunicatiu específic, fins i tot especialitzat, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne).
- Comunica amb total certesa informació complexa i detallada.
- Pot donar explicacions coherents de caràcter teòric.
- Realitza descripcions clares, fluides, elaborades i sovint destacables.
- Pot fer declaracions clares, fluides, elaborades i sovint memorables.

- Realitza narracions detallades integrant diversos temes, desenvolupant aspectes concrets, i acabant amb una conclusió apropiada.
- Presenta idees i punts de vista de manera molt flexible amb la finalitat de posar-los en relleu, diferenciar-los i eliminar l'ambigüitat.
- Argumenta sobre un assumpte complex adaptant l'estructura, el contingut i l'èmfasi amb la finalitat de convèncer de la validesa de la seua postura a diferents tipus d'oïdors i interlocutors.
- Expressa i argumenta les seues idees i opinions amb claredat i precisió, i rebut els arguments dels seus interlocutors amb soltesa i de manera convincent.
- Utilitza sense problemes les estructures gramaticals de la llengua fíque, fins i tot aquelles formals i conceptualment complexes, i amb efectes comunicatius més subtils, incloent variacions sintàctiques de caràcter estilístic (p. e. singular/plural generalitzador i de modèstia).
- Manté un consistent control gramatical sobre un repertori lingüístic complex, fins i tot quan la seua atenció se centra en altres activitats, p. e. en la planificació del seu discurs o en el seguiment de les reaccions dels altres.
- Utilitza amb consistència un vocabulari correcte i apropiat, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot, i una rica gamma d'expressions amb la finalitat d'enriquir, matisar i precisar el que vol dir, i transmet amb precisió matisos subtils de significat mitjançant l'ús d'una àmplia sèrie d'elements qualificatius i de procediments de modificació, p. e. elements que expressen grau, o clàusules que expressen limitacions.
- Substitueix una paraula que no recorda per un terme equivalent d'una manera tan subtil que a penes es nota.
- Manifesta una capacitat articulatòria segons algunes de les varietats estàndard pròpies de la llengua fíque, i ajusta l'entonació a la situació comunicativa, variant-la per a expressar matisos subtils de significat i adaptant-se als estats d'ànim i a les diverses intencions pragmàtiques (cortesia, humor, ironia, sarcasme, i unes altres).
- S'expressa amb total naturalitat, sense esforçar-se ni dubtar, mitjançant un discurs ampli i seguit amb una fluïdesa natural, i es deté només per a considerar les paraules més apropiades amb les quals expressar els seus pensaments, o per a buscar un exemple o explicació adequada.
- Pot prendre la paraula, mantindre-la i cedir-la de manera completament natural.
- Contribueix al progrés del discurs convidant a uns altres a participar, formulant preguntes o plantejant qüestions per a abundar en els temes tractats o altres nous, desenvolupant o aclarint aspectes del que s'ha dit pels interlocutors, i fent un resum de les postures i els arguments d'aquests i, en el seu cas, dels seus propis.

4.5.3. Activitats de comprensió de textos escrits

Objectius

- Comprendre sense dificultat qualsevol tipus d'informació pública, instrucció, o disposició que puga interessar a un mateix o a tercers, incloent els seus aspectes subtils i aquells que poden derivar-se del seu contingut.
- Comprendre detalladament la informació i les implicacions d'instruccions, normatives, ordenaments, codis, contractes, o altres textos legals complexos concernents al món professional o acadèmic en general i al propi camp d'especialització en particular.

- ▶ Comprendre en profunditat i detall tot tipus de text producte de l'activitat professional o acadèmica, p. e. actes, resums, conclusions, informes, projectes, treballs de recerca, o qualsevol document d'ús intern o de difusió pública corresponent a aquests àmbits.
- ▶ Comprendre informació detallada en textos extensos i complexos en l'àmbit públic, social i institucional (p. e. informes que inclouen dades estadístiques), identificant actituds i opinions implícites en el seu desenvolupament i conclusions, i apreciant les relacions, al·lusions i implicacions de tipus sociopolític, socioeconòmic, o sociocultural.
- ▶ Comprendre detalladament i en profunditat, i interpretar de manera crítica, la informació, idees i implicacions de qualsevol mena de material bibliogràfic de consulta o referència de caràcter especialitzat acadèmic o professional, en qualsevol suport.
- ▶ Comprendre tot tipus de publicacions periòdiques de caràcter general, o especialitzat dins de la pròpia àrea professional, acadèmica o d'interès.
- ▶ Comprendre sense dificultat les idees i postures expressades en editorials, articles de fons, ressenyes i crítiques, o altres textos periodístics de certa extensió, tant de caràcter general com especialitzat, i en qualsevol suport, en els quals gran part del missatge s'expressa d'una manera indirecta o ambigua, o que contenen nombroses al·lusions, o judicis de valor vetllats.
- ▶ Comprendre amb facilitat i detalladament qualsevol tipus de correspondència personal, i formal de caràcter públic, institucional, acadèmic, o professional, inclosa aquella sobre assumptes especialitzats o legals, identificant matisos com ara les actituds, els nivells de formalitat i les postures, tant implícites com explícites, dels remitents.
- ▶ Comprendre sense dificultat, i interpretar de manera crítica, textos literaris extensos de qualsevol gènere, tant clàssics com contemporanis, apreciant recursos literaris (símls, metàfores, etc.), trets d'estil, referències contextuais (culturals, sociopolítiques, històriques, o artístiques), així com les seues implicacions.

Competències i continguts

■ Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Domini dels coneixements, destreses i actituds necessaris per a abordar la dimensió social de l'ús de l'idioma en la comprensió de textos escrits, i apreciació de les subtils i implicacions dels aspectes socioculturals de la comunicació escrita, incloent els usos emocional, al·lusiu i humorístic de l'idioma, la qual cosa suposa reconèixer i comprendre les intencions comunicatives d'una àmplia gamma de marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres, i dialectes, i una gran diversitat d'expressions idiomàtiques, col·loquials, regionals i d'argot.

■ Competència i continguts estratègics

Selecció i aplicació eficaç de les estratègies més adequades per a comprendre el que es pretén o es requereix en cada cas, i utilització de les claus contextuais, discursives, gramaticals, lèxiques i ortotipogràfiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i traure les conclusions apropiades.

■ Competència i continguts funcionals

Comprensió de les següents funcions comunicatives o actes de parla mitjançant els exponents escrits d'aquestes funcions segons el context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla indirectes com directes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne):

- Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la

conjectura: afirmar; anunciar; postil·lar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesi; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.

- Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'ofertament, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.
- Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faça o no faça alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demandar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir a algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; intimidar; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faça alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre a algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.
- Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es realitzen per a establir o mantindre el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condolença; felicitar; fer compliments; insultar; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar a algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.
- Funcions o actes de parla expressius, amb els quals s'expressen actituds i sentiments davant determinades situacions: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterès i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estima, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retraure.

■ Competència i continguts discursius

Coneixement i comprensió de models contextuais i patrons textuais complexos propis de la llengua escrita, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat:

- Coherència textual: adequació del text escrit al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context spatiotemporal: referència espacial, referència temporal).
- Cohesió textual: organització interna del text escrit. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: correferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resumeixen / recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

■ Competència i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques complexes pròpies de la llengua escrita, segons l'àmbit i context comunicatius, tant generals com específics, per a expressar:

- L'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa), i quantitat (número, quantitat i grau)];
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, adreça, destinació, distància, i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, duració, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu, i causatiu;
- la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció, i altres actes de parla);
- la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat, i correlació.

■ Competència i continguts lèxics

Comprensió d'una rica gamma lèxica escrita d'ús general, i més especialitzat dins de les pròpies àrees d'interès, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

■ Competència i continguts ortotipogràfics

Comprensió dels significats generals i específics, segons el context de comunicació, associats a les convencions ortotipogràfiques de la llengua fide, incloent trets de format; valors discursius dels signes tipogràfics, ortogràfics i de puntuació; adaptació ortogràfica de préstecs; variants en la representació gràfica de fonemes i sons; variants de l'alfabet o els caràcters, i els seus usos en les diverses formes.

Criteris d'avaluació

- Aprecia en profunditat les implicacions socioculturals del que llig i de les seues maneres d'expressió, i pot reaccionar en conseqüència.
- Reconeix amb facilitat els usos emocional i al·lusi de l'idioma, apreciand diferents varietats de la llengua i canvis de registre i d'estil.
- Aprecia matisos com la ironia o el sarcasme i saca les conclusions apropiades de l'ús que es fa d'aquests.
- Selecciona i aplica amb eficàcia les estratègies més adequades per a comprendre el que pretén o se li requereix en cada cas, utilitzant amb habilitat les claus contextuais, discursives, gramaticals, lèxiques i ortotipogràfiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i traure les conclusions adequades.

- Pot accedir a qualsevol font d'informació escrita amb rapidesa i fiabilitat.
- Pot avaluar, de manera ràpida i fiable, si les fonts són o no rellevants per a la fi o la tasca en qüestió.
- Pot localitzar informació rellevant, així com comprendre el seu tema, contingut i orientació, a partir d'una lectura ràpida del text.
- Cerca amb rapidesa en textos extensos i complexos de diversos tipus, inclosos els menys habituals, i pot llegir textos de manera paral·lela per a integrar informació continguda en aquests.
- Utilitza sense dificultat diccionaris monolingües de la seua àrea d'especialització (medicina, economia, dret, etc.).
- Reconeix, segons el context, el gènere i el tipus textuals específics, la intenció i significació d'una rica gamma d'exponents complexos de les funcions comunicatives o actes de parla, tant indirectes com directes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne).
- Comprèn els significats i funcions associats a una rica gamma d'estructures sintàctiques pròpies de la llengua escrita segons el context i gènere i tipus textuals, incloent variacions sintàctiques de caràcter estilístic (p. e. metàfora gramatical).
- Aprecia els nivells connotatius del significat i té un bon domini d'un repertori lèxic de lectura molt ampli que inclou termes especialitzats, expressions idiomàtiques i col·loquials, regionalismes i argot.
- Reconeix jocs de paraules i figures estilístiques (p. e. metàfora), i pot jutjar la seua funció dins del text i respecte al context.
- Comprèn les intencions comunicatives que subjauen després de l'ús d'una rica gamma de convencions ortotipogràfiques de la llengua fide, tant en suport paper com digital, de caràcter general i especialitzat.

4.5.4. Activitats de producció i coproducció de textos escrits

Objectius

- Prendre notes i anotacions detallades i fidedignes en reunions, seminaris, cursos o conferències, fins i tot mentre es continua participant activament en aquests, reflectint tant les paraules utilitzades pel parlant com les implicacions, al·lusions o inferències del que aquest diu.
- Negociar el text d'acords, resolucions, contractes o comunicats, modificant esborradors, i realitzant correcció de proves.
- Escriure ressenyes, informes o articles complexos que presenten una argumentació o una apreciació crítica de textos tècnics d'índole acadèmica o professional, d'obres literàries o artístiques, de projectes d'investigació o treball, o de publicacions i unes altres ressenyes, informes o articles escrits per uns altres.
- Escriure informes, articles, assajos, treballs de recerca i altres textos complexos de caràcter acadèmic o professional en els quals es presenta el context, el rerefons teòric i la literatura precedent; es descriuen els procediments de treball; es fa un tractament exhaustiu del tema; s'incorporen i resumeixen opinions d'uns altres; s'inclouen i avaluen informació i fets detallats, i es presenten les pròpies conclusions de manera adequada i convincent i d'acord amb les convencions, internacionals o de la cultura específica, corresponents a aquest tipus de textos.
- Escriure, independentment del suport, cartes o missatges personals en els quals s'expressa d'una manera deliberadament humorística, irònica o ambigua.
- Escriure, independentment del suport, correspondència formal complexa, clara, exempta d'errors i

ben estructurada, ja siga per a sol·licitar alguna cosa, demandar o oferir els seus serveis a clients, superiors o autoritats, adoptant les convencions estilístiques i de format que requereixen les característiques del context específic.

Competències i continguts

■ Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Domini dels coneixements, destreses i actituds necessaris, i apreciació de les subtils i implicacions dels aspectes socioculturals de la comunicació escrita, per a la producció i coproducció de textos escrits, incloent els usos emocional, al·lusiu i humorístic.

■ Competència i continguts estratègics

Aplicació natural i eficaç de les estratègies discursives i de compensació més adequades en cada cas per a elaborar una àmplia gamma de textos complexos ajustats al seu context específic, fins i tot especialitzat, planificant el missatge i els mitjans en funció de l'efecte que es vol o s'ha de produir sobre el receptor.

■ Competència i continguts funcionals

Realització de les següents funcions comunicatives o actes de parla, mitjançant els exponents escrits d'aquestes funcions més adequats per a cada context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla indirectes com directes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne):

- Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; postillar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesi; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.
- Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faça o no faça alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demandar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir a algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faça alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre a algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.
- Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es realitzen per a establir o mantindre el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condolença; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar a algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.
- Funcions o actes de parla expressius, amb els quals s'expressen actituds i sentiments davant

determinades situacions: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterès i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estima, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retraure.

■ Competència i continguts discursius

Coneixement i construcció de models contextuals i patrons textuais complexos propis de la llengua escrita, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat:

- **Coherència textual:** adequació del text escrit al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context spatiotemporal: referència espacial, referència temporal).
- **Cohesió textual:** organització interna del text escrit. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: correferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resumeixen/recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

■ Competència i continguts sintàctics

Coneixement, selecció en funció de la intenció comunicativa segons àmbit i context tant general com específic, i ús d'estructures sintàctiques complexes pròpies de la llengua escrita per a expressar:

- L'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa), i quantitat (número, quantitat i grau)];
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, adreça, destinació, distància, i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, duració, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu, i causatiu;
- la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certesa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció, i altres actes de parla);
- la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat, i correlació.

■ Competència i continguts lèxics

Utilització correcta, i adequada al context, d'una rica gamma lèxica escrita d'ús general, i més especialitzat dins de les pròpies àrees d'interès, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

■ Competència i continguts ortotipogràfics

Utilització correcta, i adequada al context, de les convencions ortotipogràfiques de la llengua fiquen, incloent trets de format; valors discursius dels signes tipogràfics, ortogràfics i de puntuació; adaptació ortogràfica de préstecs; variants en la representació gràfica de fonemes i sons; variants de l'alfabet o els caràcters, i els seus usos en les diverses formes.

Criteris d'avaluació

- Escriu textos complexos extensos i de qualitat, mostrant un domini dels recursos lingüístics que li permet expressar-se sense cap limitació, amb gran riquesa estructural i lèxica, i amb total correcció.
- Escriu textos complexos amb claredat i fluïdesa, amb un estil apropiat i eficaç i una estructura lògica que ajuden el lector a trobar les idees significatives, exempts d'errors i en els quals transmet amb precisió subtils matisos de significat, inclosos els usos al·lusius de l'idioma.
- Coneix en profunditat les implicacions socioculturals que pot tindre el que escriu i la manera de dir-ho i actua en conseqüència, adaptant-se de manera natural a la situació i al destinatari, i adoptant un nivell de formalitat adequat a les circumstàncies, comunicant-se amb naturalitat, eficàcia i precisió, utilitzant diferents varietats de la llengua i diferents registres segons el context específic de comunicació, i expressant matisos subtils amb l'ajuda d'una rica gamma d'expressions idiomàtiques, col·loquials, regionals i d'argot.
- Es pot expressar per escrit de forma conscientment irònica, ambigua, o humorística.
- Pot escriure sobre assumptes complexos o delicats sense resultar inconvenient.
- Utilitza correcta i adequadament tot tipus d'estratègies i recursos per a controlar i reparar el seu text escrit, ajustant-los amb eficàcia, naturalitat i precisió a un context complex específic, fins i tot especialitzat.
- Trau profit d'un domini ampli i fiable d'un complet repertori d'elements lingüístics per a formular pensaments amb precisió, posar èmfasi, diferenciar i eliminar l'ambigüitat, sense manifestar cap limitació del que vol dir.
- Crea textos escrits coherents i cohesionats fent un ús complet i apropiat d'una varietat de criteris d'organització i d'una gran diversitat de mecanismes de cohesió.
- Du a terme les funcions comunicatives o actes de parla corresponents, utilitzant els exponents d'aquestes funcions, formal i conceptualment complexos, més adequats per a cada context comunicatiu específic, fins i tot especialitzat, propis de la llengua escrita, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne).
- Comunica amb total certesa informació complexa i detallada.
- Pot donar explicacions coherents de caràcter teòric.
- Realitza descripcions clares i detallades, i sovint destacables.
- Realitza narracions detallades integrant diversos temes, desenvolupant aspectes concrets, i acabant amb una conclusió apropiada.
- Presenta idees i punts de vista de manera molt flexible amb la finalitat de posar-los en relleu, diferenciar-los i eliminar l'ambigüitat.

- Argumenta sobre un assumpte complex adaptant l'estructura, contingut i èmfasi amb la finalitat de convèncer de la validesa de la seua postura a diferents tipus de destinataris.
- Expressa i argumenta les seues idees i opinions amb claredat i precisió, i rebut els arguments dels seus corresponents amb soltesa i de manera convincent.
- Utilitza sense problemes i sense errors les estructures gramaticals pròpies de la llengua escrita, fins i tot aquelles formal i conceptualment complexes, i amb efectes comunicatius més subtils, incloent variacions sintàctiques de caràcter estilístic (p. e. estructures passives).
- Utilitza amb consistència un vocabulari correcte i apropiat, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot, i una rica gamma d'expressions amb la finalitat d'enriquir, matisar i precisar el que vol dir, i transmet amb precisió matisos subtils de significat mitjançant l'ús d'una àmplia sèrie d'elements qualificatius i de procediments de modificació, p. e. elements que expressen grau, o clàusules que expressen limitacions.
- Utilitza les convencions ortotipogràfiques pròpies de la llengua flique, tant de caràcter general com més específic, i fins i tot especialitzat, per a produir textos escrits exempts d'errors d'ortografia, format, estructura, distribució en paràgrafs i puntuació; si potser, pot presentar alguna reliscada tipogràfica ocasional.
- Es relaciona amb el destinatari amb total naturalitat, flexibilitat i eficàcia.

4.5.5. Activitats de mediació

Objectius

- ▶ Traslladar oralment amb la precisió necessària el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds tant implícites com explícites, així com les possibles implicacions, de textos orals o escrits d'alta complexitat estructural o conceptual, o que presenten trets idiosincràtics (regionalismes, llenguatge literari, lèxic especialitzat, etc.), identificant les diferències d'estil i registre, així com matisos d'intencionalitat.
- ▶ Parafrasejar i resumir en forma oral informació i idees provinents de diverses fonts, reconstruint arguments i fets amb la deguda precisió, de manera coherent i sense ometre detalls importants ni incloure detalls o elements innecessaris, amb naturalitat i eficàcia.
- ▶ Fer una interpretació simultània sobre una àmplia sèrie d'assumpes relacionats amb la pròpia especialitat en diversos àmbits, traslladant amb la suficient precisió subtileces de registre i estil.
- ▶ Mediar amb eficàcia i total naturalitat entre parlants de la llengua flique o de diferents llengües, en qualsevol situació, fins i tot de caràcter delicat o conflictiu, tenint en compte les diferències i les implicacions sociolingüístiques i socioculturals, i reaccionant enconseqüència.
- ▶ Prendre notes escrites detallades per a tercers, amb notable precisió i estructuració, durant una conferència, reunió, debat o seminari clarament estructurats i sobre temes complexos dins o fora del propi camp d'especialització.
- ▶ Traslladar per escrit amb la deguda precisió el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds tant implícites com explícites, així com les possibles implicacions, de textos escrits o orals d'alta complexitat estructural o conceptual, o que presenten trets idiosincràtics (regionalismes, llenguatge literari, lèxic especialitzat, etc.), identificant les diferències d'estil i registre, així com matisos d'intencionalitat.
- ▶ Parafrasejar i resumir en forma escrita, amb total correcció i eficàcia, de manera coherent i sense

incloure detalls irrelevantes, informació i idees contingudes en diverses fonts, traslladant de manera fiable informació detallada i arguments complexos.

- Traduir, amb l'ajuda de recursos específics, fragments extensos de textos estructural i conceptualment complexos, fins i tot de tipus tècnic, sobre temes generals i específics del propi interès, tant dins com fora del camp propi d'especialització, traslladant de manera fiable el contingut de la font, i respectant en la mesura del possible els seus trets característics (p. e. estilístics, lèxics, o de format).

Competència i continguts interculturals

Domini dels coneixements, destreses i actituds interculturals que permeten dur a terme activitats de mediació, fins i tot en situacions delicades o conflictives, amb total naturalitat i eficàcia: autoconsciència cultural; consciència de l'alteritat; consciència sociolingüística; coneixements culturals específics; coneixements culturals especialitzats; observació; escolta; avaluació; anàlisi; interpretació; posada en relació; adaptació (inclosa resiliència emocional); equanimitat; gestió de l'estrès; metacomunicació; resolució creativa de problemes; lideratge; respecte; empatia; curiositat; obertura de mires; assumpció de riscos; flexibilitat; tolerància; valors universals.

Criteris d'avaluació

- Aprecia en profunditat les subtils i implicacions dels aspectes socioculturals i sociolingüístics de la comunicació per a desembolicar-se de manera natural i amb comoditat en qualsevol context de mediació.
- És plenament conscient del caràcter relatiu dels usos i convencions, creences i tabús de diferents comunitats i de les seues pròpies, i pot explicar, comentar i analitzar les semblances i diferències culturals i lingüístiques de manera extensa i constructiva, així com superar possibles barreres o circumstàncies adverses en la comunicació posant en joc, de manera quasi automàtica a través de la internalització, la seua competència intercultural i les seues competències comunicatives lingüístiques.
- Es comunica eficaçment i amb la precisió necessària, apreciand, i sent capaç d'utilitzar, tots els registres, diferents varietats de la llengua, i una rica gamma de matisos de significat.
- Sap seleccionar amb gran rapidesa, i aplicar eficaçment, les estratègies de processament del text més convenients per al propòsit comunicatiu específic en funció dels destinataris i la situació de mediació (p. e. selecció, omissió, o reorganització de la informació).
- Produeix textos coherents, cohesionats i de qualitat a partir d'una gran diversitat de textos font.
- Transmet amb total certesa informació complexa i detallada, així com els aspectes més subtils de les postures, opinions i implicacions dels textos, orals o escrits, d'origen.

4.5.6. CONTINGUTS LINGÜÍSTICS NIVELL AVANÇAT C2

La següent relació de continguts lingüístics abasta els dos cursos del nivell C2 entenent que l'alumne haurà d'haver aconseguit els objectius que es descriuen en la introducció d'aquest nivell al final del segon curs. Per a això, durant el primer curs (1C2) s'introdueixen progressivament els continguts descrits, que es van ampliant i consolidant durant el segon curs (2C2).

L'ORACIÓ

- Reforç i ampliació de continguts impartits en nivells anteriors. Oració subordinada inserida dins d'una altra subordinada. *Fronting*: canvi en l'ordre natural dels elements per a donar èmfasi. Inversió: reforç i ampliació del seu ús. Alteració de l'estructura habitual de l'oració. Nominalització: ús d'un grup nominal en lloc d'un o més verbs o sintagmes adjectivals. Oracions declaratives. Reforç de les *cleft sentences* i de les oracions impersonals i oracions amb *there* (existència). Ampliació de l'el·lipsi del *there* existencial i a vegades del verb *to be*; del pronom *I* inicial / *I* inicial + verb auxiliar (estil informal), especialment amb verbs de processos mentals (*think, reckon, hope, like...*); de *it / that*; d'elements inicials en expressions comunes; negació emfàtica amb *whatever* i *whatsoever*.
- Oracions exclamatives. Reforç de *what* seguit de sintagma nominal i en oracions subordinades. Ampliació de:
 - *How* + proposició; *how* + adverb + proposició.
 - Afegitons exclamatus.
 - Exclamacions en subjuntiu.
 - Oracions amb estructura d'oració interrogativa afirmativa i negativa.
 - *So* en respostes exclamatives davant del subjecte + *to be* o verb auxiliar o modal.
- Oracions interrogatives. Reforç de l'ús de la pregunta irregular amb *how come?* en estil informal. Ampliació d'oracions interrogatives emfàtiques: *wh- questions* amb *ever / onearth* per a mostrar sorpresa o molèstia, preguntes de continuïtat o de resposta per a mostrar interès, preguntes eco, el·lipsi, *tag questions* i preguntes retòriques.
- Oracions imperatives. Ampliació de l'imperatiu:
 - Amb pronom indefinit, *everybody/somebody, etc.* en la parla informal.
 - El·lipsi del verb.
 - Respostes curtes imperatives amb el verb *to do* sense un altre verb.
 - Amb pronom de subjecte afirmatiu i negatiu per a emfatitzar. ◦ Ordres precedides d'un adverb.
- Oracions desideratives. Reforç de *wish / if only* seguit de:
 - Infinitiu com a equivalent formal de *want*.
 - *Could*.
 - *Could have + past participle. Would* per a expressar el desig que algú canvie el seu comportament. ◦ *Past perfect*.
- Oracions coordinades. Reforç de les oracions coordinades disjuntives i adversatives. Subordinades substantives. Ampliació de l'oració substantiva introduïda per *that* en funció de subjecte (*That the exam has been called off has relieved the students*) i aposició (*Your excuse, that they probably wouldn't accept, was unnecessary*); d'oracions apositives amb substantius abstractes com *fact, proposition, reply, remark, answer, evidence, etc.*; de l'oració d'infinitiu amb *for* + subjecte en l'oració d'infinitiu; de l'oració amb *-ing*.
- Subordinades de relatiu. Reforç i ampliació de continguts referenciats en nivells anteriors. Ampliació de l'adverb relatiu *whereby*. Reduced relative clauses amb participi i infinitiu amb *to* (*Homeowners living close to the main road are in favour of a bypass*).
- Subordinades d'estil indirecte. Ampliació de verbs introductoris per a asseveracions, preguntes i respostes i de verbs que representen característiques vocals i emocionals, així com de verbs amb prefix (*blurt out, reel off, spell out*).
- Expressió de la causa i la conseqüència. Ampliació de les oracions causals introduïdes per: *in that, insofar as, with* (informal) i *for* (només formal). Ampliació de marcadors de conseqüència: *somehow (for some reason or other), thus, hence, accordingly, in the light of this*.
- Expressió de la finalitat. Reforç i ampliació d'oracions introduïdes amb *for fear (that); in case; lest* (formal / arcaic); *with a view to + -ing*; (propòsit negatiu) *prevent* + nom / pronom (+ *from*) + *-ing*.
- Expressió de la condició. Reforç de les següents estructures:
 - Inversió en oracions condicionals (expressió de condicions imaginàries amb *what if, say, imagine*).

- Condicionals mixtos.
- Ús de *should, were to, happen to, if it were not for, if it hadn't been for* per a expressar una cosa poc probable.
- Estructures amb inversió verb + subjecte.
- Omissió de *if* (*Were it not for his help, I wouldn't have got that job*).
- Ampliació d'expressions de condició amb un nombre creixent de conjuncions alternatives i condició implícita: *in the event that, otherwise, on condition that, so long as*.
- Condicionals retòriques:
 - Ús de *will / would* en la subordinada amb *if* per a expressar una petició cortesa.
 - Condicionals tipus 3 amb locucions prepositives i formes no personals en lloc de *if*.
 - *Whether or not* per a introduir condicions alternatives en estil formal.
 - Expressions habituals amb *if*: *if I may say so...*
 - Ús de *shall* en la proposició principal per a parlar de conseqüències inevitables. ◦ Ús de *will* i *would* per a expressar cortesia o èmfasi.
- Expressió de la comparació. Reforç del nivell anterior. *So* + adjectiu + *a* + substantiu (*He expected nothing from so mean a man*). *As if* seguit d'oració en forma no personal. Ordre de *as / not as / not so* + adjectiu + *a/an* + substantiu + *as* (*It was as wonderful a party as anyone could ever think of*). Posició inicial de l'oració amb *as* correlativa amb oració introduïda per *so* (*As a mother loves her child, so she loved him*). Posició inicial de l'oració amb *as*, correlativa o no, amb oració introduïda per *so* per a expressar tendència.
- Expressió de la concessió i l'oposició. Reforç i ampliació del nivell anterior. Ús de *still, mind you, all the same, anyhow, anyway* en estil informal:
 - *Admittedly, albeit, notwithstanding, whilst*.
 - *Whatever / wherever / whoever + it may be / seem*.
 - Altres expressions i estructures: *Try as they might / However hard they tried / Hard as they tried / Much as they tried, they were unable to save the patient*.
- Reforç i ampliació de les conjuncions coordinants: ús de *nor* seguit d'inversió després d'oracions negatives (*He wasn't doing any physical exercise at that time, nor did he want to go on diet*).
- Consolidació de l'ús de *so* seguit d'inversió després d'oracions positives amb els diferents auxiliars (*I can translate this into Spanish, but so can you!*).
- Ús de *yet* en oracions en les quals s'introdueix una idea que contrasta amb l'anterior i proporciona informació inesperada (*She said he didn't like having pets at home. And yet, she asked him to adopt a stray dog*).
- Reforç i ampliació de les alternatives menys freqüents i més formals en subordinades: temporals amb *while* i *whilst*; concessives amb *while* i *whilst*, adjectius/adverbis + *as/though* + subjecte + verb en oracions amb inversió emfàtiques (*Hard as he tried, he wasn't able to pass the exam*); *despite / in spite of* + subjecte (objecte/possessiu/genitiu) + *-ing*.
- Ús de *in that* en context formal, si hi haguera una expansió temàtica i una explicació en profunditat d'una idea (*It is well known that having scanners at airports can be of great help to identify terrorists, in that they know it can be difficult for them to hide any weapon*).
- Veu passiva. Reforç de les següents estructures:
 - Construccions complexes i menys freqüents: modals + infinitiu simple, modals + infinitiu perfect.
 - Infinitiu passiu i continu en oració passiva.
 - Oració passiva com a complement de preposicions.
 - Oracions passives impersonals (*There are thought to be over 180 uncontacted tribes living in the Amazon region*).
- *Have / get* + objecte + participi de passat (*They had their land stolen*)
- Altres connectors de gramàtica textual. Consolidació de l'el·lipsi d'elements de l'oració en oracions de

participi, oracions sense verb, sintagmes adjectius posposats. Ampliació de connectors per a expressar preferència (oracions introduïdes per *rather / sooner than* + infinitiu sense *to*) i per a nomenar/explicar alguna cosa (*notably, namely*).

EL NOM

- Reforç de la formació de substantius per prefixació i sufixació.
- Ampliació de binomis: *part and parcel, safe and sound*.
- Ampliació de *collocations*: *staggeringly expensive, keenly priced*.
- Ampliació de substantius onomatopeics referits a animals (*squeak*), objectes (*buzz*), colps (*clash*) i maneres de parlar (*groan*).
- Plural de noms compostos.
- Consolidació del plural en préstecs: *currículum/curricula*.
- Noms incomptables emprats com a comptables amb canvis de significat: *Out of all his friendships, Tom valued Peter's the most*.
- Consolidació de diferents tipus de partitius: animals (*pod of dolphins, troop of kangaroos*), persones (*gang of teenagers*) i objectes (*deck of cards*).
- Consolidació i reforç de la formació de paraules mitjançant la combinació de paraules (*blending*): *glamping*
- Ampliació de l'abreujament mitjançant escurçament (*clipping*): *mike, celebs* imitant l'ús d'acrònims: *btw = by the way*.
- Ampliació de paraules amb dos plurals: *millennia/millenniums*.
- Reforç de noms d'animals segons el gènere: *horse/mare*.

EL PRONOM

- Pronoms possessius. Revisió dels usos dels pronoms possessius com a subjecte i complement de l'oració (*Hers wasn't the best attitude to adopt*), en estructures sintàctiques especials com a postmodificador de substantius amb la preposició *of* (*This is Sam, a friend of hers*) i en expressions amb càrrega emocional (*Oh my God! I can't stand that friend of yours*).
- Revisió de l'ús emfàtic i col·locació dels pronoms reflexius: *I myself wouldn't know how to react to what he said*.
- Consolidació en l'ús opcional del pronom reflexiu per a transmetre èmfasi: *I could never love anyone but you / anyone but yourself*.
- Ús de *as for myself* com a marcadors del discurs per a introduir una opinió personal.
- Consolidació i ús de pronoms recíprocs i la diferència entre *each other* i *one another*.
- *One* en registre formal com a impersonal: *One has to think twice before speaking*.
- *Either / neither* + verb en singular en contrast amb *either of / neither of* + plural (+ verb singular o menys formal amb verb en plural): *either is able to; either of the students is / are able to*.
- *Many are the* + nom, *a lot / much* com a subjecte de l'oració per a presentar el rema: *Much has been already said regarding this issue*. Revisió dels compostos amb *-ever*: *whenever, whatever, whoever*.

L'ARTICLE

- Reforç i ampliació de l'article determinat i indeterminat i la seua omisió. Ús en acrònims pronunciats lletra a lletra (*the UK*) i omisió en acrònims pronunciats coma paraula (*NATO*).
- Ús especial de l'article *the* per a fer referència a expressions de mesura que comencen amb *by*: *You can pay the bills either by the week or by the month*.
- Ús de l'article *the* precedit de preposició per a parlar de colps, dolors, etc. en parts del cos: *I hurt myself in the leg*.
- Reforç de l'ús de l'article indeterminat *a* per a fer referència a desconeguts: *A Mr Smith is*

LA PREPOSICIÓ

- Les seues funcions i posició: repàs de continguts impartits en nivells anteriors.
- *With* + subjecte + *-ing* per a explicar causa (*With the baby crying the whole day I couldn't find time to finish my essay*).
- Ampliació de les locucions preposicionals: *for the sake of, in accordance with, in compliance with, in all likelihood, beyond belief*.
- Ampliació de preposicions dependents de verbs preposicionals (*do away with*).
- Reforç de preposicions seguides d'adjectius i substantius (*packed with, hint of*).

<i>calling you right now.</i> Ús de <i>some</i> en lloc d'article indeterminat <i>a</i> per referir-se a una persona o cosa en particular, sense especificar exactament quina.	
L'ADVERBI	L'ADJECTIU
- Reforç i consolidació de totes les classes d'adverbis i locucions treballades encicles anteriors. - Formació d'adverbis amb terminacions com -<i>wards</i>, -<i>wise</i>. - Reforç i ampliació de l'adverbi davant del verb en l'oració amb l'objectiu del parlant d'expressar distància respecte del que s'afirma (<i>At the time of the murder, the suspect was allegedly at home</i>). - Consolidació de l'ús d'adverbis que intensifiquen adjectius en grau absolut (<i>utterly tired</i>), així com dels adverbis que intensifiquen adjectius o adverbis que expressen la subjectivitat, sentiments i intencions del parlant (<i>Unfortunately nothing can be done to solve the problem</i>). - Inversió de l'adverbi en posició inicial (<i>There comes our train</i>). - Reforç i ampliació de la posició de l'adverbi en l'oració. - Reforç d'adverbis per a modificar adjectius, comparatius i superlatius, pronoms i determinants i altres adverbis. Modificacions de pronoms i determinants (<i>roughly</i>). - Ordre de <i>rather</i> en estructures amb article i adjectiu (<i>He had a rather logical explanation / he had rather a logical explanation</i>).	- Reforç i ampliació dels adjectius compostos: <i>well-spoken, two-faced</i>. - Reforç i ampliació de l'ús atributiu i predicatiu de certs adjectius: <i>the opposite result / the street opposite</i>. - Repàs i ampliació de <i>collocations</i> comunes d'adjectius modificats per adverbis: <i>painfully slow</i>. - Reforç i ampliació del superlatiu absolut: <i>Everyone in this village has been most kind</i>. - Ús dels superlatius tipus <i>the slightest</i> i <i>the faintest</i> + substantiu per a expressar quantitats mínimes: <i>He didn't have the faintest notion of engineering</i>. - Ús de <i>very</i> per a èmfasi amb superlatius o amb <i>first, last</i> i <i>next</i>: <i>That was your very last opportunity to pass the exam</i>. - Amplificació d'expressions idiomàtiques i comparació mitjançant l'ús d'adjectius: <i>as thin as a rake</i>. - Ús d'estructures amb <i>as...as</i> i <i>so... that</i> en estructures comparatives: <i>The reduction in the price of the hotels did not attract as large a number of tourists as they had foreseen</i>. - Ús de <i>no</i> i <i>not any</i> + comparatiu per a limitar l'escala de la comparació: <i>I am not any hungrier than you are</i>. - Ús de <i>not that much</i> + comparatiu: <i>He wasn't that much faster than me</i>. - Ús de <i>all, any</i> i <i>none the</i> + comparatiu amb el significat de "fins i tot més": <i>If your students attend the conference, all the better</i>.
EL VERB	
- Temps: revisió dels usos comuns dels temps verbals de nivells anteriors. Consolidació dels usos especials dels diferents temps verbals passats, presents i futurs. - Formes per a expressar present: revisió de <i>will</i> i <i>won't</i> seguits d'infinitiu per a parlar del comportament típic d'una persona: <i>He will argue he has no car to make sure if he can borrow ours</i>. - Formes per a expressar el temps present: ús del present continu com a recurs per a atenuar precís i afirmacions: <i>It's vital for me, so I'm begging you to explain it to me</i>. - Formes per a expressar present: ús del present continu en narracions per aconseguir major dramatització canviant del present històric al continu. - Formes per a expressar passat: ús del <i>present perfect continuous</i> després de <i>not only</i> i inversió com a recurs per a emfatitzar. - Formes per a expressar passat: <i>past perfect simple</i> i <i>continuous</i> en combinació amb diferents adverbis i estructures sintàctiques, amb inversió i sense: <i>Had I been going out with her, you'd have been the first</i>	

person to be informed.

- Expressió de futur: ús del futur perfect simple en oracions interrogatives i futur perfect continu per a especular sobre una situació present: *You look tired, I guess you'll have been overworking lately.*
- Mode subjuntiu. Ús en expressions idiomàtiques i amb *may* al començament d'oració: *Bless you!; Be that as it may.*
- Reforç i ampliació de l'ús del mode subjuntiu després de verbs com *propose, insist, urge, request, advise*, etc. + *that*: *He insisted that the exam be put off.*
- Reforç i ampliació de l'ús del mode subjuntiu després d'adjectius+ *that*: *Is it necessary that we learn everything by heart?*
- Mode imperatiu: consolidació i ús de l'imperatiu en situacions considerades com a negatives, que apel·len l'interlocutor (*Don't you dareshout at me again!*) o referides a la tercera persona singular o plural (*Make them understand the situation, only like that they'll understand!*).
- Modalitat. Consolidació dels significats i contrastos en els seus diferents usos i dels diferents tipus d'infinitius, el significat dels quals completen: de perfect, continu i passius (*We should have been informed about the strike in advance in order to cancel my trip.*).
- Reforç de modals empleats per a expressar deduccions: certesa i impossibilitat: *can't / must(n't)* i *have to have* + participi.
- Expressions alternatives a verbs modals: *to be required to, to be to, to be under no obligation to.*
- Estructures negatives amb el verb *to be* amb significat modal (*certain, likely, obliged, bound not to...*).
- Formes impersonals: gerundi. Consolidació i domini en l'ús del gerundi amb l'article i uns altres determinants (*The repairing of our central heating is going to take more time than expected*), com a complement amb possessius i genitiu saxó (*They didn't care mynot attending their conference*) i en l'ús de l'alternativa informal del pronom objecte seguit de gerundi (*I was totally shocked at him appearing on the news*).
- Formes impersonals: participi. Consolidació i domini en els usos del participi apresos en nivells anteriors. Participi com a equivalent d'una oració passiva (*kept in captivity, that sparrow will die sooner or later*), com a alternativa a una oració condicional (*Given the case, I would accept that offer*), com a equivalent a una oració de relatiu (*The people arrested were taken to court*), així com després de conjuncions (*When cleaned, it seems totally different*).

Formes impersonals: infinitiu. Reforç i ampliació dels diferents usos de l'infinitiu: *to be to* + infinitiu (*You are to come on Friday*).

- Ús de l'infinitiu passiu i perfect (*To have been promoted would have meant his effort be recognised*).
- Ús de l'infinitiu en determinades estructures comparatives i condicionals (*so* + adjectiu + *as to* + infinitiu, *as if* + infinitiu, *if I were to / were I to* + infinitiu).

DISCURS

Adequació

- Marcadors en funció de text i registre. Repàs i ampliació dels diferents marcadors d'iniciació: formalismes, domini en l'ús de fórmules de salutació i comiat en cartes i textos formals, així com ús de marcadors d'introducció a un tema. Repàs i ampliació de diferents tipus de marcadors d'estructuració: repàs d'ordenadors d'obertura, de continuació i de tancament tractats en nivells anteriors.
- Repàs i pràctica amb marcadors de reformulació: explicatius o rectificatius (*that is to say*), de distanciament i recapitulatius (*it all comes down to*).
- Repàs de diferents tipus de text (tant en compressió com en expressió) de diferents registres i èmfasi en la producció de textos apropiats amb especial atenció a la importància d'utilitzar els exponents més adequats a l'interlocutor, la situació, el grau de formalitat i el propòsit de la comunicació.

Coherència i cohesió

- Domini en la capacitat d'alternar l'ús d'un nombre creixent de procediments gramaticals de correferència: demostratius, possessius, quantificadors, indefinits, pronoms personals, adverbis, expressions adverbials i altres expressions amb valor anafòric o catafòric tractats en nivells anteriors, atesa la selecció i organització de les diferents parts del discurs.
- Repàs i consolidació de marcadors del discurs per a prendre, mantindre o cedir el torn de paraula.
- Repàs i reforç d'ús de procediments lèxics tals com sinònims, hiperònims i hipònims per mitjà d'un dels termes continguts en la definició.
- Repàs i ús de proformes lèxiques (*the thing is, the question is...*).
- Domini en l'ús de les diferents formes d'el·lipsi impartides en nivells anteriors: de subjecte o verb auxiliar amb *and, or, but, though* (*I reckon I promised I'd take care of the dog, but I didn't, I couldn't*).
 - Ús de *to* en lloc d'infinitiu complet (*She asked me to help her but I refused to*).
 - Ús de paraules o frases en substitució d'unes altres: *one, so, do, neither, nor* (*She says she won't come to work on Thursday. Neither will I*).
 - Consecució del domini en l'ús dels temps verbals segons context. Progressió en el temps, superposició d'esdeveniments, salt temporal i desplaçaments dels temps verbals.
 - Reforç i consolidació d'una àmplia varietat de connectors ja reforçats en nivells anteriors per a relacionar parts del discurs.
 - Coherència de la temporalitat verbal en el discurs (present, passat o futur) i de gènere.
 - Concordança verbal i nominal adequada a les relacions discursives.

LÈXIC I SEMÀNTICA**Vocabulari**

- Domini d'una varietat d'expressions per a complir les funcions que es treballen en les diferents situacions formals i informals, tant per a la llengua oral com per a la llengua escrita. Vocabulari ampli i variat de les situacions i temes treballats: variants (formal/informal), estàndard i registres familiars o professionals.
- Ús i coneixement de varietats històriques i formes arcaiques (*thee*).
- Consolidació dels sintagmes lexicalitzats i seqüències estereotipades.
- Ampliació de col·locacions d'ús freqüent amb certs verbs (*give, go, make, take*).
- Repàs i ampliació d'expressions idiomàtiques i phrasal verbs (*I have kittens today, so I do not feel like talking to you right now*).
- Repàs i ampliació de proverbis (*It was the last straw*).

Significat

- Ampliació i consolidació de paraules de significat obert i substitució per les corresponents precises en el context (*walk, stroll, stagger, waddle, crawl, sneak...*).
- Paraules pròximes que poden produir dificultat (*loath / loathe*).
- Reconeixement i ampliació dels falsos amics i interferències lèxiques freqüents.

- Consolidació en el reconeixement del llenguatge figurat, de certs eufemismes i expressions de cortesia.
- Polisèmia i doble sentit en paraules d'ús freqüent
- Reconeixement i ampliació del lèxic periodístic (blast).
- Ampliació d'hiperònims/hipònims del vocabulari més freqüent i específic.
- Reconeixement de la terminologia i abreviatures en diccionaris.

Formació i derivació de paraules

- Formació de paraules per derivació i composició. Consolidació dels processos de derivació amb prefixos i sufixos dels nivells anteriors.
- Ampliació i domini de noms compostos.
- Ús d'interjeccions (*Gosh!*).
- Consolidació de sigles d'ús comú i acrònims vistos en nivells anteriors.

PRONUNCIACIÓ I ORTOGRAFIA

Pronunciació

- Consolidació i insistència en la correcta distinció i articulació de fonemes vocàlics i consonàntics. Atenció especial als fenòmens que presenten major dificultat: quantitat i qualitat en els fonemes vocàlics, fonemes consonàntics al principi i final de paraula. Relaxació articulatòria en el llenguatge familiar i col·loquial.
- Consolidació i reforç de l'assimilació consonàntica: progressiva (*it's*) i regressiva (*I miss you*).
- Consolidació i insistència en els processos propis de la llengua que presenten major dificultat en la pronunciació: consonant clusters, r al final de paraula, el so de la vocal schwa en síl·labes àtones i en formes àtones d'articles, pronoms, preposicions, conjuncions i verbs auxiliars i modals.
- Consolidació de la correspondència entre fonemes i lletres/signes. Reconeixement de la representació fonètica en el diccionari. Repàs de la pronunciació de les grafies tractades en nivells anteriors que presenten major dificultat per al parlant.
- Aprofundiment en les síl·labes accentuades i no accentuades. Reconeixement i producció dels fenòmens més característics: intrusive r (*Cuba is*).
- Consolidació i reforç de paraules amb doble pronunciació: *often*.
- Consolidació i domini de /w/ i /j/ intervocàlica en discurs ràpid.
- Reforç dels grafemes muts: mb, mn, gh, l, ps, r, h i w (*plumber, damn, mnemonic, high, calm, psychology, heir, lawn*).
- Reforç de l'elisió en posició inicial (*I'm*), en posició mitjana (*asked*) i en posició final (*and*).
- Reforç de l palatal o clara precedida de vocals (*let, lips*) i la l velar o fosca que s'usa sempre que segueix a vocal, quan precedisca a una altra consonant o bé al final de paraula (*ball, milk*).
- Reforç i consolidació de paraules amb grafies similars la pronunciació diferent de les quals produeix confusió (*bear/beer*). Homòfons (*pray/prey*) i homògrafs.

Ortografia

- Domini en la correspondència entre fonemes i lletres (vegeu nivells anteriors): diferents patrons d'agrupació de lletres. Insistència en els casos en els quals una mateixa agrupació de lletres es correspon amb diferents fonemes i en els casos en què un mateix fonema es representa mitjançant diferents agrupacions de lletres (homòfons i homògrafs). Reduplicació de consonants finals o inclusió d'altres lletres en afegir sufixos.
- Domini de l'ortografia de paraules estrangeres. Accent gràfic en préstecs d'altres idiomes (entrée).
- Consolidació i ampliació de les diferències ortogràfiques entre les varietats més freqüents de l'anglès.
- Consolidació en l'expressió de xifres i nombres: casos d'escriptura de les quantitats en xifra i casos d'escriptura en lletra.
- Consolidació dels signes de puntuació menys freqüents: punts suspensius, cometes, dos punts, guió, ratlla i claudàtor.
- Divisió sil·làbica de la paraula en els finals de línia: ús del guió.

5. AVALUACIÓ: CRITERIS, INSTRUMENTS, TIPUS D'AVALUACIÓ, QUALIFICACIÓ, ACTIVITATS DE REFORÇ I AMPLIACIÓ, AVALUACIÓ DEL PROCÉS D'ENSENYAMENT I APRENTATGE

D'acord amb les directrius generals que estableixen les Instruccions d'Organització i Funcionament de les Escoles Oficials d'Idiomes Valencianes per al curs 2021-2022, l'avaluació de l'alumnat oficial matriculat ha de ser contínua i final per tal de valorar el progrés dels alumnes i comparar els objectius establerts als resultats obtinguts. L'avaluació, doncs, s'ha de veure com un continu, en el qual hi intervenen tant el professor com els alumnes.

OBJECTIUS		CRITERIS D'AVALUACIÓ	
	DIAGNÒSTIC ▼	FORMATIVA ▼	SUMATIVA ▼
OBJECTIU	Fer una foto de la situació actual de l'alumne	Millorar l'aprenentatge	Resumir i valorar la consecució dels objectius
Tipus d'activitats	Activitats observables Tasques AULES Qüestionaris professorat	Auto-avaluació (<i>can-do statements</i>) Avaluació entre companys	Presentacions orals Exàmens i tasques avaluables Activitats valorables i quantificables

5.1. Nivells no conduents a prova de certificació: 1A2, 1B1, 1B2, 1C1 i 1C2

- L'avaluació serà contínua o final, i es reflectirà en qualificacions obtingudes per destreses (CO, CE, EE, EO, M). El professor informará l'alumne de la seva evolució i dels resultats obtinguts. Hi haurà dues recollides de notes al llarg del curs (febrer i maig).

Per obtenir la qualificació final d'APTE, l'alumne haurà de superar totes les activitats de llengua amb un percentatge mínim del 50% i amb un percentatge global mínim del 60%. La nota final resultant de l'avaluació continuada s'obtéindrà realitzant la mitjana de les notes obtingudes a cadascuna de les activitats de llengua.

- **L'avaluació final ordinària (per a aquells alumnes que no hagin fet o superat la contínua) es farà del 18 al 31 de maig del 2022.**
- A la convocatòria **extraordinària**, que es realitzarà del **27 de juny a l'1 de juliol de 2022**, l'alumnat NO APTÉ a la convocatòria ordinària només s'examinarà de les activitats de llengua en què hagi obtingut un percentatge inferior al 60%.

5.2. Certificació del nivell bàsic 2A2

L'alumnat que hagi superat tots els cursos del nivell bàsic A2 a través de l'avaluació continuada o prova final organitzada pel departament didàctic corresponent de cada escola oficial d'idiomes promocionarà al primer curs del nivell intermedi B1. La superació d'aquest nivell donarà dret a l'obtenció del certificat de nivell bàsic A2.

- L'avaluació continuada consistirà en dues recollides de notes (febrer i maig).
- **L'avaluació final ordinària (per a aquells alumnes que no hagin fet o superat la contínua) es farà del 18 al 31 de maig del 2022.**

Per obtenir la qualificació final d'APTE, l'alumne haurà de superar totes les activitats de llengua amb un percentatge mínim del 50% i amb un percentatge global mínim del 65%. La nota final resultant de l'avaluació continuada s'obtindrà realitzant la mitjana de les notes obtingudes a cadascuna de les activitats de llengua.

- A la convocatòria **extraordinària**, que es realitzarà del **27 de juny a l'1 de juliol de 2022**, l'alumnat NO APTÉ a la convocatòria ordinària només s'examinarà de les activitats de llengua en què hagi obtingut un percentatge inferior al 65%.

5.3. Nivells Conduents a la prova de certificació: 2B1, 2B2 i 2C1

Per promocionar al nivell 1B2, 1C1 i 1C2, els alumnes podran triar no fer la prova de certificació. L'avaluació continuada consistirà en dues recollides de notes (febrer i maig).

- L'avaluació final ordinària (per a aquells alumnes que no hagin fet o superat la contínua) es realitzarà del 18 al 31 de maig del 2022. **No hi haurà convocatòria extraordinària en el cas dels alumnes que promocionin sense passar per les PUC.**

Per obtenir la qualificació final d'APTE, l'alumne haurà de superar totes les activitats de llengua amb un percentatge mínim del 50% i amb un percentatge global mínim del 60%. La nota final resultant de l'avaluació continuada s'obtindrà realitzant la mitjana de les notes obtingudes a cadascuna de les activitats de llengua.

En el cas dels alumnes de 2B2 i 2C1, per poder promocionar 1C1 i 1C2 no tindran avaluació final, només continua. En cas d'obtenir la qualificació de NP o NA en aquesta avaluació continuada, només els quedarà la possibilitat de presentar-se a les PUC per certificar i promocionar al nivell superior.

En aquest quadre queda reflectit un resum sobre l'avaluació dels cursos impartits pel departament d'anglès en el curs 2021-2022

NOTA NECESSÀRIA PER PODER PROMOCIONAR			
1A2		50% mínim per destresa	2A2 50% mínim per destresa

1B1	2B1	La nota fina ha de ser igual o superior al 60%		La nota fina ha de ser igual o superior al 65%
2B1	2B2			
1C1	2C1			
1C2				

PERCENTATGES I ACTIVITATS D'AVUACIÓ		OBSERVACIONS
50%	TASQUES RECOLLIDES DURANT EL CURS - Poden ser més o menys formals, fetes a casa o classe - Poden incloure exàmens, només d'algunes destreses o de totes, mensualment, al desembre o febrer - També tasques avaluable via AULES o EDMODO, exposicions orals, redaccions, etc. Cada professora/professor té llibertat per decidir quins són els percentatges assignats a cada una d'aquestes tasques d'avaluació.	El mínim de tasques necessàries és de 5 produccions escrites, 5 orals i 5 de mediació. Així com diferents comprensions escrites i orals.
50%	EXAMEN MAIG –en el període del 18 al 31 de maig.	Si un/a alumne/alumna no ve a l'examen de febrer, o no ha realitzat les tasques de classe o ha suspès alguna destresa també fa aquest examen (excepte en els cursos 2B1, 2B2 i 2C1)
AVUACIÓ EXTRAORDINÀRIA –del 27 de juny a l'1 de juliol, es manté per aquells alumnes que no han vingut a classe i també per aquells que sí han vingut, però han suspès alguna destresa.		

PERCENTATGES I ACTIVITATS D'AVUACIÓ. CURSOS INTENSUS	
20%	TASQUES RECOLLIDES DURANT EL CURS - Poden ser més o menys formals, fetes a casa o classe - Exposicions Orals - Poden incloure exàmens, només d'algunes destreses o de totes, mensualment, al desembre. - També tasques avaluable via AULES, redaccions, etc. Cada professora/professor té llibertat per decidir quins són els percentatges assignats a cada una d'aquestes tasques d'avaluació. El mínim de tasques necessàries és de 5 produccions escrites, 5 orals i 5 de mediació.
80%	EXAMEN GENER –entre el 17 i 20 de gener.

5.4. Proves de certificació (PUC)

Per obtenir el certificat del nivell intermedi B1, intermedi B2 i avançat C1 caldrà superar una prova terminal específica de certificació per al nivell respectiu de cada idioma.

La conselleria competent en matèria d'educació organitzarà la prova de certificació, que tindrà, com a mínim, una convocatòria anual. D'acord amb l'article 4.4 del Reial Decret 1/2019, per obtenir la qualificació final d'APTE, l'alumne haurà de superar totes les activitats de llengua amb un percentatge mínim del 50% i amb un percentatge global mínim del 65%. La nota final de les PUC s'obtéindrà realitzant la mitjana de les notes obtingudes a cadascuna de les activitats de llengua.

A la convocatòria extraordinària de les PUC, que es realitzarà el setembre de 2022, l'alumnat NO APTE a la

convocatòria ordinària només s'examinarà de les activitats de llengua en què hagi obtingut un percentatge inferior al 65%.

5.5. Criteris de correcció

Des del curs 2019-2020 s'apliquen els nous criteris de correcció estipulats en el Reial decret sobre Principis Bàsics Comuns d'Avaluació, d'11 de gener de 2019, per a incloure també l'avaluació de la cinquena destresa sobre **mediació**. Per a la correcció de les diferents destreses avaluades es tindran en compte els continguts i criteris d'avaluació establerts en els diferents currículums (especificats al punt 4 de la present programació).

Així mateix, per a la correcció de la producció i coproducció de textos escrits i orals es tindran en compte elements com per exemple:

- L'adequació i compliment de la tasca
- La coherència
- La cohesió i l'estructura textual
- La correcció gramatical i ortogràfica
- La riquesa de vocabulari
- La fluïdesa, en el cas dels textos de producció oral

5.6. Proves de nivell

Segons la disposició final del *Decret 108/2011, de 2 de setembre de la Conselleria d'Educació (DOCV 06.09.2011)*, "l'alumnat de les EOIs podrà accedir a qualsevol curs dels nivells A2, B1, B2, C1 i C2 mitjançant la superació d'una Prova de Nivell amb la qual deurà acreditar haver assolit les competències lingüístiques del curs immediatament anterior".

Aquesta prova es podria realitzar al llarg del mes de setembre i amb anterioritat a l'inici del curs acadèmic sempre que hi hagen places vacants. **Aquesta prova consta de dues parts: expressió oral i ús de la llengua.**

La superació d'aquesta prova **no garanteix la plaça** al centre, només estableix un nivell en el qual l'alumne podrà matricular-se si hi ha vacants en el present curs.

Enguany s'ha realitzat una altra prova de nivell, a banda de la de setembre, quan el curs ja hi havia començat, perquè hi havia disparitat als nivells, per la qual cosa i mitjançant aquesta excepcional prova de nivell, els alumnes en van poder canviar de nivell una vegada començat el curs.

5.7. L'autoavaluació de l'alumnat

El pla d'estudis considera també que cal fer l'**autoavaluació** per tal de desenvolupar en el nostre alumnat la responsabilitat del seu procés d'aprenentatge i la capacitat "d'aprendre a aprendre". Els criteris d'autoavaluació s'ajustaran també als objectius de les unitats didàctiques, als quals s'afegiran els objectius personals de l'alumne. Així, l'objectiu de formació d'aquesta manera d'avaluar radica en el fet

que els alumnes han de conèixer clarament què s'avalua (objectius d'aprenentatge i el seu grau de consecució previst en cada unitat, període o nivell), com s'avalua, quins són els criteris d'avaluació i com funcionen en la pràctica. Mitjans possibles d'autoavaluació són: diaris de classe; exercicis amb codi per a aspectes formals; quaderns de superació d'errors; portfolio; guies de valoració de les pròpies produccions o d'altres companys, la realització de tasques i activitats en plataformes virtuals (Aules), entre d'altres.

Dels resultats de les dos modalitats d'avaluació - **de progrés i autoavaluació** - s'extrauran les conclusions i orientacions pertinents sobre les accions i els recursos necessaris per a millorar el procés tant d'aprenentatge com d'ensenyança.

D'altra banda, **el professorat** també realitzarà un procés d'avaluació de la seua activitat docent a partir dels resultats acadèmics dels alumnes i de les enquestes d'avaluació dels alumnes elaborades i organitzades pel l'equip directiu del centre.

5.8. Activitats de reforç i ampliació

A mesura que avança el procés de l'aprenentatge, el/ la professor/a podrà proporcionar material complementari per a reforçar les destreses en funció de les necessitats que presenten els alumnes.

Sempre que observem que l'alumne necessita reforç en alguna de les activitats de llengua els proporcionarem **activitats de reforç** per tal que assolisquen els objectius. D'altra banda **ampliarem continguts** mitjançant exercicis extra, ja siga en línia o en paper quan el professor ho considere oportú.

En aquest sentit, les tecnologies de la informació i comunicació (TIC) juguen un paper fonamental, tant en el procés d'avaluació com en l'ampliació i reforç de continguts i destreses.

6. UTILITZACIÓ DE LES TECNOLOGIES DE LA INFORMACIÓ I LA COMUNICACIÓ (TIC)

Si alguna cosa ha configurat la nostra manera d'ensenyar, d'aprendre, de comunicar-nos i, definitivament, de viure en els darrers deu anys és la tecnologia, tenim la possibilitat d'accedir a qualsevol tipus d'informació amb només prémer un botó, des de qualsevol lloc i en qualsevol moment. Els beneficis dels avenços tecnològics, principalment d'Internet, són rics, tot i que hi ha inconvenients que cal abordar.

Els **reptes** relacionats amb la tecnologia s'enfronten a cada curs; sovint trobem estudiants incòmodes o aclaparats per la tecnologia. Podem trobar estudiants amb problemes de visió o que tenen problemes amb el control motor fi a causa, per exemple, de l'artritis. Per això cal un ús equilibrat i coherent de la tecnologia. És, doncs, el deure del professorat utilitzar i conèixer una varietat d'eines tecnològiques com ara *Plickers* que ofereix la possibilitat d'implicar l'alumnat en activitats interactives però exigent que només els professors tinguin connexió a Internet.

Un altre tema a tenir en compte és el de la **privadesa**, malauradament la majoria d'aquestes aplicacions i pàgines web requereixen registrar-se. No és el cas d'aplicacions com *Bamboozle*, *Wheel Decide* o *Plickers* i, curiosament, *Google Forms* i *Google Slides*, que no guarden dades personals quan s'utilitzen amb finalitats educatives.

No obstant això, els avantatges potencials de l'ús de les TIC estan fora de dubte. **Ofereixen la possibilitat de conèixer altres realitats, d'estar al dia amb les lliçons a través de sistemes de gestió de l'aprenentatge (LSM) com Aules, d'accedir a la informació com mai abans; tot plegat, permeten als alumnes utilitzar la llengua d'una manera activa i real.**

El professorat és conscient de la multiplicitat de recursos, oferta i estratègies que ens aporten les noves tecnologies per a l'aprenentatge, l'avaluació i la promoció de l'ensenyament de llengües. Per eixa raó, i a més d'assistir a cursos, xerrades i formacions diverses relacionades amb l'ús de noves tecnologies, i també d'estar pendents de l'actualitat de les TIC en la didàctica de llengües, el claustre també té un important compromís en fer i rebre formació.

És per això que el professorat del departament d'anglès utilitza plataformes d'ensenyament com ara AULES per tal d'afavorir el treball autònom de l'alumnat així com el seguiment, l'avaluació i una comunicació fluida i directa.

7. FORMACIÓ DEL PROFESSORAT

El claustre del Departament d'Anglès és conscient de la necessitat de rebre formació per a la millorar de la pràctica professional, i per adaptar-se als perfils de l'alumnat tan variats i cada vegada més tecnològic. Així mateix, la majoria dels i les membres del Departament participarem activament al llarg d'aquest curs en el programa anual de formació (PAF) que ofereix el nostre centre i que, excepcionalment, tindrà lloc de manera online per videoconferència al no tindre un espai físic on es puguen complir les mesures de seguretat pel que fa a la distància social. Les activitats formatives programades són les següents:

- Seminari sobre pronunciació amb Lynne Coppillie.
- Projecte de formació de centre (PFC) al voltant de nous enfocaments didàctics, l'ús d'AULES, l'atenció a la diversitat i mediació.
- Grup de treball: "Anàlisi de materials estandaritzats de pràctica i avaluació de les competències" en col·laboració amb altres EOIs.

8. ATENCIÓ A LA DIVERSITAT

Tal com recull el **Decret 104/2018**, el sistema educatiu públic de la Comunitat Valenciana ha de seguir els principis de **qualitat, equitat i inclusió** en tots els seus nivells; de l'educació infantil a l'educació de règim especial.

Aquests principis impliquen arribar a un **compromís amb una visió positiva de la diversitat**, la **igualtat de gènere i social**, així com fomentar la solidaritat, la cooperació i la convivència, reforçant així un sentit de comunitat compartida. En la nostra pràctica docent, aquests principis s'apliquen a l'elecció de textos, tasques i enfocaments metodològics.

Educar per a la diversitat també implica reconèixer que cada alumne té unes necessitats úniques que poden requerir diferents tipus de suport. Aquest suport pot provenir d'activitats pràctiques posteriors, treballant en grups flexibles, tenint en compte tant els primers com els tardans i adaptant les tasques als

alumnes per crear entorns d'aprenentatge segurs, amb objectius i rutines clars i transparents.

Pel que fa a l'alumnat amb **necessitats educatives especials** (NEE), tal com estableix **l'Ordre 20/2019** de 30 d'abril i la Resolució de 19 de juliol de 2019, s'han de tenir en compte aquells accessos i adaptacions curriculars no significatives. i mesures flexibles per garantir que tots els estudiants puguin obtenir el certificat corresponent.

Aquestes adaptacions es refereixen principalment a la maquetació, com ara ampliar els tipus de lletra, eliminar quadrícules i imatges, i oferir suport tècnic com auriculars, Brailers Perkins o ordinadors, si cal. Les adaptacions també poden referir-se a augmentar el temps assignat per realitzar les diferents tasques d'examen, tenir pauses addicionals o adaptar el mobiliari i lluminàries.

9. RECURSOS DIDÀCTICS I ORGANITZATIUS.

En la present programació didàctica es barregen elements tradicionals, com els llibres de text amb activitats variades que permeten treballar les quatre destreses bàsiques, amb d'altres més innovadors, com l'ús de les TIC a l'aula, que acabem d'esmentar.

L'objectiu, a l'hora d'emprar tots aquests recursos, és desenvolupar destreses bàsiques en la utilització de les fonts d'informació per a adquirir nous coneixements. Per tal d'aconseguir-ho, utilitzarem els recursos materials i didàctics següents:

- » Llibres de text, amb activitats variades que permeten treballar les quatre destreses bàsiques (reading, listening, writing & speaking), així com la gramàtica, la pronunciació i el vocabulari.
- » Materials impresos, audiovisuals o recursos multimèdia: pàgines web, blogs, diccionaris i enciclopèdies, publicacions en línia adaptades als interessos de l'alumnat, programes audiovisuals, etc.
- » Llibres de lectura. Com s'ha dit abans, el professorat fomentarà que els seus alumnes llisquen en anglés.

9.1. Llibres de text curs 2021-2022

1A2	2A2
English File A1 4th Edition OUP	English File A1/A2 4th Edition OUP
1B1	2B1
Face 2 Face Intermediate Cambridge (grups impartits per Elena M.)	English File B1 4th Edition OUP (també en el curs intensiu)
English File A2/B1 4th Edition OUP	Empower B1+ Cambridge (grups impartits per Victoria P)
1B2	2B2
English Hub B2 Macmillan (grups impartits per Encarni G. i Rocío B.)	English File B2.2 4th Edition OUP (també en el curs intensiu)
English File B2.1 4th Edition	

1C1*English File C1.1 Fourth Edition OUP***2C1***Pioneer C1/C1+ Split Edition. Part B. MM Publications**Outcomes Advanced. Split Ed part B National Geographic.* (grups impartits per Núria F.)**1C2***Close-up C2. National Geographic learning***9.2. Altres recursos didàctics**

A2	
Gramàtiques	Vocabulari
-My GrammarLab Elementary A1/A2, [with answers], Pearson. -Basic Grammar in Use. 3rd Edition [with answers] Raymond Murphy & William R. SmalzerCUP. -Essential Grammar in Use. 3rd Edition [with answers]. Raymond Murphy & FernandoGarcía CUP. -Oxford Living grammar - Elementary. [with answers and CDROM] Ken Paterson. -Oxford English Grammar Course [with answers], Michael Swan. -Elementary language Practice (Grammar and Vocabulary) Michael VinceStudents,MacMillan.	- English Vocabulary in Use. Elementary, C.U.P - Oxford Word Skills – Elementary, Oxford - The Macmillan Topics – people, places. - Macmillan Vocabulary Practice Series. - Vocabulary in Practice 1 & 2. CUP.
Diccionaris	Pronunciació
-Diccionaris bilingües de les editorials: Oxford University Press, Longman, Macmillan. Cambridge University Press, Collins, etc. -Oxford Pocket y Collins Pocket Plus. http://www.wordreference.com http://www.thefreedictionary.com/ http://www.merriam-webster.com/dictionary	-English Pronunciation in Use. Elementary. CUP. -Headway Pronunciation in Use, Oxford. -Clear Speech from the Start. 2nd Edition. (North American English). CUP. -Better English Pronunciation. (British English). CUP. -Tree or Three? 2nd Edition (British English). CUP.
Comprensió oral	Lectures recomanades
-Test your Listening, [Beginner, Elementary]. Penguin English Guides . -Tactics for Listening. Oxford.	<u>Penguin Readers</u> Nivel: Easystarts (200 headwords)Nivel: 1 (300 headwords) <u>Penguin Active Readers</u> Nivel: Starter (200 headwords)Nivel: 1 (300 headwords) <u>Macmillan Readers</u> Nivel :1 Starter Nivel: 2 Beginner <u>Oxford Bookworms</u> Nivel: Starter (250 headwords)Nivel: 1 (400 headwords) <u>Cambridge English Readers</u> Nivel: Starter

	Nivel: 1 Beginner <u>Vicens Vives. Black Cat. Green Apple</u> Nivel: Starter
--	--

B1	
Gramàtiques	Vocabulari
• <i>English Grammar in Use</i> with answers. Raymond Murphy. Cambridge. • <i>Grammar Practice in context</i> with answers. David Bolton & Noel Goodey. Richmond Grammar Practice for intermediate students with answers • <i>Grammar Practice for intermediate students</i> with answers. Alexander. Longman. • <i>How English Works</i> with answers. Michael Swan & Catherine Water. Oxford. <i>Intermediate English</i> • <i>Grammar</i> with answers. Collins Cobuild Self-Study edition. CD incl • <i>MyGrammarLab</i> intermediate B1/B2 with answers. Michael Foley & Diane Hall. Pearson	<i>English Vocabulary in Use (Pre-intermediate & Intermediate)</i> . Stuart Redman. Cambridge
Diccionaris	Pronunciació
<i>Cambridge Learner's Dictionary Longman Active Study Dictionary</i> <i>New Collins Cobuild Student's Dictionary Intermediate+</i> <i>Oxford Advanced Learner's Dictionary</i>	<i>Headway Intermediate Pronunciation</i> . Bill Bowler & Sue Parminter. Oxford University Press. <i>English Pronunciation in Use</i> . Cambridge University Press.
Comprensió oral i expressió escrita	Lectures recomanades
<i>Real Listening and Speaking</i> , Cambridge. <i>Writing A</i> . Littlejohn. Cambridge.	<i>Cambridge Discovery Education Interactive Readers, B1 & B1+ Burlington International Readers B1</i> <i>Pearson PenguinReaders, level 3 Oxford Bookworms Dominoes stage 3 Oxford Bookworms, stage 3</i> <i>Oxford Bookworms Factfiles, stage 3</i> <i>The Black Cat Reading Series pre-intermediate Vicens Vives, steps 3 & 4 Richmond Readers, level3</i> <i>Cambridge English readers, levels 3 & 4</i>
Estratègies	

Learn English Fast from Your Mistakes. Intermediate Level . John Peebles. Euroenglish

B2	
Gramàtiques	Miscel·lània
• <i>MyGrammarLab Intermediate</i> (B1-B2), Pearson • <i>First Certificate Language Practice</i>, by Michael Vince, MacMillan. • <i>Advanced Grammar in Use</i>, by Hewings, CUP. • <i>Grammar for First Certificate</i>, Louise Hashemi & Barbara Thomas, Cambridge.	• <i>Test your Pronunciation</i>, Michael Vaughan-Rees, Penguin. • <i>Test your Listening</i>, Tricia Aspinall, Penguin. • <i>English Vocabulary in Use (upper-intermediate)</i>, Michael McCarthy & Felicity O'Dell, Cambridge. • <i>New Headway Pronunciation Course (upper-intermediate)</i>, Oxford. • <i>English Pronunciation in Use</i>, Cambridge. • <i>Think in English</i> (magazine). • <i>Practical English Usage</i>, Michael Swan, Oxford.
Diccionaris	
Cambridge International dictionary of English. Collocations Dictionary (Oxford). Gran Diccionari Oxford espanyol-anglès / anglès-espanyol+ CDRom. Longman Dictionary of Contemporary English, Longman. Longman Language Activator (monolingual). MacMillan Dictionary for Advanced Learners+ CD Rom (monolingual). Diccionaris online • http://www.wordreference.com/ • http://www.wordmagicsoft.com/dictionary/tools/index.phphttp:// • en.wiktionary.org/wiki/Wiktionary:Main_Pagehttp:// • www.pdictionary.com/http:// • www.thefreedictionary.com/ • http://www.merriam-webster.com/dictionary • http://www.dictionary.com	
Es recomana que l'alumnat del nivell B2 lligui llibres en versió original. Llista de suggerències:	
Lectures recomanades 1B2	Lectures recomanades 2B2
Boyne, John <i>The boy in the Striped Pyjamas</i> Capote, Truman <i>Breakfast at Tiffany's</i> Collins, Suzanne <i>The Hunger Games</i> Haddon, Mark <i>The Curious Incident of the Dog in the Nighttime</i>	Auster, Paul <i>The New York Trilogy</i> Bennett, Alan <i>The Uncommon Reader</i> Cunningham, Michael <i>The Hours</i> Dahl, Roald <i>Tales of the Unexpected</i> Hosseini, Khaled <i>The Kite Runner</i>

Hawkins, Paula <i>The Girl on the Train</i>	
McCall Smith, A. <i>The Number 1 Ladies' Detective Agency (series)</i>	
Sachar, Louis <i>Holes</i>	
Tan, Amy <i>The Joy Luck Club</i>	
Oxford Short stories (Unabridged), Several Titles	

C1 + C2	
Gramàtiques	Miscel·lània
• <i>Advanced Language Practice</i>, Michael Vince. Heinemann. • <i>Longman Advanced Grammar</i>, Longman. • <i>Practical English Usage New edition, and Exercises</i>. Michael Swan. Oxford. • <i>Understanding and Using English Grammar</i>, 1989 Prentice Hall. • <i>University Grammar of English</i>, Quirk & Greenbaum, Longman. • <i>MyGrammarLab Advanced (C1/C2)</i>, Pearson • <i>Advanced Grammar in Use with CD ROM</i>, Hewings, CUP	• <i>Advanced Vocabulary and Idioms</i>, Longman. • <i>English Vocabulary in Use Advanced</i>. McCarthy, CUP. • <i>Test your Phrasal verbs</i>. Penguin. Test your vocabulary. Penguin. Test your idioms. Penguin. • <i>Eats, Shoots and Leaves: the Zero Tolerance Approach to Punctuation</i>, Lynne Truss
Diccionaris	
Cambridge International dictionary of English. Collocations Dictionary (Oxford). Gran Diccionari Oxford espanyol-anglès / anglès-espanyol+ CDRom. Longman Dictionary of Contemporary English, Longman. Longman Language Activator (monolingual). MacMillan Dictionary for Advanced Learners+ CD Rom (monolingual). Diccionaris online • http://www.wordreference.com/ • http://www.wordmagicsoft.com/dictionary/tools/index.phphttp:// • en.wiktionary.org/wiki/Wiktionary:Main_Pagehttp:// • www.pdictionary.com/http:// • www.thefreedictionary.com/ • http://www.merriam-webster.com/dictionary • http://www.dictionary.com	
Es recomana que l'alumnat dels nivells C llisca llibres en versió original. Llista de suggerències:	
Doerr, Anthony <i>All the light we cannot see</i>	Doyle, Roddy <i>Paddy Clarke Ha Ha Ha</i>
Atwood, Margaret <i>The Handmaid's Tale</i>	McEwan, Ian <i>The Children Act</i>

Roy, Arundhati <i>The God of Small Things</i>	Adichie Ngozi, Chimamanda <i>Purple Hibiscus</i>
---	--

9.3. DISTRIBUCIÓ TEMPORAL DE LES UNITATS DIDÀCTIQUES

NÚMERO DE SESSIONS TOTALS						
		DL/DC	DT/DJ		DL/DC	DT/DJ
GRUP DILLUNS I DIMECRES: 60 GRUP DIMARTS I DIJOUS: 60	SETEMBRE	2	2	FEBRER	8	8
	OCTUBRE	8	7	MARÇ	9	9
	NOVEMBRE	8	9	ABRIL	5	5
	DESEMBRE	5	5	MAIG	9	9
	GENER	6	6			

1A2

LLIBRES UTILITZATS: *English File*

PROFESSORAT DEL NIVELL: Mar A., Cristina A., Assumpta B.

1B1

LLIBRES UTILITZATS: *English File A2/B1* + *Face2Face Pre-intermediate*

PROFESSORAT DEL NIVELL: Aingeru L., Elena M., Gabriela P., Mireia R., Noelia M.

Grammar content	Units	Grammar content	Unit
WORD ORDER IN QUESTIONS (Are you? Can you?) SUBJECT QUESTIONS	U1 U1	PASSIVE VOICE Present simple passive RELATIVE CLAUSES	U10, U10 U11
PRESENT TENSES Present simple (used to) & continuous Present perfect for life experiences + yet/just/already + for/since Present perfect vs. past simple	U1, U3, U10, U10 U4, U4, U11 U9, U8 U4	REPORTED SPEECH Sentence and questions Reported verbs (suggest, promise, advise) QUESTIONS WITHOUT AUXILIARIES	U12, U12 U12

PAST TENSES Past simple (regular & irregular verbs) + past time phrases Past continuous (time sequencers & connectors) Past perfect	U2, U2 U12	QUANTIFIERS Some/any, much, many, a few, a little ARTICLES A, an, the, no article	U7 U10
FUTURE TENSES Present continuous (future arrangements) Be going to (plans and ambitions)	U3, U7 U5	INFINITIVE WITH TO GERUND -ING SO, NEITHER + AUXILIARIES	U7 U11
MODALS Have to/had to Will/won't/Might/shall (for predictions) Should/shouldn't/must/mustn't	U3 U6, U11, U5 U8, U8	ADJECTIVES & ADVERBS -Ed/-ing adjectives (<i>people & feelings</i>) Comparative adjectives and adverbs, <i>as...as</i> Superlatives (+ ever + present perfect) Quantifiers, too (much/many), (not) enough Adjectives + prepositions	U4, U2 U5, U6 U5, U6 U5, U9 U7
CONDITIONALS First Conditional Second Conditional	U8, U9 U9, U12	PREPOSITIONS Collocations with <i>work</i> (in, for, with) Verbs + prepositions (<i>e.g. arrive in</i>)	U1 U3, U5

FUNCTIONAL LANGUAGE

- Starting and ending conversations
- Finding things in common
- Apologizing, giving reasons and making promises
- Asking for opinions, agreeing and disagreeing
- Making offers, suggestions and requests
- Making complaints and requests

VOCABULARY TOPICS

Topics	Units	Topics	Units
Personality & physical appearance	U1 U1, U6	Work and Education (school subjects)	U1 1 U1, U3

· (Internet) dating and relationships	U1 U2, U6	· Shopping	U4
· Free time activities	U4 U1, U8	· Animals and insects	U9
· House & Housework (make/do)	U4 U8	· Feelings	U9
· Travelling / Holidays	U2, U3 U7	· Entertainment (TV, films & music)	U4
· Health & body	U5	· Clothes (wear, carry or dress?)	U1 U1 0
· My town	U5	· Environment	U5
· Sports	U10	· Money	U1 2

WRITING TYPOLOGY (4 tasks)

Writing typology	Units	Writing typology	Units
• Informal e-mail	U3,	• Description of a person/place/photo	U1, U2, U5
• A blog entry (short article)	U10	• Book or film review	
• A story		• A biography	U9

1B2**LLIBRES UTILITZATS:** *English File B2.1 + Macmillan English Hub B2***PROFESSORAT DEL NIVELL:** Rocío B., Joan B., Encarni G., Antonio L, Daniel M, Aurelia V**PRIMER SEMESTRE (UNITS 1-6)**

	GRAMÀTICA	VOCABULARI	PRONUNCIACIÓ	EXPRESSIÓ ORAL	EXPRESSIÓ ESCRITA
1 + PRESENTACIONS					
EF 1A	Pronouns	Names	Vowel sounds	Why did they call you that?	
HUB 1.1	Question forms	Feelings	intonation		
EF 1B	Adjectives	Adjective suffixes	Word stress		a description of yourself

HUB 1.2	Tense review	Personality adjectives Noun suffixes	Connected speech	someone influential from your past	Formal letter asking for information
2					
EF 2A	Present tenses	Packing	/s/ /z/ /ɪz/	Expressing preferences (<i>would rather, prefer</i>) about holidays	Online forum: Holiday messages
HUB 2.1	p. perfect simple and continuous	Health and fitness	Connected speech		
EF 2B	Possessives	Shops and services	r and final -r	Showing interest	
HUB 2.2	<i>Used to, would, get/be used to</i>	Adverb collocations	catenation	Life changes	An article giving advice
3					
EF 3A	Past continuous, simple and <i>used to</i>	Stages of life	-ed endings Sentence rhythm	Events in your life	
HUB 3.1	Narrative tenses	Descriptive verbs	Rhythm	Telling an anecdote	
EF 3B	Prepositions	Photography	Word stress	An interesting photo	An article giving tips on how to do something
HUB 3.2	Conditionals ! Revisar-les poc a poc.	Phrasal verbs + dependent prepositions	Intonation	Discussing how to survive a dangerous sit.	A short story
4					
EF 4A	Future forms: <i>will, shall, be going to</i>	Rubbish and recycling	Diphthongs /aɪ/ /eɪ/	Predictions about the environment	
HUB 4.1	Future forms	Noun + preposition Work	Homographs	Discussing about jobs	
EF 4B	1 st and 2 nd conditionals	Study and work	Word stress		A linkedIn profile
HUB 4.2	Future perfect simple, future continuous and future perfect continuous !Fer un resum	intensifiers	Intonation		A for and against blog post
5					
EF 5A	Present perfect	Television	/w/ /v/ /b/	Talking about TV series and films	
HUB 5.1	The passive causative	Green vocabulary	Glottal stops	Discussing how to make a school more eco-friendly	
EF 5B	Present perfect	The country	Vowel sounds,		An informal

	continuous		sentence rhythm		email about what you've been doing recently
HUB 5.2	-ing and infinitive forms	Areas of a city Prefixes	Words that lose a syllable		A problem solution article about life in megacities
6					
EF 6A	Obligation, necessity, prohibition, advice	At a restaurant	Word pairs with and		A restaurant review
HUB 6.1	Obligation, permission and prohibition	Education	Showing interest	Designing rules for a the perfect school / changes in the education system	
EF 6B	Can, could, be able to	DIY and repairs	Consonant clusters	Suggesting solutions	
HUB 6.2	Articles	Compound adjectives Make and do	Intrusive /j/ sounds		Writing a report describing data <i>Review sobre l'EOI</i>
SEGON SEMESTRE (UNITS 7-10)					
7					
EF 7A	Phrasal verbs	Cash machines	linking	Talking about money	
HUB 7.1	First conditional and unreal conditionals	Verbs to describe changes in a city	Connected speech		
EF 7B	Verb patterns	Live entertainment	homographs		A description of an event
HUB 7.2	Wish and if only <i>!només introduir-los</i>	Phrasal verbs	Two-stress phrasal verbs	Discussing your wishes and regrets	A formal letter of complaint about a proposal to build a new road
8					
EF 8A	Have sth done	Looking after yourself	Sentence stress	Talking about looking after yourself	Describing a building ?¿ an essay about appearance
HUB 8.1	Past modals of deduction	Word families	Thought groups	Discussing myths and legends	
EF 8B	The passive, relative clauses	Wars and battles, historic buildings	Silent consonants		

HUB 8.2	Order of adjectives	Crime	Adding information		An essay about crime
9					
EF 9A	Reported speech	Word building	Word stress	Talking about memory	
HUB 9.1	Relative clauses	Dependent prepositions: verbs	Intonation	Risks and benefits of apps	
EF 9B	3 rd conditional, past perfect, adverbs	Weddings	Sentence stress		A short story
HUB 9.2	Determiners and quantifiers	Science Advertising	Connected speech	A survey about shopping habits	A proposal to improve your company Online messages about streaming
10					
EF 10A	Be, do, and have	British and American English	Stress on be, do, have		
HUB 10.1	Reporting speech	Traditional media	Avoiding interruption	Discussing about online media	
EF 10B	Revision of verb forms	Exams	Revision		An essay about exams and education
HUB 10.2	Reporting verbs	Social media Adjective + noun collocations	Intonation to attract interest	Debating about streaming services	An essay about the effects of social media

2B2

LLIBRES UTILITZATS: <i>English File B2.2</i>					
PROFESSORAT DEL NIVELL: Rocío B., Assumpta B., Daniel M, Luisa R., Aurelia V					
PRIMER SEMESTRE (UNITS 1-6)					
	GRAMÀTICA	VOCABULARI	PRONUNCIACIÓ	EXPRESSIÓ ORAL	EXPRESSIÓ ESCRITA
1 + PRESENTACIONS + AVALUACIÓ INICIAL					
EF 1A Questions and answers	Question formation	Working out meaning from context	Intonation: showing interest	Job interview	
EF 1B It's a mystery	Auxiliary verbs, The...the	Compound adjectives, modifiers	Sentence rhythm		A letter of application
EF	COLLOQUIAL ENGLISH: talking about getting a job				
2					
EF 2A Doctor, doctor!	Present perfect and continuous	Illnesses and injuries	/j/ /dʒ/ /tʃ/ /k/	Mediació oral	An informal email
EF 2B Act your	Using adjectives as nouns.	Clothes and fashion	Vowel sounds	Discussing about clothes	

age	adjective order				
EF	PROGRESS CHECK 1&2				
3					
EF 3A Fasten your seat belts	Narrative tenses, past perfect continuous, so/such...that	Air travel	Irregular past forms, sentence rhythm	Talking about travelling	
EF 3B A really good ending?	The position of adverbs, adverbial phrases	Adverbs and adverbial phrases	Word stress and intonation		A short story
EF	COLLOQUIAL ENGLISH: talking about books (llista de lectures recomanades + mediació)				
4					
EF 4A Stormy weather	Future perfect and future continuous	The environment, weather	Vowel sounds		
EF 4B A risky business	Zero and first conditionals, future time clauses	Expressions with take	Linked phrases	Monologue about taking risks	A blog post for and against
EF	PROGRESS CHECK 3&4				
5					
	GRAMÀTICA	VOCABULARI	PRONUNCIACIÓ	EXPRESSIÓ ORAL	EXPRESSIÓ ESCRITA
EF 5A I'm a survivor	Unreal conditionals	Feelings	Word stress in three- or four-syllable adjectives	Mediació oral	A how to blog post
EF 5B Wish you were here	Wish	Feelings with -ed / -ing	Sentence rhythm and intonation	Talking about regrets	
EF	COLLOQUIAL ENGLISH: talking about getting a job				
6					
EF 6A Night night	Used to, be used to, get used to,	Sleep	/s/ and /z/		
EF 6B Music to my ears	Gerunds and infinitives	Music	Words form other languages	Talking about music	Mediació escrita o oral
EF	PROGRESS CHECK 5&6				
SEGON SEMESTRE (UNITS 7-10)					
7					
EF 7A Let's not argue	Past modals, would rather	Verbs often confused	Weak form of have		For and against essay
EF 7B It's all an act	Verbs of the senses	The body	Silent consonants	Mediació oral	
EF	COLLOQUIAL ENGLISH: talking about performances				
8					
EF 8A Cutting	The passive, have something	Crime and punishment	The letter u	Talking about crime	An article about crime

crime	done, impersonal passive				
EF 8B Fake news	Reporting verbs	The media	Word stress	Mediació oral	
EF	PROGRESS CHECK 7&8				
9					
EF 9A Good business?	Clauses of contrast and purpose	Advertising, business	Changing stress on nouns and verbs	Talking about advertising	
EF 9B Super cities	Uncountable and plural nouns	Word building: prefixes and suffixes	Word stress with prefixes and suffixes		A report about a city
EF	COLLOQUIAL ENGLISH: talking about advertising				
10					
EF 10A Science fact, science- fiction	Quantifiers	Science	Stress in word families	PUC practice	
EF 10B Free speech	Articles	Collocation: word pairs	Pausing and sentence stress		
EF	PROGRESS CHECK 9&10				

10. ACTIVITATS EXTRAESCOLARS

Presenten una idea més plaent, menys instructiva i definitivament real de l'aprenentatge de llengües, ja que ofereixen l'oportunitat als estudiants de posar en acció les seves competències i habilitats fora de l'entorn de l'aula.

Aquestes activitats extraescolars poden ser des de visites guiades a galeries d'art i museus, obres de teatre i narració de contes fins a concursos d'ortografia, concursos de perill o concursos de pubs.

També poden ajudar a **fomentar la sostenibilitat** i la consciència social col·laborant amb ONG en l'organització de xerrades, mercats o campanyes de donacions. Així com la **igualtat** amb escape rooms per celebrar el Dia Internacional de la Dona o l'apreciació cultural amb activitats com poemes a les parets o scrabbles gegants per celebrar el Dia Internacional del Llibre o tallers de cuina per ajudar a construir un sentit de comunitat.

Per tal de mencionar-ne algunes, aquestes activitats poden referir-se a:

- Activitats relacionades amb la cultura anglosaxona: assistir a exposicions o projeccions on la llengua vehicular siga la llengua que estudien, com ara el concurs de Modismes Il·lustrats que tindrà lloc al llarg de l'última setmana de març.
- Activitats de caràcter més lúdic, com ara concurs de fotografies, de cuina, de cultura general o de relats breus, com per exemple el mercat solidari de nadal.
- Visites guiades, principalment, per la ciutat de València.

11. MEDIATECA LINGÜÍSTICA: FOMENT DE LA LECTURA

La Resolució d'instruccions d'ordenació acadèmica de 19 de juliol de 2019 especifica les finalitats de la

mediateca lingüística, la més important de les quals és la de “donar eines a la ciutadania per a l’adquisició o reforç de llengües a través de formació contínua i al llarg de la vida en un horari flexible i un format diferent al de l’assistència a cursos”. És per això que, coma objectiu principal, les escoles oficials han de disposar “d’un espai físic on ubicar la biblioteca, l’aula d’autoaprenentatge i espai de recursos”.

Malauradament, L’EOI València-Benicalap **no disposa d’espais disponibles perquè hi puga hi haure una mediateca que abastisca les condicions esmentades**. No obstant això, tant l’equip directiu com el claustre en som conscients de la importància d’aquest espai i treballarem en consonància perquè arribe a ser una realitat al llarg dels cursos vinents.

Així mateix, i tenint en compte una de les funcions primàries de la mediateca, el professorat del Departament d’Anglès té un fort compromís amb l’objectiu de “fomentar la lectura recreativa i afavorir el desenvolupament de l’hàbit lector i el plaer per la lectura”, ja que l’entem com un hàbit important per seguir reforçant l’aprenentatge de la llengua i la cultura d’estudi. D’aquesta banda, els i les professores de l’EOI València-Benicalap proposem que es duguen a terme diverses lectures per a cada curs amb materials graduats o originals que, posteriorment, seran treballats i avaluats a l’aula a través d’activitats i tasques diferents (controls de lectura, exposicions, pòsters, clubs de lectura...).

12. DINAMITZACIÓ DEL VALENCIÀ

L’article 27 del Decret 167/2017, de 3 de novembre, del Consell, pel qual s’aprova el Reglament orgànic i funcional de les escoles oficials d’idiomes, atribueix a la comissió de coordinació pedagògica, entre altres funcions, la de promoure el valencià en totes les activitats que siguen competència seua, així com analitzar, des del punt de vista educatiu, el context cultural i sociolingüístic de l’escola d’idiomes, a fi de proposar a l’equip directiu el projecte lingüístic per a la seua inclusió en el projecte educatiu de centre.

Com a professores i professors de llengua, tenim un ferm compromís en l’ús del valencià com a vehicle de comunicació sempre que l’anglès no siga possible, així com la llengua de documentació de la que l’elaboració d’aquesta programació és mostra.

En conjunt, la present programació didàctica del departament d’anglès treballa sobre la idea d’una pràctica docent centrada en l’alumne, atractiva, flexible i orientada a l’acció, sempre tenint en compte l’objectiu final de les polítiques europees d’educació lingüística: fomentar el plurilingüisme com a senyal d’identitat dels ciutadans europeus i com a factor d’enriquiment, convivència i integració comú. Ja que, com deia Nelson Mandela;

"Si parles algú en una llengua que entén, això li va al cap. Si li parles en el seu idioma, això li va al cor".

Cap del Departament d'AnglésEOI València-Benicalap

Curs 2021/2022